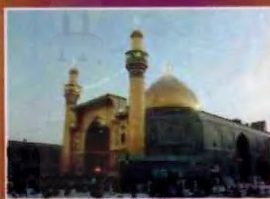
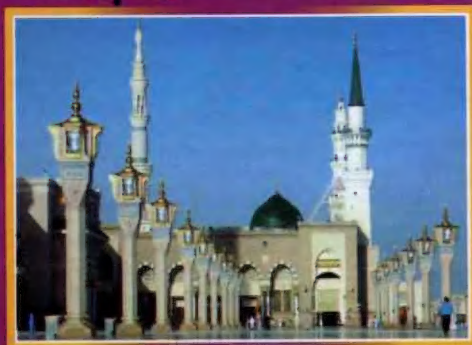

مجموعۃ الاشعار

(حصو ٲيو)

شاعر

ٲير طريقت، رهبر شريعت، مفسر قرآن
مبلغ اسلام حضرت علامه مولانا الحاج

محمد ادریس ڈاهري
(بلبل مدينه)

www.maktabah.org

اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَیْكَ يَا رَسُوْلَ اللّٰهِ

حمدِ باري تعاليٰ، نعتِ رسولِ مقبول ﷺ ۽ شانِ صحابه ۽
شانِ اہلبیت ۽ بزرگانِ دین جي مزارات
جو تصویرون ۽ منقبتن تي مشتمل اشعار جو بيمثال مجموعو

مجموعۃ الاشعار

(حصو ٻيو)

شاعر، پير، روشن ضمير، پير طريقت

شيخ الحديث والتفسير حضرت علامه مولانا مفتي

محمد ادریس ڈاهري نقشبندی طاهري دامت برکاتہم العالیہ

حَافِظُ عِبَادَةِ اللّٰهِ ناشر طاهري لاہور

ادارہ خدمۃ القرآن والسنة شاہپور جہانیاں

چپائي جا سمورا حق ۽ واسطا اداري وٽ محفوظ آهن

مجموعۃ الأشعار (حصو بیو)

ڪتاب جو نالو

شاعرِ اهل سنت پير روشن ضمير پير
طريقت، رهبر شريعت، حضرت علامہ
مفتي محمد ادریس ڏاهري مدظلہ

شاعر

ابو الرضا علي حسن رضا عطاري
03003411197

ڪمپوزنگ ۽ ايڊيٽنگ

قاري اسد الله ڏاهري مدظلہ

با هتمام

ادارہ خدمۃ القرآن والسنة شاھپور
جهانيان ضلعو نوابشاہ

چاپيندڙ

پھريون

چاپو

200/=

ھديو

انتساب

مان پنهنجي شاعريءَ جي ڪتاب
مجموعۃ الاشعار (حصو ٻيو) کي پنهنجي والد
بزرگوار الحاج رب رکيو ڏاهري عليه رحمة الله الباري
ڏانهن منسوب ڪريان ٿو جن جي دعا ۽ نگاه
فيض سان آءٌ طلبِ علم ۾ اڃان ڪوشان
آهيان.

المنتسب

شريعت ۽ طريقت جي طالبن جو خادم محمد ادریس ڏاهري
سرپرستِ اعلىٰ ادارہ خدمۃ القرآن والسنة شاهپور جهانپان
ضلعو نوابشاہ

فهرست

نمبر	عنوان	صفحو
1	تقرٲظ از: مفتي سيد فهميم احمد شاه راشدي مدظله .	8
2	تقرٲظ از: ٲير محمد كرم الله الاهي مدظله.....	12
3	تقرٲظ از: مولوي كريم بخش مشوري قاسمي مدظله	20
4	تقرٲظ از: علام غلام مصطفىٰ ٲكهيو مدظله.....	22
5	منهنجو عقيدو.....	26
6	توحيد.....	27
7	ملائڪن تي ايمان.....	29
8	ڪتابن تي ايمان.....	30
9	نبوت ۽ رسالت تي ايمان.....	31
10	قيامت تي ايمان.....	32
11	تقدير تي ايمان.....	34
12	باري تعالىٰ جي توحيد متعلق.....	35
13	توحيد جي متعلق (1).....	36
14	توحيد جي متعلق (2).....	37
15	حمد باري تعالىٰ.....	39
16	هر هر حمد.....	40
17	الله عزوجل جو شڪر.....	41
18	اسم ذات جي ذڪر جي بيان ۾.....	42
19	الله عزوجل جو شڪر.....	43
20	كريم سائين.....	44
21	(شان رسالت و نبوت).....	45
22	صلاة وسلام.....	46
23	صلاة وسلام جي ترغيب.....	48
24	مصطفىٰ جي شفاعت.....	49

50 محبت ۾ مرڻ جي تمنا	25
51 ديد دلبر دل کسي	26
52 ميلاد شريف جي متعلق اشعار	27
54 ميلاد شريف جي متعلق (1)	28
55 ميلاد شريف جي متعلق شعر (2)	29
56 ميلاد شريف جي متعلق شعر (3)	30
57 عيد ميلاد جي ڀلائي شعر (4)	31
58 حضور ﷺ جي طفيلي	32
59 دل جي خريدارن جي ڳولا	33
60 سرڪار ﷺ جو دروازو	34
61 شان مصطفيٰ ﷺ	35
62 مهرياني خدا ڪارڻ	36
63 ضرورت عشق مصطفيٰ ﷺ	37
65 معراج شريف (1)	38
66 معراج متعلق (2)	39
68 سڀني ماڻهن کان سهڻو	40
70 بي مثال محبوب ﷺ	41
71 قاسم نعمت	42
72 حبيب ﷺ جي حُب	43
73 بي ادب منافق آهي	44
74 سردار جو صدقو	45
75 سنيت جي نشاني	46
76 تضمين	47
77 قرآن ڪريم جو شان	48
78 خلفاء راشدين جو شان	49
79 خلافت راشده	50

80	ابوبكر صديق رضلله تعالٰهه جي منقبت (1)	51
82	ابوبكر صديق رضلله تعالٰهه جي منقبت (2)	52
83	فاروق اعظم جي منقبت	53
85	عثمان غني رضلله تعالٰهه جي منقبت	54
87	حضرت علي رضلله تعالٰهه جي منقبت	55
89	شان صحابه	56
91	عظمت صحابه	57
93	آل رسول جو شان	58
94	اٲواچ مطهرات تي سلام	59
96	آل رسول جي عظمت	60
97	سيده خاتون جنت رضلله تعالٰههها جي منقبت (1)	61
99	سيده خاتون جنت رضلله تعالٰههها جي منقبت ۽ ان تي سلام (2)	62
100	سيده فاطمه زهره رضلله تعالٰههها جي منقبت (3)	63
102	سيده خاتون جنت رضلله تعالٰههها جي منقبت ۽ ان تي سلام (4)	64
103	حضرت امام حسن رضلله تعالٰههه سھڻي جي منقبت	65
104	حضرت امام حسين رضلله تعالٰههه جي منقبت (1)	66
106	امام حسين رضلله تعالٰههه جي منقبت (2)	67
108	شهادت جو شان	68
110	ڪربلا جو منظر	69
112	حضرت حسين جي منقبت (3)	70
114	ذڪر شهادت امام حسين رضلله تعالٰههه	71
116	صبر جي تلقين	72
117	حرمين شريفين جي متعلق	73
118	مڪي شريف جي حاضري جي تمنا	74
119	شاندار شهر ”المدينة المنوره“ (1)	75

120 مبارڪ آ (2)	76
121 مديني منوره جا منظر (3)	77
124 مديني شريف جي برڪت (4)	78
126 منار مديني ۾ (5)	79
127 ديدار جا مزا (6)	80
128 الله عزوجل جا احسان (7)	81
129 ڀلا ڀاڳ (8)	82
130 مديني ڏي (9)	83
131 مدينه منوره جي حاضري (10)	84
132 بهاري آمديني ۾ (11)	85
133 سچا عاشق	86
135 وسيلو وٺڻ	87
136 خدا وارن جي خدمت	88
137 عقيدت ۾ مزو	89
138 اولياء الله جون منقبتون	90
139 حضرت غوث اعظم رضي الله تعالي عنه جي منقبت	91
141 داتا گنج بخش رَحْمَةُ اللهِ تَعَالٰي عَلَيْه جي منقبت	92
143 امام رباني مجدد الف ثاني رَحْمَةُ اللهِ تَعَالٰي عَلَيْه جي منقبت (1)	93
145 امام رباني مجدد الف ثاني رَحْمَةُ اللهِ تَعَالٰي عَلَيْه جي منقبت (2)	94
147 مرشد ڪريم قبله سجن سائين مدظلہ العالی جي منقبت ...	95
149 حضرت مخلوم نوح رَحْمَةُ اللهِ تَعَالٰي عَلَيْه جي منقبت	96
150 شهيد راهي حق حضرت مخلوم بلال رَحْمَةُ اللهِ تَعَالٰي عَلَيْه	97
152 مخدوم محمد اسماعيل پريالو واري رَحْمَةُ اللهِ تَعَالٰي عَلَيْه جي منقبت	98
153 حضرت قلندر شهباز رَحْمَةُ اللهِ تَعَالٰي عَلَيْه جي منقبت (1)	99
154 حضرت قلندر شهباز رَحْمَةُ اللهِ تَعَالٰي عَلَيْه جي منقبت (2)	100

156	حضرت علامہ الحاج مخدوم ابوالحسن ڈاهري نقشبندي قدس سرہ العزيز جي منقبت.....	101
157	خواجہ محمد ابراهيم جان سرهندي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالٰی عَلَيْه جي منقبت.	102
158	حضرت حبيب حضوري رَحْمَةُ اللهِ تَعَالٰی عَلَيْه جي منقبت.....	103
159	قلم سائين امير محمد شاه الحسيني النقشبندي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالٰی عَلَيْه امينائي شريف واري جي منقبت.....	104
160	درگاه خياري شريف جي منقبت.....	105
162	درگاه ذاڪري جي منقبت.....	106
163	حضرت علامہ مفتي عبدالله نعيمی رَحْمَةُ اللهِ تَعَالٰی عَلَيْه جي منقبت.....	107
165	مولانا محمد داؤد لاکو رَحْمَةُ اللهِ تَعَالٰی عَلَيْه جي لاء دعا جو شعر....	108
167	حضرت علامہ سائين نالي مٿو رَحْمَةُ اللهِ تَعَالٰی عَلَيْه جي منقبت.....	109
169	عبادت جي تلقين.....	110
170	نماز جي ترغيب.....	111
172	جمعي جي ڀلائي.....	112
174	زڪوة جي باري ۾.....	113
175	رمضان ۾ عبادت جي ترغيب.....	114
176	ليلۃ القدر جي فضيلت.....	115
177	حج ڪندڙ کي مبارڪ.....	116
179	اضحيٰ واري قرباني.....	117
182	اضحيٰ جي فضيلت.....	118
183	ايصالِ ثواب.....	119
184	والدين جو ادب.....	120
185	مغرور نہ ٿي مٽڙا.....	121
186	علماء دين جي فضيلت.....	122

فرمان مصطفيٰ ﷺ :

جنهن ڪتاب ۾ مون تي درود شريف لکيو جيستائين منهنجو نالو
ان ڪتاب ۾ لکيل رهندو فرشتا ان جي لاءِ استغفار ڪندا رهندا.

تقريظ

استاذ العلماء، شيخ الحديث والتفسير فاضل جليل،
عالم نبيل حضرت علامہ مولانا مفتي قيلم
سيد فہيم احمد شاہ راشدي
(مدرس و صدر دار الافتاء مدرسه جيلانيہ قادريہ لاڑکانو)

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى مُسَيِّدِنَا النَّبِيِّ الْاُمِّيِّ
وَاَزْوَاجِهِ اُمّهَاتِ الْمُؤْمِنِيْنَ وَذُرِّيَّتِهِ وَاَهْلِ بَيْتِهِ اَمَّا بَعْدُ! فَاَعُوْذُ بِاللّٰهِ
مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ ۝ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝

شعر و شاعريء جي انوڪي فن ۾ حمدِ الاهي غزل ۽ نعتِ
رسول مقبول ﷺ، منقبتِ بزرگانِ دين رحمهم الله، قصيدم
رديف، مرثيه ڪافيء، چؤستا ۽ غزل ڪي احسن انداز ۾ ترتيب ڏيڻ ۽
ان جي وزن ۽ بحر ۽ تسلسل ۽ رواني ۽ ديني ۽ دنياوي تعليم ۽ نصيحت
جي حسين امتزاج ڪي برقرار رکڻ ۽ پڙهڻ يا جهونگارڻ سان رقت پيدا
ڪرڻ واري ڪيفيت ۾ نڪار قائم ڪرڻ انتهائي ڏکيو ۽ اوکو
ڪم آهي ها جيڪڏهن ڪنهن کي ڌڻيءَ طرفان ذاتِ مليل آهي
تہ پوءِ اشعار ڪي سهيڙڻ نهايت ئي سليس ۽ سولو هوندو باقي بي فهم
ماڻهو جي وس جي ڳالهه ناهي جيڪو ان فن ۾ پنهنجو پاڻ کي
مڃائي تہ يقينن اهو داد، تحسين ۽ مڃتا جي قابل آهي اهڙا شاعر

جيڪي اسلامي اصولن جي پاسداري ڪندي نج شرعي بنيادن تي شاعري ڪندي ماڻهن کي لطف اندوز ڪن ٿا اهي عالم آگريڻ تي ڳڻن جيترا آهن. اهو به ضروري ناهي ته هر عالم شاعر هجي چوٽ هر ڪنهن جو پنهنجو فن آهي خدا جنهن کي جيڪا ذات ڏئي، ڪي علم ڪلام جا ماهر ته ڪي علم فقہ ۽ اصول فقہ جا گوهر آهن. ڪي علم منطق جا قابل ته ڪي علم مناظره ۾ بي مثال آهن. ڪي علم التفسير ۾ ڪامل ته ڪي علم الحديث ۾ صاحب ۽ عامل آهن. ها ائين به آهي جو ڪجهه عالم گهڻن علمن ۾ يڪجا ماهر آهن جن ۾ تفسير ”احسن البيان في تفسير القرآن“ جي لکندڙ مولانا مفتي محمد ادریس ڏاهري مدظلہ جو نالو به آگريڻ تي ڳڻن چاهيندس چوٽ پاڻ ڪمال جون تصنيفون منظر عام تي آنديون اٿن. يقيناً انهن تصنيفن مان هڪ تصنيف ”مجموعۃ الاشعار“ به آهي جنهن مان عشق رسول ﷺ جون جهلڪيون ڏسڻ ۾ اچن ٿيون. هونئن ته مون ناچيز کي حقيقي شاعرن جي مجموعي پڙهڻ جو اتفاق ٿيندو رهيو آهي. جن ۾ حدائق بخشش، سامان بخشش، وسائل بخشش، مجموعۃ الاشعار (حصو پهريون) وغيره قابل ذڪر آهن جن ۾ عاشقان رسول عشق رسول سان مزين پنهنجي جذبات ۽ عقيدت جو اظهار عشقيه انداز ۾ ڪيو آهي. جنهن کي جهونگارن سان روح کي راحت ۽ قلب ناشاد کي تسڪين ميسر ٿيندي آهي.

هن پُرفتن دور ۾ بُرائي جي ترغيب ڏيندي اڄ ڪلھ جا بيباڪ شاعر جيڪي شعور کان لاتعلق ۽ لاعلم آهن جن کي علم

دين جي واقفيت نه هوندي آهي پنهنجي شاعريءَ ۾ ڪفر ۽
 ڪلمات بکيندا رهندا آهن. جن جا گندا ٻول ڪڏهن ڪڏهن
 ڪنن تي پوڻ سان سندن نادانيءَ تي انتهائي گهڻو ڏک ۽ صدمو
 ٿيندو آهي. اها ڳالهه به هڪ مڃيل حقيقت رهي آهي ته عالمِ دين
 ئي اسلام جي ضروريات ۽ حقائق کي بهتر کان بهتر انداز ۾ سمجهي
 سگهي ٿو سو شاعريءَ جي مُعاملات ۽ حاصلات ۾ به عالمِ دين جي
 لکيل اشعار کي ئي فوقيت ڏني وڃي جيڪڏهن ڪنهن کي
 شاعريءَ جو اشتياق هجي ته به هو عالمِ دين سان رجوع ڪري ته
 جيئن ان جي بروقت صحيح رهنمائي ۽ اصلاح ٿي سگهي. چوڻ
 شرعي حدون اورانگهڻ سان جهنم جو استحقاق ٿئي ٿو.

يقيناً ڪتابِ هذا جو مصنف هن دور جو حقاني عالم آهي
 جنهن پنهنجي سموري زندگي قرآن ۽ سنت جي تبليغ، علمِ دين جي
 اشاعت، فڪرِ آخرت ۽ اصلاح امت لاءِ وقف ڪندي اڀري چڙهي.
 جنهن جو تدريسي ۽ تقريرِي تجربو منهنجي عمر کان به وڌيڪ آهي
 مان سندن تحرير، تقرير ۽ منظوم بيان کان گهڻو اڳ متاثر آهيان.
 سندن شاعري شريعت جي عين موافق آهي ڪٿي به ڪو شرعي
 تڪرار نظر نه پيو اچي عوام الناس کي التجا ڪندس ته اشعار جي
 انتخاب ۾ سندن ئي شاعريءَ مان استفادو حاصل ڪيو وڃي. چوڻ
 سنڌي زبان ۾ اهڙو شاعر ورلي ملندو.

الله عزوجل جي مهربانيءَ سان شاعرِ اهل سنت مفسر القرآن
 شيخ الحديث، شارح شمائل ترمذي حضرت علامه مولانا مفتي محمد

ادريس ڏاهري مدظلہ جي نعتیہ ۽ حمديہ اشعار ”مجموعۃ الاشعار“ کي پڙهڻ جو موقعو مليو جنهن کي سرسري طور تي مطالعي ڪرڻ سان ڪافي ڪيف ۽ سرور مليو، ٽيڪسٽ ايڊيٽنگ ۽ ڪمپوزنگ ۾ به بي پناهه سليقو نظر آيو، ڏاڍي ساهه کي سرهائي ٿي مطلب ته ڪافي جاين تي مختلف سٽن کي پڙهندي طبيعت خوش ٿي وئي ۽ دل مان اها دعا سدا بڻجي نڪتي ته شال الله عزوجل پنهنجي محبوب صلي الله تعالى عليه وسلم جي صدقي جماعت اهل سنت جي هن شعار اصلاح امت جي لاءِ جوت، جواني ۽ پيريءَ ۾ ڪوشان رهندڙ ڪتاب هن جي مصنف حضرت علامه مفتي محمد ادريس ڏاهري صاحب جي اظهارِ عشق کي امر بڻائي ۽ هر اديب، خطيب، مقرر ۽ نعت خوان کي ان مان فيضياب ڪندو رهي.

اٰمِيْنَ بِجَاةِ النَّبِيِّ الْاَمِيْنِ صلي الله تعالى عليه واله وسلم

فقير سيد فهيم احمد شاهه راشدي غفرله الاحد

مدرسه جيلانيه قادريه لاڙڪاڻو

28 جمادي الثاني 1432 هـ

تقرٲٲ

شاعرو خطٲٲ عاشق و اديبم

ٲٲٲٲ روشن ضمٲٲٲ حضرت علامہ مولانا

محمد کرم اللہ الہٲٲ غفاري نقشبندی قادري مٲٲٲلہ العالی

إِنَّ الْحَمْدَ لِلّٰهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ وَنُسْتَهْدِيهِ وَنُسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنْ
 شُرُوْرِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْبَالِنَا مَنْ يَّهْدِيهِ اللّٰهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ
 يُضِلِّهِ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللّٰهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ
 وَرَسُولُهُ اَللّٰهُمَّ عَلَيْنَا مَا يَنْفَعُنَا وَانْفَعْنَا بِهَا عَلَيْنَا وَارْزُقْنَا مِنْ كَرَمِكَ
 وَاحْسَنِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّحِيْمِيْنَ اَللّٰهُمَّ إِنَّا نَعُوْذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ وَمِنْ قَلْبٍ
 لَا يَخْشَعُ وَمِنْ عَيْنٍ لَا تَدْمَعُ وَمِنْ دَعْوَةٍ لَا يَسْتَجَابُ لَهَا وَبَعْدُ

شاعري اللہ عزوجل جي ذات آهي قدرت جي حسين سوغات

آهي جيڪا ڪنهن سليم طبع، سنجيده فطرت ماڻهو کي ملندي

آهي شاعر پنهنجي شعر ۾ مَن جي جذبات جي ترجماني ڪندو آهي

شاعري جي ذريعي نهايت مؤثر انداز ۾ ماڻهو پنهنجو ٲٲغام ٲٲن تائين

ٲهچائي سگهي ٿو چوٲ شعر دل کي چُهيندا آهن مَن جي مائار ۾

هڪ هلچل ٲيدا ڪندا آهن. شعر خفته دل ۽ روح کي بيدار ڪندا

آهن اكر شعر قرآن ۽ سنت جي موافق هجن تہ انهن جو چوڻ، ٲڌڻ ۽

ٲڙهڻ عبادت آهي شعر تبليغ دين جو ذريعو آهي.

هي ڪتاب لاجواب بہ هڪ شعري مجموعو آهي جيڪو

عصر حاضر جي هڪ علمي فكري ۽ روحاني شخصيت علامه

الدهر ٲٲٲر طرٲقت رهبر شریعت حضرت علامہ مخدوم اهل سنت
محمد ادریس زید مجده جی زرین قلم جی سهڻي سوغات آهي.
مجلسن ۾ نعت خوانن واتان شعر شاعري ٻڌي رهجي ٿي ٲر
عرصہ دراز کان ڪن اھڙن غزلن ۽ ڪافين ۽ ڪلام ٻڌڻ لاءِ آتا
ھوندا ھئا جيڪو ڪلام شریعت جی ٲیماني تي به ٲورو هجي ۽
عشق ۽ ادب سان به ٲرٲور هجي. هڪ ٲيري جی ڳالھ آهي ته هڪ
ماڻهو مجلس ۾ شعر ٲڙھيو:

”حضرت ایوب جی جسم ۾ ڪٲوتر جيڏا ڪيڙا ٲيا
هئا.“ معاذ الله ان شعر جی ٻُڌڻ سان منهنجا ته لڱ ڏڪي ويا. ان
کان ٲڇيم اهو ڪنهن جو شعر آهي؟ ڇيائين فلاڻي شاعر جو. ان
شاعر کي گھرايم مون چيو هي روايت ڪٿان آندي اٿئي؟ ڇيائين
بس اٿن ٻُڌي هيم سو شعر ۾ بيان ڪري ڇڏيم.

اهو حال آهي اڄ جی شاعرن جو. حضرت علامہ مخدوم
اهل سنت قبله سائين محمد ادریس مدظله جی شعرن ان اُچ کي
اڄهايو آهي. چوٽه ٲاڻ محقق عالم ۽ مفسرِ قرآن آهن. سندن شعر
شرعي معيار تي ٲورا آهن. وڏي ڳالھ هي آهي جو سندن شعرن ۾
چاشني ۽ چس آهي جيڪا وري وري شعر ٻڌڻ تي آماده ڪري ٿي.
مخدوم اهل سنت مفتي محمد ادریس مدظله العالی ٲنهنجي
شعرن کي تبليغ دين ۽ اشاعتِ اسلام جو ذريعو بڻايو آهي. شعرن ۾
ٲاڻ عقائد اهل سنت جو تحفظ اعمالِ صالحه جی ترغيب شخصيات
جی بلا مُبالغی تعريف ٲيش ڪري شاعري جی دنيا ۾ هڪ سهڻي

طرح وڌي اٿن. مثلاً عقائد اهل سنت جي حقانيت جي ترجماني
ڪندي هڪ شعر ۾ فرمائن ٿا:

دنيا ۾ ڪئين عقيدا ٻڌجن پيا ٿا ليڪن
آ حق تي اهل سنت، منهنجو عقيدو آهي

پنهنجي انڪاري ۽ عاجزي بيان ڪندي فرمائن ٿا:

لکين احسان ڪيا الله هن ”ادريس“ عاجز تي
پلائي ان جي آ نه ته آهيان بيڪار بدتر مان

مالڪ ڪريم جي محبت ۾ ٻڌل سندن الفاظ ملاحظہ فرمايو:

تو شرڪ ڪفر کان بچايو آ، هڪ پنهنجي در تي جهڪايو آ،
تون ئي معبود منو آهين، هن منهنجي دل مستاني جو

سندن شعر جي سلاست ۽ رواني جو اندازو هن شعر مان لڳائي
سگهجي ٿو جنهن ۾ پنهنجي اندر جي ڪيفيات کي حسين انداز ۾
هن طرح پيش ڪن ٿا:

”ادريس“ الله جو ذڪر ڪري، هر نعمت تي لک شڪر ڪري،
توحيد جي بحر ۾ پڙڪو ڏئي، ڪڏڪار ڪري پو تون ڪاهي

امت جي اڪابرين پنهنجي شعرن جي ذريعي خفته ارواح کي بيدار
ڪيو هيو. سٽل دلين کي سجاڳ ڪيو هيو. مخدوم صاحب جا
شعر به اسان جي سماج ۾ ساڳيو ئي ڪم ڪري رهيا آهن.
اسان جي اسلاف جي تاريخ ۾ ڏسجي ٿو ته جتي تير ۽ تلوارون

اثر نه ڪري سگهيوڻ اتي انهن جي شعرن ماڻهن جي من جي دنيا
کي مٽائي ڏيکاريو. انهن شعرن جي ذريعي دشمنن سان جهاد به ڪيو.

امام ترمذي رحمۃ الله تعالى عليه پنهنجي ڪتاب سنن ۽ شمائل ۾
هڪ روايت آندي آهي، ان حديث کي امام بزار به پنهنجي مسند ۾
آندو آهي. امام نسائي رحمۃ الله تعالى عليه به ان حديث کي آندو آهي ته:

”حضرت انس بن مالڪ رضي الله تعالى عنه کان روايت آهي ته جڏهن
رسول اعظم صلی الله تعالى عليه وآله وسلم جن قضا ٿيل عمري جي ادا ٿيڻ جي لاءِ
مڪه معظمه ۾ داخل ٿي رهيا هئا ته عبدالله بن رواحه رضي الله تعالى عنه
رسول الله صلی الله تعالى عليه وآله وسلم جي اڳيان هلي رهيو هو ۽ هي اشعار پڙهي
رهيو هو:

خُلُوْبِنِي الْكُفَّارَ عَنْ سَبِيلِهِ، الْيَوْمَ نَضْرِبُكُمْ عَلَى تَنْزِيلِهِ

ضَرْبًا يُزِيلُ الْهَامَ عَنْ مَقِيلِهِ، وَيُذْهِلُ الْخَلِيلَ عَنْ خَلِيلِهِ

اي ڪافرن جي اولاد! رستي کان پري هٽي وڃو اڄ اسان اوهان کي
رسول الله صلی الله تعالى عليه وآله وسلم جي ڪتاب جي حڪم تي اهڙو مارينداسون
جو توهان جا سر ڌڙ کان ڌار ٿي ويندا ۽ دوست کي دوست وساري
ڇڏيندو.

حضرت عمر فاروق اعظم رضي الله تعالى عنه ان کي فرمايو ته اي ابن
رواحه! رسول الله صلی الله تعالى عليه وآله وسلم جي سامهون الله جي حرم بيت الله ۾
تون شعر ٿو پڙهين؟ سرور عالم صلی الله تعالى عليه وآله وسلم جن فرمايو اي عمر! ان

کي ڇڏي ڏي. اي عمر! ان جا شعر کافرن جي دلين ۾ توهان جي
تيرن ۽ تلوارن کان وڌيڪ اثر ٿا ڪن.

معلوم ٿيو ته شاعري جهاد آهي. اهڙا شعر جنهن ۾ مضبوط
الفاظ، محاوره ۽ قول استعمال ٿيل هجن، جيڪي جُرتو ڊاهه ڊوه
کان آزاد، حق ۽ سچ لاءِ بي خوف و خطر چيل هجن. اهڙا اشعار هڪ
عظيم جهاد آهن. جيئن حضرت كعب بن مالڪ رسول الله
ﷺ جن کي عرض ڪيو ته يارسول الله ﷺ تعالٰهه لاءِ! الله
عَزَّوَجَلَّ شعر جي مذمت ۾ آيت ڪريم نازل فرمائي آهي يعني
(وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ) شعراء جي پيروي حق کان پٽڪيل ئي
ڪندا آهن) ته رسول الله ﷺ جن فرمايو:

”إِنَّ الْبُؤْمَانَ يُجَاهِدُ بِسَيْفِهِ وَلِسَانِهِ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَكَأَنَّهُ تَرْمُوهُمْ بِهِ

نَضْحُ النَّبْلِ“ (السنن الكبرى البيهقي ج 10 ص 239، مسند احمد بن حنبل ج 6 ص 387)

بيشڪ مومن ٻانهو تلوار ۽ زبان سان جهاد ڪندو آهي قسم آهي
ان ذات جو جنهن جي هٿ ۾ منهنجي جان آهي ته توهان جو شعر
پڙهڻ کافرن لاءِ تير لڳڻ جيان آهي.

قرآني آيت مطابق انهن شعراء جي پيروي ڪرڻ کان منع آيل آهي
جيڪي حق ۽ سچ جي راهه کان پٽڪيل آهن. حديث طيبه مان اها
به ڳالهه واضح آهي ته جهاد صرف تلوار سان وڙهڻ جو نالو نه آهي
بلڪ جهاد ته زبان سان به ٿي سگهي ٿو ۽ رسول الله ﷺ

جي تعريف ۾ شعر چوڻ سان به ٿي سگهي ٿو.

نبي ڪريم ﷺ جي نعت جا شعر چوڻ نه صرف جائز آهن بلڪه عين لساني جهاد آهن. پاڻ ڪريم ﷺ حضرت حسان بن ثابت رضی اللہ تعالیٰ عنہ کي منبر مبارڪ تي ويهاري حڪم ڏيندا هئا ته حسان نعتيه اشعار پڙهه ته مان ٻڌان. سيده عائشه صديقہ رضی اللہ تعالیٰ عنہا کان روايت آهي چيائين ته مون رسول الله ﷺ کان ٻڌو پاڻ حضرت حسان کي فرمائيندا هئا ته :

”إِنَّ رُوحَ الْقُدُسِ لَا يَزَالُ يُؤَيِّدُكَ مَا نَافَحْتَ عَنِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَقَالَتْ سَبِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ هَجَاهُمْ حَسَّانُ فَشَفَى وَاشْتَفَى“

(صحيح مسلم ج 7 ص 164، سنن ابی داؤد ج 4 ص 462)

روح القدس جبريل امين هميشه تنهجي تائيد ڪندو آهي جڏهن تون الله ۽ ان جي رسول ﷺ جي طرفان مقابلو ڪندو آهين. سيده عائشه صديقہ رضی اللہ تعالیٰ عنہا فرمايو ته ”مون رسول الله ﷺ جن کان حسان لاءِ فرمائيندي ٻڌو ته ”حسان ڪافرن جي هجو ڪري پاڻ به شفاياب ٿيو ۽ مسلمانن کي به شفاياب ڪيائين.“

مسجد نبوي ۾ منبر تي بيهي رسول ڪريم ﷺ جي سامهون حضرت حسان بن ثابت رضی اللہ تعالیٰ عنہ جو ڪافرن جي هجو ۾ شعر چوڻ ۽ رسول الله ﷺ جو ان کي خوش ٿي چوڻ ته اي حسان! تون شفاياب ٿي وئين ظاهر ڪري ٿو ته الله عزوجل ۽ ان جي رسول ﷺ جي شان اقدس ۾ اشعار پڙهڻ نه صرف پسنديده

حمل آهي بلڪ هڪ عملي جهاد آهي ۽ ڪفار ۽ اعداء اسلام لاءِ تيرن تلوارن وانگر آهي.

اشعار پڙهڻ تي خوشي جو اظهار:

معلم ڪائنات فخر موجودات ﷺ جي سامهون
صحابه ڪرام اڪثر اشعار پڙهندا هئا. سندن تعريف ۾ قصيدا لکندا
۽ چوندا هئا. ڪڏهن ائين به ٿيندو هيو ته صحابه ڪرام جي
قصيدن جي شعرن جو تعداد سؤ کان به وڌي ويندو هيو پر پاڻ ٻڌندا
رهندا هئا ۽ انهن کي دعائون ڏيندا رهندا هئا. ائين به ٿيندو هيو جو
پنهنجي ٿناگرن کي پنهنجي چادر مبارڪ پهرائيندا هئا. جيئن
حضرت ڪعب بن زهير رضی اللہ تعالیٰ عنہ جي قصيدي ”بانت سعاد“ واري
روايت ۾ آهي ته :

جڏهن حضرت ڪعب بن زهير رضی اللہ تعالیٰ عنہ مسلمان ٿي مدينه
طيبه ۾ بارگاه اقدس ۾ حاضر ٿيو ته عرض ڪيائين ته ”يا رسول
الله! مان ڪعب بن زهير آهيان“ پاڻ ان کي پناهه ڏنائون ۽ ان سندن
احسان کي مڃيندي مذڪور قصيدو پيش ڪيو جنهن ۾ جڏهن
هي شعر پڙهيائين:

”إِنَّ الرَّسُولَ لَنُورٍ يُسْتَضَاءُ بِهِ، مُهْتَدٍ مِّنْ سِيُوفِ اللَّهِ مَسْلُوكٍ“

بيشڪ رسول الله ﷺ نور آهن جنهن کان روشني ورتي
ويندي آهي ۽ الله عزوجل جي بي مياڻ تلوارن منجهان تلوار آهن. جڏهن
اهو شعر پڙهيائين ته: پاڻ ڪريم رضی اللہ تعالیٰ عنہ گهڻو خوش ٿيا ۽

پنهنجي چادر مبارڪ جيڪا کين ويڙهيل هئي سا حضرت ڪعب
کي بطور انعام ڏنائون.

حضرت امير معاويه رضی اللہ تعالیٰ عنہ ان چادر لاءِ کيس ڏهه هزار
درهمن جي آڇ ڪئي پر حضرت ڪعب حبيب ڪبريا
صلی اللہ تعالیٰ علیہ وآلہ وسلم جي چادر کي پئسن تي ڏيڻ کان انڪار ڪيو. حضرت
ڪعب رضی اللہ تعالیٰ عنہ جي وفات بعد حضرت معاويه رضی اللہ تعالیٰ عنہ ويهه هزار
درهمن جي عيوض اها چادر مبارڪ ورتي. حضرت عاصم رضی اللہ تعالیٰ عنہ
فرمايو ته اها چادر مبارڪ جيڪو به اموي خليفو ٿيندو هو ان کي
پهرائي ويندي هئي.

مخدوم اهل سنت حضرت علامه محمد اديس مدظلہ به نعتيه
شاعري جو هي دفتر جوڙي يقيناً حبيب ڪريم صلي اللہ تعالیٰ علیہ وآلہ وسلم کي
روضہ اطهر ۾ راضي ڪيو آهي. الله ڪريم سندس درجات کي
مزيد بلند فرمائي. سندس علم ۽ عمل ۾ برڪتون عطا فرمائي.
سندن اولاد کي اکين جي ٿڌاڻ ۽ دل جو سرور بنائي.

اٰمِيْن يٰ اَرَبُّ الْعٰلَمِيْنَ

فقير ناچيز ڪرم الله
دربار فضل آباد شريف ماتلي
15 جمادی الثاني 1432 هـ

منظوم تقریظ

”مخدوم اهل سنت“ سان محبت جو اظهار

از: خطیب خوش بیان جناب مولوي

کریم بخش مشورې قاسمي مدظہ

(خطیب جامع مسجد بچيري ضلع نوابشاه)

علامہ ڏاهري وارو سچو ڪردار آ وهوا
سندن تدريس ۽ تقرير ۽ گفتار آ وهوا

لکينين قرآن جو تفسير جنهن جو هر اکر سهڻو
سنڌي ٻولي پياريءَ ۾ ٿيو نروار آ وهوا

سندس صورت ۽ سيرت ڏس شريعت سان ٺهڪي ٿي
سيوطي سنڌ ۾ عطا ڪيو هي پالڻهار آ وهوا

ٻهراڙيءَ ۾ اڪيلو آ جميعت ناهي پر پوءِ به
لکيل پنجاه ڪتابن جو ڏسو انبار آ وهوا

خدا خضري حياتي ڏني انهيءَ مرد مجاهد کي
ڏسي حضرت سنڌي محنت نريو وار وار آ وهوا

علم سان گڏ اگر تون باعمل عالم ڏسڻ چاهين
سندس شاهپور جهانيان ۾ تون ڪر ديدار آ وهوا

تقریظ

مولانا غلام مصطفیٰ بگھیو صاحب
(فاضل ایم ای عربیہ و اسلامیات مورو سندھ)

نحمدك ونصلي ونسلم على رسوله الكريم
اما بعد.

نبي ڪريم ﷺ جي مبارڪ زماني ۾ ۽ ان کان پھريان شعر و شاعري عام هئي، اھڙا ماڻھون بلڪل گھٽ هئا جيڪي ان جو ذوق نہ رکندا هجن، شعر شاعري ادبي ذوق و شوق عرب جو مشغلو هو. عربي ٻولي جي اعلى ۽ آتم درجي جي فصاحت ۽ پاڪيزگي عربن کي وڏي درجي تي پهچايو هو. اھي قوت ڪلامتي جي خمار ۾ غير عرب کي گونگو سمجھندا هئا. ڪجهہ صحابہ ڪرام شعر و شاعري جي باري ۾ نبي ڪريم ﷺ کان دريافت فرمايو تہ ڇا شعر و شاعري مطلقاً قابلِ مذمت آھي، تہ پاڻ جواب ۾ فرمايائون تہ ائين ناھي، جيڪڏھن شعر جو مضمون سٺو آھي تہ سٺو آھي جيڪڏھن بُرو آھي تہ بُرو آھي.

”هُوَ كَلَامٌ فَحَسَنُهُ حَسَنٌ وَقَبِيحُهُ قَبِيحٌ“ (دارقطني) ۽ ڪنهن موقعي تي پاڻ

ارشاد فرمایا تو نے "إِنَّ مِنَ الشَّعْرِ حِكْمَةً" بعض اشعار تہ حکیمانہ ہوں

آهن. (صحيح بخاري شريف)

”مشكواة شريف“ ۾ روايت آهي ته نبي ڪريم . ﷺ جن هڪ سفر ۾ پنهنجي صحابي کي فرمايو:

”هل معك من شعرا مية بن الصلت شيء قلت نعم، ثم انشدته مائة بيت“ ڇا تو کي امية بن الصلت جو ڪو شعرياد آهي؟ صحابي عرض ڪيو ته هائو، پاڻ فرمايائون ته ٻڌاءِ! مون هڪ سئو شعر پڙهي ٻڌايا.

ليبد جاهليت جي دور جو مشهور ۽ مقبول شاعر هو ان لاءِ نبي ڪريم ﷺ فرمايو ته:

”اصدق كلمة قالها الشاعر كلمة لبيد الاكل شيء ما خلا الله باطل“ خبردار! الله عزوجل کان سواءِ هر شيءِ فاني آهي. (بخاري و مسلم)

سند جي سرزمين باب الاسلام آهي بر صغير ۾ وادي سند اهو سعادت مند خطو آهي جنهن کي سڀ کان پهريان اسلام جي عطا ٿيڻ سان باب الاسلام جو لقب مليو. جڏهن عرب مسلمان فاتح هتي پهتا ته عربي ٻولي به پاڻ سان گڏ کنيو آيا ۽ سنڌي ٻولي عربيءَ مان اٿروئي هڪ نئين روپ ۾ نمودار ٿي.

هتي ٿوري عرصي ۾ وڏا وڏا محدث، محقق عالم، اديب، عارف ۽ شاعر پيدا ٿيا. قديم دور کي ڇڏي اڄ کان مٿي ويجهي دور ۾ قاضي قاضن، شاه عبدالڪريم بلڙي وارو، شاه عنايت حسين جهوڪ وارو، شاه عبداللطيف ڀٽائي، خواجہ محمد زمان لنواري شريف ۽ حضرت سچل سرمست فاروقي رحمهم الله تعالٰ قابلِ ذڪر آهن.

پيش نظر ڪتاب مجموعۃ الاشعار (حصو ٻيو) واديءِ مهراڻ جي عظيم شخصيت، عظيم مفڪر، مفسرِ قرآن، عالمِ باعمل، اسلام جي عظيم مبلغ پير، روشن ضمير حضرت علامہ مولانا مفتي محمد ادریس ڏاهري صاحب جن جي ڪاوش آهي، سائين جن مشهور محقق، مفسر عظيم مبلغ، مصنف مختلف ڪتاب ڪثير هجن سان گڏ بهترين شاعر پڻ آهن. نعتيه ڪلام اصل ۾ اهڙي ڪلام جو نالو آهي جنهن ۾ ڌڻي تعالیٰ جي حمد سان گڏ ائين جي آڌار ولهين جي واهر مديني واري مير ﷺ جي واکاڻ ڪئي وڃي، محبوب ڪريم، رؤف رحيم ﷺ جي فراق ۾ هنجون هاريندي سڪ ۽ سوز مان بي اختياري جي عالم ۾ سڏا ڪجن.

مذڪور ڪتاب ۾ حمدِ باري تعالیٰ، نعت رسول مقبول ﷺ، صحابہ ڪرام اهل بيت عظام، خصوصاً چئن يارن، پنج تن پاڪ، حضور غوث الاعظم جي شان ۾ ۽ مولانا صاحب پنهنجي مرشدن، استادن ۽ مختلف درگاهن جي فياض بزرگن جي شان ۾ منقبتون لکيون آهن. علامہ مفتي ڏاهري صاحب پنهنجي مذهب حق اهل سنت و جماعت جي پڻ ترجماني ڪئي آهي، شعر ۾ موضوع جو انتخاب موضوع تي نظر جيئن ڪوبه پهلو رهجي نه وڃي سندن ڪلام جي طرز تي ڪي وڻندڙ وزن بحر جو خيال ۽ سندن شعر ثقل کان پاڪ آهي. سندن محنت قابل قدر قابل رشڪ ۽ مفيد عام آهي. الله عزوجل سائين جن جي هن ڪتاب کي ٻين

تصنيفات وانگي عوام ۽ خواص لاءِ مفيد فرمائي ۽ پنهنجي درياهه
اقدس ۾ شرف قبوليت فرمائي.

امين بجاہ النبي الامين صلي الله تعالى عليه واله وسلم

فقير غلام مصطفى بگهيو
مورو سنڌ

”دل زنده رکڻ جي لاءِ بهترين ڪتابن جو مطالعو ضروري آهي.“

(امام غزالي رحمته الله عليه)

”جلو جهڊ نه ڪرڻ محتاجيءَ جو باعث آهي“

(حڪيم لقمان)

أَمِنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلُّ
أَمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ (سورة البقرة)

توحيد

نٲلهم : مالڪ مني جي وحدت...منهنجو عقيدو آهي
ڪل شيءِ تي ان جي قدرت ... منهنجو عقيدو آهي

نڪي پاڻ ڪنهن مان ڄاڻو، چئو نه ڪنهن کي ان آ
آ پاڪ ڪان ولادت...منهنجو عقيدو آهي

ان جي ئي هٿ ۾ آهي، جنهن تي ڪرم ڪري ٿو
ڏي ٿو اهو ئي نعمت...منهنجو عقيدو آهي

ان جي آ ٻاجه، ٻانهن تي بي حساب بيحد
ان ڪٿ آ ان جي شفقت ... منهنجو عقيدو آهي

بخشي ته دير ناهي ان جي ڪرم جي آڏو
جنهن کي گهري ڏي جنت ... منهنجو عقيدو آهي

مخلوق تي مهربان، رازق آ رزق ڏيندڙ
ان جي وڏي آ رحمت ... منهنجو عقيدو آهي

ماري ٿو جوان ڳيرو، جباري هزار ڄڻڙا
جيڪا سندس مشيئت ... منهنجو عقيدو آهي

تقدير ۾ ڪري جي تبديل ان جي مرضي
قادر جي هٿ آ قسمت... منهنجو عقيدو آهي

★
 دنيا تي ڪئين عقيدا ٻڌجن ٻيا ٿا ليڪن
 آ حق تي اهلست ... منهنجو عقيدو آهي

★
 ”درس“ هڪ خدا آ ان جو شريڪ ڪونهي
 توحيد آ حقيقت ... منهنجو عقيدو آهي

فرمانِ مصطفیٰ ﷺ :

”جيڪو مون تي جمعي جي ڏينهن درود شريف پڙهندو آءٌ قيامت
 جي ڏينهن ان جي شفاعت ڪندس.“

ملائڪن تي ايمان

تِلھم : مخلوق نور جي هن الله جا ملائڪ
نوري سندن حقيقت -- منهنجو عقيدو آهي

جبريل سين جو آ سردار رب بنايو
اعلى سندس آ عزت -- منهنجو عقيدو آهي

تي پيا به هن مقرب مشهور اٿن نالا
تن کي عطا ٿي عظمت -- منهنجو عقيدو آهي

ڪيو ساهه ڪيڻ جي لاءِ عزرائيل رب مقرر
قادر ڏنيس هي قوت -- منهنجو عقيدو آهي

پرسات لاءِ مالڪ ميڪائيل کي رکيو آ
ٿو وسائي رب جي رحمت -- منهنجو عقيدو آهي

آ صور کي سنڀاليو اسرافيل امر رب سان
حق جي آ ان ۾ حڪمت -- منهنجو عقيدو آهي

انسان جي عمل لاءِ ڪاتب آهن ڪلهن تي
سهڻا ۽ خوبصورت -- منهنجو عقيدو آهي

مالڪ ملائڪن تي ڪئي مهرباني بيحد
آ عجيب تن جي خلقت -- منهنجو عقيدو آهي

”ادرس“ آهن ان ڪٿ الله جا ملائڪ
سڀ صاحب فضيلت ... منهنجو عقيدو آهي

ڪتابن تي ايمان

قادر ڪرم سان جيڪي لاڻا ڪتاب پنهنجا
تن جي به ٿي تلاوت منهنجو عقيدو آهي

تورات ۽ انجيل. زبور ۽ صحيفا
هني سين ۾ هدايت منهنجو عقيدو آهي

ان وقت جي امت ڪٿي تحريف جڏهن تن ۾
ٿيا خوار ملين ڏلت منهنجو عقيدو آهي

آخر قرآن آيو جنهن نسخ ڪيو سين کي
ان کي ملي آ عظمت منهنجو عقيدو آهي

”ادرس“ مصطفيٰ جو هر حڪم رک اکين تي
ٿي مظهر محبت منهنجو عقيدو آهي

فرمان مصطفيٰ صلي الله تعالى عليه وسلم :

”ان شخص جو نڪ مٽيءَ ۾ ملي وڃي جنهن وٽ منهنجو ذڪر
ٿئي ۽ اهو مون تي درود شريف نه پڙهي“

نبوت ۽ رسالت تي ايمان

مخلوق کي سڌارڻ لاءِ انبياءِ آيا
برحق سندن نبوت، منهنجو عقيدو آ

آدم کان ابتدا ٿي محبوب تي پڄاڻي
ان تي ختم رسالت، منهنجو عقيدو آ

صورت ۾ سڀني سهڻا پاڪ باز پيارا
آهي انهن جي عظمت، منهنجو عقيدو آ

ڪو عيب ڪونه تن ۾ برتر سڀني ڀلارا
معصوم تن جي فطرت، منهنجو عقيدو آ

بيٺا هئا سڀ صفتن ۾ اڳواڻ مصطفيٰ هو
اقصيٰ ۾ ڪيڏين امامت، منهنجو عقيدو آ

الفت انهن سان جن کي ”ادريس“ آ اندر ۾
ملندي تنين معييت، منهنجو عقيدو آ

فرمان مصطفيٰ ﷺ :

”توهان جتي به هجو مون تي درود شريف پڙهو توهان جو درود مون
تائين پهچندو آهي“

قيامت تي ايمان

پڪ آهي ايندي قيامت.. منهنجو عقيدو آ
آ يقين ٿيندي قيامت .. منهنجو عقيدو آ

قبرن مان سڀني اٿندا، الله جي امر سان
لڪندي نه ڪنهن جي لياقت.. منهنجو عقيدو آ

سڀني جا عمل لکيل ايندا اکين جي آڏو
سڀني کي هوندي حيرت .. منهنجو عقيدو آ

قهر خدا جا ڪڙڪا ٻڌندا سڀني ڪنن سان
هوندي سڀني کي هيبت.. منهنجو عقيدو آ

جنت جا در نه کوليندو مصطفیٰ سواءِ ٻيو
ان جي آ حق شفاعت .. منهنجو عقيدو آ

ميزان وٽ به امت سان گڏ حبيب هوندو
هر جاءِ ڪندو حمايت .. منهنجو عقيدو آ

ڪوثر جو آب آهي آقا جي امتين لاءِ
بيحد آ ان ۾ برڪت .. منهنجو عقيدو آ

ڪو جهڻ ڪنن ڪي ٻل ٿان ڪندو ٻار سهڻو سيد
ٿيندو فضل ملندي فرحت .. منهنجو عقيدو آ

”ادرس“ عربي صديقي عاصين ابوجهڻ جي
ٿيندي معاف هر معصيت .. منهنجو عقيدو آ

فرمان مصطفیٰ ﷺ :

”مون تي درود شريف جي ڪثرت ڪريو بيشڪ هي توهان جي
لاءِ طهارت (يعني پاڪائي) آهي.“

تقدير تي ايمان

تقدير حق آ جيڪو قادر قلم وهايو
ان کان ڪبي نه نفرت .. منهنجو عقيدو آ

اولهه پڄين يا اوڀر ٿيندو صرف اهو جو
مالڪ جي آ مشيت .. منهنجو عقيدو آ

محفوظ لوح ۾ جي ڏک سک خدا لکايا
مقرر آ تن جي مدت .. منهنجو عقيدو آ

”ادرس“ رب جي مرضي اختيار آ سو مالڪ
ذلت ڏئي يا عزت .. منهنجو عقيدو آ

فرمان مصطفيٰ ﷺ :

”جنهن وٽ منهنجو ذڪر ٿئي ۽ اهو مون تي درود شريف نه پڙهي ته
ماڻهن مان اهو ڪنجوس ترين شخص آهي.“

باري تعالىٰ جي توحيد جي متعلق

توحيد جي متعلق (1)

طرز: جي عاشق آمين ته ڪن ڪولي ٻڌ شان حبيب جي ٻڄڻ جو

ٿلهه: الله وحده واحد آ ان جو نه ڪو ثاني شريڪ آهي
مضبوط حڪومت ڪنهن جي به آ ڊاهڻ تي اچي هڪدم ڊاهي

فلڪي ملڪي مخلوق ڏسو هيءُ ڳري هلڪي مخلوق ڏسو
هر شيءِ کي ان آ وجود ڏنو غمگين جا ٿو غم لاهي

ان عرش برين ۽ لوح قلم ڪن چئي جوڙيا هر دو عالم
جنت ۽ جهنم جوڙيائين بي شيءِ ان جي اڳيان چاهي

بي پرواهي ڏسي هنياء ڏڪي ڏسي رحمت هر ڪو ڊوڙي ڊڪي
راضي جنهن تي به ٿئي ٿو ان جا بگڙيل ڪم ٺهه ٺهه لاهي

”ادريس“ الله جو ذڪر ڪري، هر نعمت تي لک شڪر ڪري
توحيد جي بحر ۾ پڙڪو ڏئي گڏڪار ڪري پو تون ڪاهي

فرمان مصطفیٰ ﷺ:

”جيڪو شخص وڏن جي تعظيم ۽ ننڍن تي شفقت نه ڪندو اهو
منهنجي امت مان ناهي.“

توحيد جي متعلق (2)

ٿله: اسان جو رب وحده لا شريك له اڪيلو آ
جنهين جوڙي جهان سڄو مڃايو واه ميلو آ

انهيءَ پيدا ڪيو جنت جهنم عرش ڪرسي کي
مگر دهر يو اندو شيطان جو چمچو ۽ چيلو آ

نه مٿ ۽ مٿ سندس ڪو آ نه ثاني ۽ شريڪ سندس
مگر مشرڪ ۽ ڪافر جي ڪهن ۾ ڇو واولو آ

اهو خلاق خلق سندن اهو مالڪ آهر شي جو
آهي رزاق روزي ريءَ نه پيو ڪنهن کي به ويلو آ

بين جا در ڪڏهن بند ۾ پر خدا جا در سدا کليل
نه چونندو دير سان آئين وقت ٿي ويو اويلو آ

پنهنجي مخلوق لاءِ مالڪ بهاري ڪني آ باغن ۾
فروت پلا سڀني ۾ ڪهن ۾ اسان ڪيلو آ

انهيءَ سبزون سوين خلقين کانو ۽ خوش رهو پانها
چماتا بصر دال پلي ڪڙو ڏاڍو ڪريلو آ

انهيءَ ڪيا ڏانڊ ڀاڙا هنن ڦاڙها ۽ دنيا پيدا
پلو گوشت سڀن جو پر چڪيندو دل کي چيلو آ

اهو معبود آ ”درس“ هڪ ان جي عبادت ڪر
اهو ئي نعمتون پهچائيندو ساجهر سويلو آ

امام اعظم ابو حنيفه رحمه الله تعالى عليه جون وصيتون

”جنهن شيءِ جي ڄاڻڻ جي تو کي ضرورت هجي ان جي ڄاڻڻ کان
جاهل نه رهجان، پنهنجي ذات کان ٻين کي انصاف ڏيارجان بغير
ڪنهن مجبوريءَ جي ڪنهن کان پنهنجي ذات جي لاءِ انصاف جو
مطالبو نه ڪجان، فضول ڪرڻ کان پاڻ کي بچائجان، ماڻهن جي
شر کان بچجان، پنهنجي معاملات ۾ نيت چڱي رکجان.“

حمد باري تعاليٰ

ٿلهه : خالق سڀن جو تون خدا، تنهنجو شان جل جلاله
مالڪ مڙن جو تون مٺا، تنهنجو شان جل جلاله

تنهنجي قدرت ۽ قوت جو ڪو ڪنارو ڪو نه آ
نه ڪا ابتدا نه ڪا انتها، تنهنجو شان جل جلاله

ازل کان تون ابد تائين بيا سڀئي ٿيندا فنا
آ ذات تنهنجيءَ کي بقا، تنهنجو شان جل جلاله

تون اول آخر ۽ ظاهر تون ئي باري بي نياز
تنهنجي ذات بي پرواهه آ، تنهنجو شان جل جلاله

جن ۽ انسان سڀ حيوان ٿا تعريف ڪن
حجر و شجر ڪن حمد ٿا، تنهنجو شان جل جلاله

تو ڪٿي مخلوق جي روزي رزق پنهنجي ذمي
خوش ٿي سڀ ئي کائڻ پيا، تنهنجو شان جل جلاله

”ڏاهري اديس“ تنهنجو حمد ٿو هر هر ڪري
مقبول ان جي ڪر دعا، تنهنجو شان جل جلاله

هر هر حمد

ٿله : پنهنجي پرور پياري جو ڪيان ڇا حمد هر هر مان
انهيءَ جو در چڙهي ڪاوان ڌڪا ڇو ٻين جي در مان

اهو خالق، اهو مالڪ، اهو رازق جهانن جو
انهيءَ جو گهر چڙهي گوليان دنيا تي ڪهڙو ٻيو در مان

اهو مقصود ۽ معبود ۽ مسجود منهنجو آ
ڪري سجدا ٻين کي ڇو وڃايان پنهنجو محشر مان

انهيءَ ئي مٺي جي نطفي منجهان پيدا ڪيو انسان
اهو ئي آهي رب منهنجو مڃيان ٿو ان کي پرور مان

حبيب ڪريم جو در در حقيقت انهيءَ جو در آ
ڪيان تسليم ٿو ان کي مهربانيءَ جو مظهر مان

نئين جو صحابن جو امان جو ولين جو
اهو محسن آهي مالڪ ڪيان ٿو ڳالهه اظهر مان

لکين احسان ڪيا الله هن ”ادريس“ عاجز تي
پلائي ان جي آ نه ته آهيان بيڪار بدتر مان

الله جو شڪر

طرز: محبوب مٿا مان تنهنجو ها

ٿلهه : هر وار زبان ڪري ڪر تون شڪرانہ، الله تعالى جو
آ لکن کان ۽ ڳائڻ کان ڳرو احسان، الله تعالى جو

جنهن مٿي جي قطري مان توکي انسان بنايو آ پاڻو
آ مناسب هر دم حمد ڪري انسان، الله تعالى جو

ڪن ٻڌڻ جي لاءِ، اک ڏسڻ جي لاءِ ۽ زبان آ ٻولي ٻڌائڻ لاءِ
ڪيئن ٺاهيئين تون پڙهه پيار منجهان قرآن، الله تعالى جو

هٿ پير ڏئي آ بچايو محتاجي کان توکي پاڪ خدا
ڳائي پيو ڳاء سدا سهڻا تون شان، الله تعالى جو

ننگ نياڻيون پٽ پيارا بخشي تو تي ڪرم ڪريم ڪيا ڪيڏا
جيءُ جيءُ چئي مومن مڃ هر هڪ فرمان الله تعالى جو

دنيا ۽ دولت مال ۽ ملڪيت توکي ان مالڪ آ ڏنو
ڪر ان جو قدر بي قدر نه ٿي نادان، الله تعالى جو

”ادريس“ ڪئين ارشاد آهن قرآن ڪريم ۾ شڪر جي لاءِ
شاڪر ذاڪر ٿيندو جنت ۾ مهمان، الله تعالى جو

اسم ذات جي ذڪر جي شان ۾

ٿلهه : تنهنجو اسم آ دل جي دردن جي دوا، مالڪ مٺا
معبود تون معبود ٻيو ناهي تو سوا.....

☆
ازل کان تون تا ابد، بي مثل آهين بي مثال
ماءُ پيءُ ۽ اولاد ، تلاءُ نا روا.....

☆
تنهنجو ٿاني ۽ مثل، تنهنجي برابر ڪونه آ
پيا سڀ فنا ٿيندا ۽ هوندين تون سدا.....

☆
تو ڪري پيدا نه ڪنهن کي چڏيو هيئن بيڪار آ
تو رهبري لاءِ موڪليا سڀ انبياء.....

☆
جنهن به اسم ذات تنهنجي کي ڏني جاءِ جيءُ ۾
ان جي اندر مان دڪ درد سڀ دور ٿيا.....

☆
قلب تي قبضو ڪري شيطان سرڪش ٿو رهي
تنهنجي ذڪر سان ان جا پنج پير ويا.....

☆
تنهنجي ذات ڪريم آ، تون آهين باري بي نياز
”ادريس“ عاصي عبد جي ٻڌ التجا.....

الله جو شڪر

تلھ : ڪاٺي ڇا شڪر ڪاڀان منڙا مالڪ تنهنجي مهربانيءَ جو
احسان ڪري ڪيو تو آ عظام اعزاز منا مسلمانيءَ جو

توحيد عقيدو پاڪ مليو، عمدہ اعلى اخلاق مليو
تنهنجي ئي ثنا مفهوم آهي هر هڪ آيت قرآنيءَ جو

تو شرڪ ڪفر کان بچايو آ هڪ پنهنجي درتي جهڪايو آ
تون ئي معبود منو آهين هن منهنجي دل مستاني جو

تو دين پنهنجي جو، فڪر ڏنو انعام تي پنهنجو شڪر ڏنو
تنهنجو ذڪر سدا آ دارو دوا دل درد ڀري ديواني جو

ڪوبه پير فقير خدا ناهي تون خدا تنهنجو شان جدا آهي
هي سبق سدائين رهيو سچي سردار نبي نورانيءَ جو

آهين خلق سموريءَ جو خالق، مخلوق سچيءَ جو تون مالڪ
سڀني کي ٿو رازق روزي تون ڏين واھ نظام تنهنجي مهمانيءَ جو

”ادريس“ جو عرض الله منام، مڃ ڏاهريءَ جا ڏک لاهه منا
گهري دعا مسڪين وسيلو وٺي لڄپال نبي لاثاني جو

ڪريم سائين

طرز: ڪڏهن ته مولا يعقوب يوسف ڪٿي به تون ئي خدا ڪرين ٿو

ٿله: حساب کان وڌ رحم آ تنهنجو ڪرم اي قادر ڪريم سائين
براڻون بديون ڏسي به سڀني کي رزق روزي پيو رسائين

مٺي جي قطري منجهان ڪيو تو عجيب انسان آهي پيدا
امر اندر آ تڏهين به ان کي روزي ٿو پرور مٺا پڄائين

ڪروڙين اربين ڪيا تو پيدا ڪئين جانور جيت جڏا مولا
ننڍي وڏي جي مٺا اي مالڪ لهين پيو سار تون سدائين

وسائي برسات ٻيڙن مان ڪڍيا سلا تو ڪئين ساوا سهڻا
ڪئين قسم جا اناج آئي ٿو خلق کي يا خدا ڪارائين

عجيب قدرت آ تنهنجي قادر جدا جباري ٿو جوان مارين
نظام تنهنجو آهي نرالو سگهيو نه سمجهي آڪو اڄ تائين

نبي ولي سڀ تو خلقيا خالق تو ئي نوازيو آهي انهن کي
ملائڪن کان تون سهڻي آدم کي سجدا سائين پيو ڪرائين

ڇا ڪٽڪ ڊاٽو، ڇا سهڻو آدم جنت مان لاهي دنيا تي آندو
جدا ڪري ان کان ان جي گهرواري پاڪ رب پيو پري رهائين

هدايتن لاءِ هزار انبياء دنيا تي تو موڪليا اي مالڪ
انهن جي صدقي ٻرن ۽ پڇڻن کي باهم دوزخ کان پيو بچائين

آ ڏاهري کي ڏکڻ وڪوڙيو سڻائي ڪر تون حبيب صدقي
هي عرض "ادرس" جا لطف ساڻ شال الله تون اگهائين

شان رسالت و نبوت

صلوة و سلام

نظم : اسان جا آقا اسان جا دلبر صلوة اوهان تي سلام اوهان تي
چوي ٿي دل هيئن پڙهون پيا هر هر۔۔۔

”صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا“ آ امر الاهي مومنن لاءِ
پڙهن ملانڪ ٿا ڪهوٽ گوهر۔۔۔۔۔

اوهان خدا جا حبيب آهيو، اوهان ني اعلى عجيب آهيو
سڀني نين جا سائين سرور۔۔۔۔۔

آ نور خالص جسم اوهان جو، منو محمد اسم اوهان جو
اوهان ني آهيو مٺا مٺور۔۔۔۔۔

درد سان دل ٽري پوي ٿي، شمع عشق جي پري پوي ٿي
سڀن سندا رهنما ۽ رهبر۔۔۔۔۔

اوهان جو عشق آ جنهن کي آقا، درد وڻندو آ تنهن کي آقا
انهيءَ سان رکنڊو آ پيار پرور۔۔۔۔۔

سلام سان پيار جنهن جو آهي پيڙو ٿيو پار تنهنجو آهي
ڪٽيل قلب ۽ اندر جا اوجر۔۔۔۔۔

حشر ۾ جت ڪير ڪين ڪچندو، اتي اوهانجو ٻيو هرڪو پچندو
سگهو رسو اڄ شفيق محشر

ادب سان ”ادريس“ آهي طالب، جهولي جهلي بيٺو آهي طالب
وڏي ڏيو ونڊ ڪريو واهر

فرمانِ مصطفیٰ ﷺ :

”نماز دين جو ٿنڀو آهي، ”نماز دل جي روشني آهي“، ”نماز مؤمن جو معراج
آهي“، ”نماز منهنجي اکين جي نار آهي“.

فرمانِ مصطفیٰ ﷺ :

”جنهن وٽ منهنجو ذڪر ٿئي ۽ اهو مون تي درود شريف نه پڙهي
تہ ان جفا ڪئي“.

صلات وسلام جي ترغيب

نظم : جي آهين سچو غلام تون پڙهه صلوٰۃ ۽ سلام تون

هيئن پڙهيو قرآن ۾ آ مون، امر ”صَلُّوا وَسَلِّمُوا“
 نياز ڪر چمي هي نام تون —————

دل سان جو پڙهي درود ٿو نيٺ ڏسندو مصطفیٰ کي سو
 ورد رک هي جاني جام تون —————

هر نماز ۾ درود آ، خود سلام جو وجود آ
 پڙهه پرينءَ سندن پيغام تون —————

موڪلي صلوٰۃ خود خدا، ملڪ جن پڙهن سڀ سدا
 وٺ عجيب هي انعام تون —————

پڙهندين جي صلوٰۃ پاڪ تون، ٿيندي هر مرض کان چاڪ تون
 ڪر نبي جو ذڪر عام تون —————

سڪ مان پڙهه صلوٰۃ پيو گهڻي دور درد سڀ ڪندو ٿئي
 پيو پڪار صبح شام تون —————

ڏاهريءَ جو چوڻ ڪري، ٿي درود کان نه پل پري
 سهڻو سمجهه هي نظام تون —————

عشق ”ادريس“ رکيو جنهن، بند نه ڪيو درود ان ڪڏهن
 مڃ حضور کي امام تون —————

مصطفيٰ ﷺ جي شفاعت

ٿله: هر مومن لاءِ برحق سهڻي جي شفاعت آ
منڪر جو شفاعت جو سو نپاڳو نهايت آ

”مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ“ فرمان خدا جو آ
”إِلَّا بِإِذْنِهِ“ سان ثابت هيءَ سعادت آ

اصحابي پڇيو آقا، قيامت ۾ ڪٿي ملندؤ
ديدار تنهنجو دلبر هي نرالي نعمت آ

ميزان تي يا پل تي يا ڪوثر تي ملندس
ڪيڏي ته حبيبن کي مومن سان محبت آ

سردار شفاعت جو در بند ٿيل ڪوليندو
هر جاءِ تي هيئن سان هاديءَ جي حمايت آ

”ادرس“ شڪر ڪر جو آقا مليو اهڙو
امت لاءِ روئي جنهن ڪٿي حاصل راحت آ

فرمان مصطفيٰ ﷺ :

”جنهن مون تي درود شريف پڙهن وساري ڇڏيو اهو جنت جو
رستو ڀلجي ويو.“

محبت ۾ مرڻ جي تمنا

طرز : محبت عشق جو مظهر علي المرتضى آهي

ٿله : خدا ۽ مصطفیٰ مدني جي محبت ۾ مرڻ گهرجي
بچا گهر مال سر تن جي مٿان صدقو ڪرڻ گهرجي

پڙهي ڪلمو اسان الله تي ايمان آندو آ
ٻڌي حمد خدا مومن جي رڳ رڳ کي ٺڻ گهرجي

رکيو جيئن عشق عربي جو سچي صديق اڪبر هو
عمر عثمان حيدر جيان عشق سان دل ڀرڻ گهرجي

بي ادب جي بي ادبي کان ڪري توبه ٿي تيار تر
عقيدي اهل سنت ڏي وري واپس وٺڻ گهرجي

نبي جي عشق الفت سان خدا جباري خدا ماري
اها دلبر دعا دائم خدا جي در گهرڻ گهرجي

عشق ”ادريس“ جنهن رکيو کڻي ويو ٻئي جهان اهو
قبر قيامت جي لاءِ ٿمر اهو دلبر ڌڻ گهرجي

فرمان مصطفیٰ ﷺ

”الله عزوجل تي ايمان آڻڻ کان پوءِ عقلمندي ۽ دانشمندي ماڻهن سان
صلح ڪرڻ ۾ آهي“
(ابن ابي شيبه ج 8 ص 326)

ديد دلبر دل تسي

نظم : يا رسول الله! يا حبيب الله!
تنهنجي ديد دلبر دل کسي، ويو مينهن ڳوڙهن جو وسي

خالق اوهانکي اهرڙو آ ٺاهيو. جڏهن حجاب ٿا منهن تان لاهيو
چاڻي خدا ٿا، ٿين فدام جن کي چاهم منجهان
تو ڏني چسي.....

حسن اوهان جي جي هر هنڌ هاڪ آ
جن ، انس ، ۽ ملڪ مشتاق آ
روئندو رهي ٿو، رڙندو رهي هڪ پيرو پيشاني
جنهن پسي.....

خوبي نه آ ڪا گهوت تو ۾ گهٽ
علم عقل حيران آ تو وٽ
صدقي وچان، مان چا ڪيان
هيءَ دل بنايئي بي وسي.....

ڪرم جو ڪڪر واءِ پيارا
چهرو پاڪ پساءِ پيارا
دور ٿين، سڀ درد ٺهن، ٻڌي دانهن رهبر وچ رسي.

قرب ڪري مون تي حضور پيارا
ميٽيو منهنجا قصور سارا
معافي ڏيو، مون تي راضي ٿيو،
ان فڪر ۾ پئي آ دل ڦسي.....

”ادريس“ ۾ ڪئين عيب آهن
واندا دل ۾ وار به ناهن
عيب پسي، منهنجا ڏوهه ڏسي، متان رهبر مون کان
پوين رسي.....

”۽ فضول خرچيءَ سان نه اڏايو جو فضول خرچي ڪرڻ وارا
ته شيطان جا ڀائر آهن.“
(فرمانِ باري تعاليٰ)

فرمانِ مصطفیٰ ﷺ :

”جيڪو مون تي جمعي جي ڏينهن درود شريف پڙهندو آءٌ
قيامت جي ڏينهن ان جي شفاعت ڪندس.“

مبلاڊ شريف جي متعلق اشعار

ميلاد شريف جي متعلق (1)

نتيجو : ميلاد ملهائو مومن ، ميلاد پلي شيءِ آ
آقا جي آمد جي هيءَ ياد پلي شيءِ آ

ميلاد جو مطلب آ رب پاڪ جو شڪر ڪرڻ
هي شڪر ڪري دل کي رک شاد پلي شيءِ آ

هن شڪر ۾ خرچ ڪري ڪجهه خلق کي ڪارائون
ان طرح سان ڪر گهر کي آباد پلي شيءِ آ

تحدیثِ نعمت جو قرآن ۾ حڪم مليو
حاصل ڪر هن صدقي تون مراد پلي شيءِ آ

هن خوشيءَ ملهائون سان خوش آهي خدا ٿيندو
ڪر خوشي تي هر غم کان آزاد پلي شيءِ آ

”ادريس“ الله ڪيو هي ڪرم ڪثير آهي
منڪر کي ڪري مولا برباد پلي شيءِ آ

ميلاد شريف جي متعلق شعر (2)

نظم : مصطفى مليو، مڙئي مومن چئو خوش آمدید
 پاڳ آ کليو، مڙئي مومن چئو خوش آمدید

بي کسن، کوجهن ۽ ڪمزورن مٿاهون ڪرم جو
 ڪڪرواهم وسيو

بي وسيلن جو وسيلو، آهي بي واهن جي واه
 دور هر دک ٿيو

شام جون ماڙيون ڏٺيون جيگل امان گهر ۾ ستي
 سارو جڳ ٿي چمڪيو

مرحبا صد مرحبا جو چؤ طرف چؤپول هو
 سائين جڏهين سر چيو

گهور جنهن جي حسن تان، حورون ڀريون غلمان سڀ
 پلٽ دٻريو

عيد ميلاد النبي "ادرس" اصلي عيد آ
 عرس اصل هيو

ميلاد شريف جي متعلق شعر (3)

نظام: آيو سهڻو نبي سائين آيو، مومن سڀ ميلاد ملهائيو

جشن ڪيو دلدار نبي ڄام، مولا جي مختار نبي جا
ڳڻ هر هند الله جا ڳايو، مومن

رحمت رب جي آهي آقا، بگڙيل ڪم ٿو ٺاهي آقا
شان سندن آسپ کان سوايو

هن جي ڪري جڳ جوڙيو رب ا، سارو جهان سهيڙيو رب آ
وٺي مٺائي سڀني ورهائيو

ابراهيم نالي شخص هوندو هو، بغداد ۾ ميلاد ڪندو هو
تنهن کي رهبر رنگ هو لايو

هر هڪ وار زبان بنائي، ڳڻ محبوب مٺي جا ڳائي
بول اهي سڀني کي پڙايو

آهي ڪريم، رحيم محمد، صاحب خلق عظيم محمد
جنهن پڙن کي آبخشايو

”قَلِيلٌ حُوتًا“ فرمان خدا جو، شاهد آ قرآن خدا جو
فائق خود آهي فرمايو

”ادريس“ لک احسان خدا ڄام، سدا ڪيون شڪر ان خدا جا
جنهن اهڙو محبوب ملايو

عید میلاد جي پلائي شعر (4)

تلھ: عيدون تہ ڀلاريون سڀ هن ڀر ميلاد جي عيد عجيب آهي
احسان ڪري جنهن رات ڏٺو رب پنهنجو پيارو حبيب آهي

”أَوَّلُ مَا خَلَقَ اللَّهُ نُورِي“ آ حقيقت سهڻي عزبي جي
”قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ“ ڏس چيو مالڪ مٺڙي مُجيب آهي

”الْبَيْتُ أَوَّلُ“ ارشاد آهي، الله تعالى پاڻ ڪيو
محبوب خدا هر مومن کي جند جان کان وڌيڪ قريب آهي

”قُلَيْقُزْجُو“ آ فرمان خداوند پاڪ سندنو قرآن اندر
محبوب جي ملڻ تي خوشيون ڪيو لڄال نبي لبيب آهي

آ شرح بخاري ۾ لکيو علام ابن حجر ڪولي
ميلاد ڪندڙ خوش رهندو سدا ٿيو ان جو نرالو نصيب آهي

ميلاد ڪرڻ کان ائين ٿو ٿهي، گستاخ سندنو چڻ گهر ٿو ڏهي
پر خوش ٿيندو ميلاد ڪندو جيڪو عاشق آهي اديب آهي

”ادريس“ الله تعالى جو جيئو به شڪر ڪر گهٽ آهي
ان ئي ته عطا ڪيو عاصين کي دل جي درد جو طبيب آهي

حضور ﷺ جي طفيلي

نظم : هر شيء وجود ۾ حضرت آئي، تنهنجي طفيلي آ
خالق خلقي ساري خدائي، تنهنجي طفيلي آ

”أَوَّلُ مَا خَلَقَ اللَّهُ نُورِي“ فرمان تنهنجو آ
سج چنڊ کي به ملي روشنائي،

عرش ۽ ڪرسي، لوح قلم سڀ صدي اوهان جي ٿيا
والي سڀ جي عزت وڌائي

جنت، حورون، غلمان، حوض ڪوثر سڀ سهڻا
امت تي ٿي هيءَ ڀلائي

ميزان ۾ اعمال تورائي پُل تان پار ڪندين
دڪ ٿريا ٿي معاف مدائي

قيامت ۾ ميزان ۽ پل ۽ ڪوثر تي ملندين
سڪ وارن جي ٿي وڻي سڻائي

شعر لکيو ”ادرس“ عقيدتم عشق محبت مان
ڏاهريءَ کي ملي ذات اها ٿي

دل جي خريدارن جي ٻولا ۾

نظم: کٽي دل هٿن ۾ نڪتس خريدارن جي ٻولا ۾
قدر ڪن مون ڪٿي جو تن، قريدارن جي ٻولا ۾

حسينن، حسن وان جي ڏسي حالت لڳي حيرت
ڪئين ڦرندا وٽن ٿا زر زميندارن جي ٻولا ۾

مريضن، مفلسن، مسڪين ماڻهن جو ته ڪو ڪونهي
آهي هرڪو دنيا جي سونهن سينگارن جي ٻولا ۾

نه مالي قوتون آهن ته جوت جمال آ مون ۾
حبیب ڪهي هجي جو ڪو جهڙن ڪان جي ٻولا ۾

مريضن لا دوائن کي اچي ٿو ڪونه ڪو ويجهو
پلارو سو ڪهي آهي جو بيمارن جي ٻولا ۾

قيامت ۾ ٻيا سڀ نفسي نفسي پيا پُڪاريندا
هوندو بس هڪ حضور سخي گنهگارن جي ٻولا ۾

قرآن، حديث کي پڙهندي نتيجو هي آيو نڪري
ڏيان دل ان کي جو آ ڪو جهڙن ڪان جي ٻولا ۾

رکيم ”ادرس“ ان سان عشق ٻين کان دل ڇڏيم روکي
رهان ٿو دائما دلبر جي ديدارن جي ڳولا ۾

سرڪار جو دروازو

نظم : سائل لاءِ کليل آهي سرڪار جو دروازو
بند ٿيو آ نه بند ٿيندو دلدار جو دروازو

”أُمَّا السَّائِلُ“ آهي ارشاد الله سندنو
”لَا تَنْهَرُ“ وارو آ سردار جو دروازو

سوالي نه ڪڏهن خالي محبوبن موٽايو
آ سخاوت جو مظهر منار جو دروازو

ٻئي در تي وڃين ته ڀلي وڃ پر هي در شيءَ پي آ
هي آهي غريبن جي غمخوار جو دروازو

جو پاڻ نه ڪجهه کائي ٿو ٻين کي ڪارائي
هي آهي يتيمن جي ان يار جو دروازو

”ادرس“ انهيءَ در تان ايمان عطا ٿئي ٿو
هي آهي عقيدت جي اظهار جو دروازو

شان مصطفيٰ ﷺ

ٺٺھ : شان ڪن کولي ٻڌ منهنجي محبوب جو. جو سوالڪ نين جو سردار آ
شب معراج سڀ نبي پويان هئا، ٿيو آقا جي عظمت جو اظهار آ

جنهن جي مرڪن سان گهٽيون ٿي روشن ٿيون، جتان لنگهيا اهي جايون گلشن ٿيون
سڀ برباد ايريا ٿي آباد ويا، ڪئي ڪرم جي ڪڪر جن تي وسڪار آ

جنهن جي رفعت ۽ عزت نرالي مٺا، جنهن جي منزل آ مڙني کان عالي مٺا
ڪئين پگدار دنيا ۾، آيا مگر هي ته پيغمبرن جو به پگدار آ

اٿا سَيدُ فرمايو حبيب خدا، مان سڀن جو هان سردار ڪو شڪ نه آ
جنهنجي ذات رحمت خدا پاڪ جي، جنهن جي صدقي پيڙو سڀن جو پار آهي

ڏينهن محشر جي سڀ ماڻهو هلندا پيا، هر هڪ نبي سان مٿڙا ملندا پيا
پر بچڻ، ٻرن بيحيائن سندن، ري پورل ڪيو ڪنهن نه ٻئي بار آ

مليون جنهن جي مهاڀي مڙني نعمتون، جنهن جي صدقي وسائي ٿو رب رحمتون
سو مهربانين جو آ مرڪز مٺو، جنهن لاءِ جوڙيو خدا سارو جنسار آ

جنهن کي "ادرس" عربي ٿو پنهنجو ڪري، ٿو محبت رکي سو محب سان مري
جنهن کي آ سڪ سڄي سهڻي سردار جي، تنهن کي ڏاهري ڏيندو ڏاج ڏاتار آ

مهرباني خدا ڪارڻ

نٿله : منهنجا محبوب! مون تي ڪر مهرباني خدا ڪارڻ
پنهنجي زيارت مون کي جيئري ڪراءِ جاني خدا ڪارڻ

خدا ناهين، خدا جو پاڪ پيغمبر پرين آهين
گهري دعا ڪر پري ڀل ۾ پرشاني خدا ڪارڻ

صحابن جيئن دعا لاءِ ٿي چيو تيشن مون به عرض ڪيو
انهن وانگر ڪيو مون لاءِ آساني خدا ڪارڻ

جڏهين کان سمجه لائق ٿيس تڏهن کان پيو ٿا ڳايان
ڪيان ٿو اڄ به پيو تنهنجي ٿا خواني خدا ڪارڻ

ڪري لڄپال مون مسڪين جي سڀني لطيفن تي
رڪو نرمل هميشه نظر نوراني خدا ڪارڻ

برائين بيحيائن کان بچائڻ جي پلاني ٿي
آهين نادان منهنجي ڪر نڪههاني خدا ڪارڻ

عمل ۾ ڪونه آ اخلاص ڪو ادرس ڪي آقا
ڏيو فياض سهڻا فيض روحاني خدا ڪارڻ

ضرورتِ عشقِ مصطفیٰ ﷺ

ترجمو : محمد مصطفیٰ جي عشق ريءَ ايمان آ ڪهڙو
رکي جو سڪ نه سيني ۾ اهو مسلمان آ ڪهڙو

بدن کيڻو هجي بهتر مگر ريءَ روح ڪجهه ناهي
نه آهي روح جنهن ۾ سو ادا انسان آ ڪهڙو

بنا خوشبوءِ جي گل ڪاغذي ڪنهن ڪم جو ڪونهي ڪو
رکي گل ڪاغذي نڪ تي اهو نادان آ ڪهڙو

حبیب ڪريم جي پياري حديث پڙهو ڪتابن ۾
”وَلَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ“ سائين سندن فرمان آ ڪهڙو

سچي سڪ جي ڪري صديق ۽ فاروق ۽ عثمان
علي المرتضىٰ حسنين جو دس شان آ ڪهڙو

محبت جي ڪري مشهور ملڪن ۾ ٿيو نه ته ڪا
خبر هئي ڪانه ڪنهن کي حضرت سلمان آ ڪهڙو

صحابن سر ڪٽائي مصطفیٰ تان مال گهر گهوريا
ٿيا قربان جيئن هي تيشن ٿيو قربان آ ڪهڙو

حبیبن جي ٻچن جهڙا ٻچا ڪنهن جا نه ڪڏهن ٿيندا
سندن جي خاندان مثل ڏسيو خاندان آ ڪهڙو

ڪٿي ٿيو یمن ڪاٿي قرن ۽ حضرت اویس ڪٿي
سڄي سک جي ڪري ان کي ملیو ڏس مان آ ڪهڙو

نبي جي نینهن وارن کي مليا ڏک یار ٿي ڏاڍا
ڏکڻ ريءَ ”ڏاهري“ ماڻیو ڪنهن میدان آ ڪهڙو

مثل محبوب جي ”ادريس“ دنیا ۾ نه ڪو آيو
امت تي مصطفیٰ وانگر ٻيو مهربان آ ڪهڙو

فرمانِ مصطفیٰ ﷺ :

”ڇا اوهان ڄاڻو ٿا ته منهنجي امت ۾ مون کان پوءِ سڀ کان بهتر
ابوبڪر صديق آهي.“
(طبراني شريف جلد 6 صفحو 292)

معراج شريف (1)

نظم : مصطفى جو سير سير آ، هينئن مٿي ويو ٻيو ڪير آ

پيا نبي به هئا عزيز تن عرش تي حضور جيئن مگر
ڪنهن نبي رکيو نه پير آ.....

دوزخي ۽ جنتي مان سڀ حبيب سير ۾ ڏٺا
ڪير پنهنجو ڪير غير آ.....

سڀ نبي مقتدي بڻيا، بلڪ سندن امتي بڻيا
هن جي درٿان ملندو خير آ.....

معجزا پيا به يار هئا، بي حساب پيشمار هئا
پر هي معجزو مٿير آ.....

ننڊ هئي نه خيال خواب هو، جاڳندڙ مان جناب هو
منڪرن جي من ۾ ڦير آ.....

ايترو مٿن ڪرم هيو، بسترو اڃان گرم هيو
موٽيا ٿي دم نه دير آ.....

عاشقن سنديون دليون ٿرن، مگر ڪي ٻڌي پيا ٻرن
جن ولهن ڪي دل ۾ ويرا.....

دل سان جنهن پڙهيو قرآن آ، هر حرف ۾ شان شان آ
ڏس گواه زير زير آ.....

ان جو "ادرس" شان ڳاءِ ڏاهري ڪُلي ڪلي ٻڌاءِ
ڪن انڌن ڪيو انڌير آ.....

معراج متعلق (2)

ٲٲله: معراج تي هل محبوب مٲا سيد سهٲا سينگار ڪري
تون رب جو ڪر ديدار مٲين مخلوق تنهنجو ديدار ڪري

مٲيون ديس اصل ڪان تنهنجو آهي مان خادم هان ڇا منهنجو آ
جبريل ڇيو با ادب بيهي آقا اڳيان انتظار ڪري

محبوب وضو فرمايو جڏهن جبريل ڪٺيا اهي قطرا تڏهن
مڪي منهن ڪي بيهن تنهنجي اڳيان حورون سڀئي هٻڪار ڪري

ان بعد هليو محبوب مٲو ڪعبه ڏي هُيو جبريل ڪَٲو
پڙهي نقل حطيم ۾ حضرت پوءِ ڇڙهيو صفا مٲان ڇمڪار ڪري

ٲي سوار براق تي ويٺا جڏهن ڇٲو طرف ملائڪ ڪڏ ٿيا تڏهن
سڀني ٲي سلام پڙهيا جانب ڏٺو تن ڪي جواب جنسار ڪري

رستي ۾ نقل نماز پڙهي وري والي ويٺو براق ڇڙهي
موسيٰ ڪي مزار ۾ محب ڏٺو پيو نماز سان دل ڪي بهار ڪري

پيو نبي سان نماز ۾ ڳالهائي سڄو آهين نبي پيو فرمائي
قبرن ۾ نبي زندهه آهن هيءَ حديث ٲئي هيئن اظهار ڪري

ٲٲٲ المقدس ۾ ٲهٲو مثل هئا سوا لک نٲٲ اڳٲٲ ٲهٲل
دٲدار لاءِ ٲٲٲا هئا اڳ ۾ قرٲن وارا سٲ قطار ڪرٲ

ٲٲ فارغ ٲوءِ مٲٲٲ هٲٲا سٲ سٲر ڪرٲ رب سان ملٲا
”ادرٲس“ اسان لاءِ معافٲ وٲٲ موٲٲو مهٲر وٲٲ مهٲدار ڪرٲ

فرمانِ مصطفیٰ ﷺ :

”جٲڪو مون ٲٲ درود شرف ٲڙهندو قٲامت جٲ دٲنهن مان
ان جٲ شفاعت ڪندس.“

سڀني ماڻهن کان سهڻو

ڏٺو ۾ : محبوب مليو مَن مهڻو، سڀني سهڻن کان سهڻو
جنهن جي آمد سان ٿي دنيا سڄي آباد پيارا، آ شاد پيارا

ڪائنات جي ساري وجود جو هي نڪتہ اول آهي
ڪائنات جي هر شيءِ کان سهڻو اعلى اڪمل آهي
هيءُ هڪ ئي وسيلو آهي، هيئن جو حيلو آهي
هن جي ئي ڪري ٿيندي امت آزاد پيارا

آدم کان وٺي عيسىٰ تائين جنهن کي جو ڪجهه مليو آ
هر ڏک ۾ ڦاٿل جڏهن به ٿي آزاد ۽ خوش ڪليو آ
سڀ سهڻي جو صدقو آ، ڀلي ڪيئنو برو بد ڪو آ
مدينيءَ جڳي مهلبي ماڻيندو آ — مراد پيارا

دل سان سڏي جو سائين کي دردن جي داننن آ ڏيندو
لک قرب ڪري ان جي ڪڪڙن تي ڪرم پاڻ آ ايندو
لڄپال سندس غم لاهي، بگڙيل ڪم ان جا ٺاهي
بي فڪر ٿيو جنهن فڪر ۾ ڪيو فرياد پيارا

جي ڀين جي پويان هلندڙن پيارا عمر اجائي ويندي
هن سهڻي جي پويان لڳندڙن هر گهڙي سڃاڻي ٿيندي
جا شيءِ ٿيندي يا ٿي آ، مرڪز سڀني جو هي آ
جنهن دنيا ۾ رکيو دين سندن بنياد پيارا

ڏاهري ڏک لاهيندو رب سڀ سرڪار سخيءَ جي صدقي
 انشاءِ الله جنت ملندي منار سخيءَ جي صدقي
 جنهن جو مرتبو عالي آ سو جنت جو والي آ
 اسان اکين تي رکيو سندن ارشاد پيارا

”ادريس“ الله جو شڪر ڪجي جنهن ملايو هي مرسل آ
 هن سان دل آ، هن هڪڙي جي ڪئي پچار مون پلپل آ
 هن کان ئي هر شيءِ ملندي، رب بخشي هن کي بلندي
 عاصين ۽ ابوجهن جي ڪندو امداد پيارا

فرمانِ مصطفیٰ ﷺ

”جنهن مون تي سؤ پيرا درود شريف پڙهيو الله عزوجل ان تي سؤ
 رحمتون نازل فرمائيندو.“

”زندگي کي ضرورت مه رکو، خواهشات ڏانهن نه وڻي وڃو، ضرورت
 فقيرن جي به پوري ٿي ويندي آهي ۽ خواهشات بادشاهن جي به
 باقي رهندي آهي“
 (حضرت علي رضی اللہ تعالیٰ عنہ)

بي مثال محبوب صلي الله تعالى عليه وآله وسلم

طرز: آڻو اي فرشتو!

نظر خدا جا پيارا پرين اي پيغمبر! تنهنجو مٿ ۽ ٿاني ڪٿي ڪونه آهي
حسينن سين کان مٿي حسن پرور! تنهنجو مٿ ۽ ٿاني ڪٿي ڪونه آهي

هيءَ ڪائنات ساري خدا پاڪ خلقي اوهان جي طفيلي اوهان جي مهلبي
سپن تي مهربان، محبوب منور! تنهنجو مٿ ۽ ٿاني ڪٿي ڪونه آهي

اوهان جو آ اخلاق عمدو ۽ اعلى، اوهان جي صفت آهي برتر ۽ بالا
سڄي ڪائنات جا اي رهڻا ۽ رهبر! تنهنجو مٿ ۽ ٿاني ڪٿي ڪونه آهي

صرف جن، ماڻهو نه پر ملائڪ به مشتاق آهن اوهان جي ملڻ لاءِ
حجر ۽ شجر حيران اي دل جا دلبر! تنهنجو مٿ ۽ ٿاني ڪٿي ڪونه آهي

شجر پيا جهڪي ڪن ادب تنهنجو سائين هي مخلوق ساري سلامي سدائين
اها ڳالهه آ شمس کان وڌڪ اظهار! تنهنجو مٿ ۽ ٿاني ڪٿي ڪونه آهي

ايڏو آ تعلق اوهان جو خدا سان، مثل گوهر جيئري ٿي اوهان جي دعا سان
آ مشهور هي معجزو سهڻا سرور! تنهنجو مٿ ۽ ٿاني ڪٿي ڪونه آهي

ڪري عرض ادرس پانهون ٻڌي ٿو، ڪرم جي نظر مون تي مرسل مٿا ڪيو
گناهن ۾ آ غرق بدڪار بدتر تنهنجو مٿ ۽ ٿاني ڪٿي ڪونه آهي

قاسم نعمت

صلى الله تعالى عليه وآله وسلم

طرز : چوي دل ٿي هجي سامهون

تلہ: خداوند جي خزان جو ورهائيندڙ حضور آهي
دعائن سان امت کي پڄايندڙ حضور آهي

ڪيو قادر عطا ڪوثر آهي سردار سهڻي کي
جنهن جي معنيٰ تمام گهڻو پڄايندڙ حضور آهي

لکي تفسير ۾ ڪيئي مفسر معتبر ويا هن
”اَنَا اَعْطِيْنَا“ جو هي مان مائيندڙ حضور آهي

بنايو جنهن کي مالڪ خود پنهنجي نعمت سڏيو مالڪ
امت تائين اها نعمت رسائيندڙ حضور آهي

قيامت ۾ ڪري سجدو مٿي الله جي اڳيان
گنهگارن جي لاءِ رب کي ٻاڏائيندڙ حضور آهي

”فَلَا تَنْهَرُ“ ۾ غور ڪري تون ڏس انصاف جي اک سان
ڪڏهن سائل کي خالي ڪين موٽائيندڙ حضور آهي

عقل ۽ فهم کان ”ادريس“ اعلى آ سخي سرور
ڪري نظر ڪرم سڀ کي نوازيندڙ حضور آهي

حبیبین صلی اللہ تعالیٰ علیہ وآلہ وسلم جی حب

طرز: آڻو اڻ فرشتو!

نظم : حبیبین جی حب آهي ایمان، مومن
رکي وڌم وڌ هر مسلمان، مومن

ڏني آهي تعليم توحيد جي جنهن، كفر شرڪ جي پاڙ بلڪل پٽي تنهن
صحيح جنهن بنايو آ انسان، مومن....

نبي کي مڃيو نور حاضر ۽ ناظر اهو ئي ته آهي اول ۽ آخر
عقيدو ڏسي هي ٿو قرآن، مومن....

صحابن جو رستو سڀني وارو رستو، امان جو رستو سڀني وارو رستو
اهو ئي حبیبین جو فرمان، مومن....

ولين سڳورن جي مڃ تون ولایت، تون تسليم ڪر ڪاملن جي ڪرامت
اتان ملندو آ عشق عرفان، مومن....

جو سرڪار جي سک رکي منجهه سڀني، وڃي بادب حاضري ڏي مديني
سدا ان تي راضي آ رحمٰن، مومن....

ڏٺو ڏاهريءَ آهي هي آزمائي، وسيلو وٺي جو دعا ٿو گهراڻي
ٿيندو ان جو مشڪل آ آسان، مومن....

اي ”ادريس“ عشق نبي اصل آهي، انهيءَ صديقي رب سان ٿيندو وصل آهي
ملهاڻج محبت جو ميدان، مومن....

بي ادب منافق آهي

نظّم : ادا جو بي ادب آهي، منافق آ منافق آ
پلي ڪلمو پڙهي ٺاهي، منافق آ منافق آ

چوي جو نبي ڪي غيبي علم نہ عطا ڪيو رب آ
منبر تان ڇڏ اهو لاهي، منافق آ منافق آ

ڪڍي ڇڏ ان ڪي مسجد مان، ڪڍيو هو جيئن نبي سهڻي
اهو مومن ڪڏهن ٺاهي، منافق آ منافق آ

نبي آ نور پر جيڪو ڪري انڪار ٿو ان جو
ٺڳيءَ جا ٺاه ٿو ٺاهي، منافق آ منافق آ

سڏائي ديندار مگر آهي بي دين سو بيشڪ
ٿو دشمن دين ڪي ڏاهي، منافق آ منافق آ

نبي آ بي مثل پر جو چوي ٿو آهي مون جهڙو
اهو ٿو ڪفر ڏي ڪاهي، منافق آ منافق آ

ادب ۽ عشق سان ”ادريس“ ڪر ساراه سڻهي جي
جو ان جي عشق کان ٺاهي، منافق آ منافق آ

سردار جو صدقو

ٺٺھ : جو ڪجهہ بہ مليو جنھن کي بہ مليو، سردار! اوهان جو صدقو آ
محبوب محمد مير مٺا مٺارا! اوهان جو صدقو آ

”رب ڏيندڙ آهي ونديندڙ مان“ فرمان اوهان جو برحق آ
جنھن کي بہ وجود مليو مدني مختار! اوهان جو صدقو آ

رب روزي رزق عطا ٿو ڪري پهچائڻ ڪم آ تنهنجو پرين
سيرت جي ڪتابن لکيو سڀ سرڪار! اوهان جو صدقو آ

توحيد جيئن سان گڏ آ رسالت تي ايمان بہ فرض مٺا
قرآن ڪريم جو ملڻ ائين آڏار! اوهان جو صدقو آ

اڳين نين جي خبر اوهان تي ٻڌائي ته برحق هئاسي سڀ
ٿيو ذڪر سندن دنيا تي اي دلدار! اوهان جو صدقو آ

آدم کان وٺي عيسيٰ تائين ”ادريس“ چوي جي نبي آيا
سڀني جو مقام ڪيو مالڪ اظهار! اوهان جو صدقو آ

فرمان مصطفيٰ صلي الله عليه وسلم :

”جنھن مون تي درود شريف پڙهڻ وساري ڇڏيو اهو جنت جو
رستو ڀلجي ويو.“

سنيت جي نشاني

طرز : دل ويو دلبر کسي مان ڇا ڪيان

تلھ : يا رسول الله چوندر آ سني، يا حبيب الله چوندر آ سني

جو چوي ٿو شرڪ بدعت پيو چوي ان چوڻ سان ڪين مڙندر آ سني

اَلصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ چئي، يا نبي جي لات لوندر آ سني

آ سچو سني غلام حضور جو، دل ۾ الفت عشق رکندر آ سني

ماءُ پيءُ اولاد کان جنهن کي مٿو آ نبي سو واهم وٽندر آ سني

دشمنن کي دوستن وانگر مٺا... پيار محبت سان ملندر آ سني

خواب ۾ سرڪار سهڻي کي ادا... چنڊ چوڏهين وانگر ڏسندر آ سني

بخت سني جو آ ڀرتو بي حساب، رات ڏينهن صلواة پڙهندر آ سني

بي ادب کان ره پري "ادرس" تون... بي ادب کان دور ڀڄندر آ سني

تضمین

دنیا جي خلقت جو سبب
 آهي مٿو محبوب رب
 "لَوْلَاكَ" آ جنهن جو لقب
 بَدَلَمُ الْعُلَى بِكَتَالِهِ

ڄاڻو ته جڳ روشن ٿيو
 جهنگ، جهر جبل ٿي چمڪيو
 دنيا مان كفر ۽ شرڪ ويو
 كَشَفَ الدُّمَى بِجَبَالِهِ

محبوب آ ماهي جبين
 حضرت جهڙو نه آ ڪو حسين
 مومن جو آهي هي يقين
 حَسَنَتُ جَبِينَمُ خِصَالِهِ

دل سان درود پڙهو سڀني
 "ادريس" ۽ مومن مرثي
 هڪ ٻئي کي هيءَ صلاح ڏئي
 صَلُّوا عَلَيْهِ وَآلِهِ

قرآن ڪريم جو شان

تِلْكَ : مالڪ جو ڪلام مٺو قرآن ڪريم آهي

اول ۾ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ آهي

محبوب محمد کي هي معجزو مليو
جنهن ۾ ٿيو بيان سندن اخلاق عظيم آهي

ان جي هڪ آيت جهڙي ڪير نه پيش ڪندو
هي خالق اڪبر جو سو ڪلام قديم آهي

رب پاڪ ڪريم آهي ڪتاب ڪريم ڏنو
جنهن کين مڃيو تنهن لاءِ ”عذاب اليم“ آهي

جبريل ڪٿي آيو هو غارِ حرا ۾ اول
ان مالڪ کان جيڪو الله عليه السلام آهي

هڪ حرف پڙهڻ سان ڏهه نيڪيون آ خدا ڏيندو
جنهن ياد ڪيو ان لاءِ جَنَّتِ النعيم آهي

ڏاهري ٿا ڏاج ملن، قرآن جي پڙهندڙ کي
”ادريس“ اهو بيشڪ فاضل ۽ فهيم آهي

خلفاء راشدين ۽ صحابن جو شان

خلافت راشده

جنهن جان مال ڪهروو محبوب مصطفى تان
صديق جي صداقت - منهنجو عقيدو آهي

جنهن جي حڪم سان جهنگ ۾ رد شينهن ڪڏ ڪههيا ٿئي
فاروق جي عدالت - منهنجو عقيدو آهي

جنهن کي مٿي محمد پنهنجون ڏنيون ۾ نياڻيون
عثمان جي سخاوت - منهنجو عقيدو آهي

جنهن جي ڪنوار جنتين جي راڻين جي راڻي
حيدر سندي شجاعت - منهنجو عقيدو آهي

ماتم نه پر صبر سان جن سور سڀ سٺا هئا
اعليٰ انهن جي عظمت - منهنجو عقيدو آهي

”اڊريس“ ان جا ٻچڙا آهن اسان جا رهبر
حسنين جي شهادت - منهنجو عقيدو آهي

منقبت

سیدنا ابوبکر صدیق رضی اللہ تعالیٰ عنہ

طرز: آڻو اي فرشتو

صحابين ۾ افضل ۽ اعلى صحابي جبين جو پيارو، ابوبڪر آهي
علم ۽ عقل ۾ نرالو نبي جو، هي سهرو سونهارو، ابو بڪر آهي

نبي سائين نبوت جو اظهار ڪيو جڏهن
ابو بڪر اول هو اقرار ڪيو تڏهن
هي پهريون مسلمان مجاهد مبلغ بلاشڪ ڀلارو، ابو بڪر آهي

سدا ٽين نبي سان گڏ غمخوار هو هيءُ
ڪندو گهوٽ تان گهور گهر ڀار هو هيءُ
وٺي ڪيترن کي آيو مصطفيٰ وٽ، وڏي شان وارو، ابو بڪر آهي

گني ڪعبه الله ۾ ٿيا ڪيني ڪافر
مٺي مصطفيٰ سان وڻهن لاءِ هئا پر
سامهون سپر ٿي بيٺو جو دلدار اڳيان سو دلبر دلارو، ابو بڪر آهي

ڪيائين جبين والي نيائي
امان عايش سائين سنجيده سيائي
نيائي ڌڻي جنهن ڪيو، رشتو نبي سان سو سهڻو سوڀارو ابوبڪر آهي

نقشبندي سلسلي جو سروان آهي
 لکين اوليائن جو اڳواڻ آهي
 جنهن جو سالڪن جي سينن ۾ سهڻا آهي فيض سارو، ابو بکر آهي

ورتو انهيءَ کان فيض سلمان پياري
 ٻيو قاسم ٽيون جعفر صادق سونهاري
 جو الفت عشق ۽ محبت جو مرڪز سراسر سو يارو، ابوبکر آهي

ڪئين مرتبا ان سان وڙهندا هئا ڪافر
 ٻڌي حق جو ڪلمو چڙندا هئا ڪافر
 جيڪو حق چوڻ ۾ نه ڊڄندو هو ڪنهن کان سو سوره سگهارو، ابوبکر آهي

سندس مصطفيٰ سان محبت پڪي آ
 سندس افضليت عقيده حقيقي آ
 سڏيو جنهن کي الله ”ادريس“ آڻي
 سو قرين قرارو، ابو بکر آهي

فرمان مصطفيٰ ﷺ :

”جيڪو مون تي جمعي جي ڏينهن درود شريف پڙهندو آءُ قيامت
 جي ڏينهن ان جي شفاعت ڪندس.“

منقبت

سیدنا ابوبکر صدیق رضی اللہ تعالیٰ عنہ

ٿله: سڄي صديق اڪبر جو دنيا ۾ فيض جاري آ
حيين جي غلامي ۾ جنهن زندگي گذاري آ

انهيءَ مردن منجهان اول آندو ايمان عربي تي
رهيو پوءِ سهڻي جي صحبت ۾ سڪ سان عمر ساري آ

بچا سر مال گهر گهوري وفاداري وڏي ڪيائين
تڏهن محبوب مدني ڪئي مٿس هيءَ قريداري آ

ڪري هجرت جڏهن پهتا ڀرين هئا غار جي هيٺان
ڪئي دلبر ڪلهن تي ٿيو سندن صديق سواري آ

نقشبندي سلسلي ۾ ولي جي ٿيا ۽ ٿيندا پيا
سڀن جي سيني ۾ هن سهڻي شمع عشق ٻاري آ

جڏهن صديق جو ڪو شان ڳائي ۽ ٻڌائي ٿو
ٿيندي ”ادريس“ جي دل کي مٺا بيحد بهاري آ

منقبت

فاروق اعظم رضی اللہ تعالیٰ عنہ

ٲلہم: رب جو تو تي فاروق اعظم فضل آ
نياٲو محمد مصٲفی، سہرو علي المرتضى، رب جو تو تي فاروق اعظم فضل آ

تولاء دعا دلبر گھري، دين تي آئين تڏهن وري
بيشڪ بالا بخت هئين، كفارن تي سخت هئين
رب جو تو تي فاروق اعظم فضل آ

آندو جڏهن ايمان تو، ڪلي ڪيو اعلان تو
ڪافر ڪٿي ويا ڪنبي راضي ٿيو سڻو نبي
رب جو تو تي فاروق اعظم فضل آ

ساني الله ڏني منام، تو جا صلاح ڏني منا
نازل ٿيئن قرآن ٿيو، فائق جو فرمان ٿيو
رب جو تو تي فاروق اعظم فضل آ

هو ڪو حق جو تو ڏنو، هرڪو ڪافر ٿي ڊنو
خوش ٿيو هر مسلمان تڏهن، پڙهيو تو قرآن جڏهن
رب جو تو تي فاروق اعظم فضل آ

فتح ڪري تو ڪئين شهر ٺاهيون مسجدون خدا جا گهر
سڄو سپاهي حضور جو، عربي نرمِل نور جو
رب جو تو تي فاروق اعظم فضل آ

”ادرس“ جي الفت منا تو سان آ محبت منا
ڪامل تنهنجو ڪمال آ، تنهنجو عدل بي مثال آ
رب جو تو تي فاروق اعظم فضل آ

”عزتِ دنيا مال سان آهي ۽ عزتِ آخرت اعمال سان آهي.“
(حضرت عمر فاروق رضيل الله به)

منقبت

عثمان غني رضی اللہ تعالیٰ عنہ

طرز: دلبر جي در تي ويهي

★
 ٿله: نرمل نبي جو نياڻو، عثمان سهڻو آهي
 دين نبي جو ڄاڻو، عثمان سهڻو آهي

★
 محبوب جي پُٺيءَ جي نياڻي جو پٽ پيارو
 ڪلمو پڙهي قلب سان ڪامل ٿيو قراڻو
 وڌ سمجهدار سياڻو، عثمان سهڻو آهي

★
 هر شيءِ حبيب سهڻي تان ڪهورِي جنهن ڪهماني
 ري مڃڻ جي انهيءَ کي هڻي وات ۾ نه وائي
 ڏنئين رب جي نالي ناڻو، عثمان سهڻو آهي

★
 رشتي ۾ ان کي ڏنيون سهڻي نبي ۽ نياڻيون
 هڪ کان پوءِ ٻيءَ سان ڪيڻين رات ڏينهن رهائيون
 هو راڻيون ته راڻو، عثمان سهڻو آهي

★
 عشق رسول سان جنهن سڀني پنهنجو شمع ڪيو
 قرآن پاڪ رب جو جوڙي هو جنهن جمع ڪيو
 دلبر جي دروڪاڻو، عثمان سهڻو آهي

ان جي مٿان ڪيا رب لڄپال ڪوڙ لائق
جنهن جو حياءَ ڪن پيا الله جا ملائڪ
هي عقيدو آ اباڻو، عثمان سهڻو آهي

ايندي ڏسي انهيءَ کي محبوب مُرڪندو هو
چهرو سندس پري کان جو هر جان جهرڪندو هو
جنت جو دُرءُ ڏاڻو عثمان سهڻو آهي

”ادريس“ ان جي عظمت قرآن ۾ لکيل آ
محبوب جي مقدس فرمان ۾ لکيل آ
وڏي بخت وارو ماڻهو، عثمان سهڻو آهي

فرمانِ مصطفیٰ ﷺ :

”جنهن مون تي درود شريف پڙهڻ وساري ڇڏيو اهو جنت جو
رستو ڀڄي ويو.“

منقبت

حضرت علي رضی اللہ تعالیٰ عنہ

ٿله: شیر خدا جي شوکت ۽ دڊهو نهاريو
هڪلون ڏٺي هٿائي جنهن مشرڪن کي ماريو

چمندي سڏيو هو ”حيدر“ حضرت کي ماءُ جيگل
ان جو ٿا شان ڳايون سڀ پيار ساڻ پلپل
ٻڌي شان دلريا جو دلدار دل کي ٺاريو

هي دلريا نبي جو صاحب ۽ سوت آهي
محبوب جي نياڻي زهري جو گهوت آهي
اٽنديئي ان کي عربي، سهڻو خلق سيڪاريو

علم و عمل جو مرڪز، فيض نبي جو مظهر
ذڪروفر جو مخزن، رهبر آ روح پرور
جنهن فيض سان آ ساري جڳ کي سڄڻ سڌاريو

مرحب کي سامهون جڏهين آيو هي جوان جنگ ۾
حيدر جي هڪل سان ٿيو، دشمن حيران جنگ ۾
هڪ وار سان ئي حضرت ان کي سڌو سمهاريو

حضرت جي همٿن سان ٿيو فتح ڪوٽ خير
بيحد دلير دلير هي شير حق جو صفدر
ذڪر خدا سان پنهنجو سڀنو هو جنهن سينگارو

”ادرس“ لکنڊو ره تون هن محب جي منقبت
هي قاسم ولايت آ مطلع محبت
ان جي مهافي مالڪ هر درد دل جو ٿاريو

”گناه کان توبه ڪرڻ واجب آهي پر گناه کان بچڻ زياده واجب
آهي.“ (حضرت ابوبڪر صديق رضيه الله تعاليٰ عنه)

شان صحابہ علیہم الرضوان

ڏٺلھ : حبیبین جی صحابن جو سدائین شان، وڻندو آ
بیان جو شان تن جو ڪری مون کي سو بیان، وڻندو آ

صحابی هن ستارا هیئن چو محبوب میر مٺی
نبی سائین جو هر فرمان حق، فرمان، وڻندو آ

صدیق سندی صداقت ۽ عمر جی پڙھ عدالت تون
سُنین کي واھ جو سھڻو سخي عثمان، وڻندو آ

علي المرتضیٰ پیارو نبی جو سوٽ سید آ
آ ورُ خاتون جنت جو هی جانب جوان وڻندو آ

ڏني جن ڏهن کي مدني بشارت جیئري جنت جی
انهن تان جو ڪري گھر مال ٿو قربان، وڻندو آ

ڪیا جن گھور محبوبن مٿان گھر مال سِرَ ٻجڙا
خدا کي تن سندو سِرُ مال ۽ سامان، وڻندو آ

دنیا جی ڪنهن به شيءِ تن کي نه موھيو ٿي محبت ۾
انهن کي هڪ نبی نرمِل ٻيو قرآن، وڻندو آ

حسن ۽ حسين ٲڇڙا خود صاحبي آهن سائين جا
ٿنا تن جي ڪري جيڪو اهو ٿنا خوان، وٽندو آ

انهن جون عظمتون ”ادريس“ ڳاڻڻ کان ڳريون آهن
ملهايو تن جيڪو ميدان سو ميدان، وٽندو آ

فرمانِ مصطفیٰ ﷺ :

”جهن ڪتاب ۾ مون تي درود شريف لکيو جيستائين منهنجو
نالو ان ڪتاب ۾ لکيل رهندو فرشتا ان جي لاءِ استغفار
ڪندا رهندا“

عظمت صحابہ علیہم الرضوان

وہی ہڈ ٲو ہڈایان اچ ٲوکی اصحاب جی عظمت
صحابی آ اھو جنھن کئی سچی سردار جی صحبت

صحابی سڀ آھن عادل اھو قانون کامل آ
سڀنی سھنی جا ھئا عاشق رکیئون محبوب سان محبت

نبی سھڻو سراج آھي صحابی سڀ ستارا آھن
کیئون قربان مدنیء تان ٲڇا سڀ مال ۽ ملکیت

خدا راضي انھن کان ٲیو خدا کان ٲیا اھي راضي
ٲڑھي قرآن مڙس کئی مئی مالک سندن مدحت

اھي صدیق ۽ شہداء اھي صالح سڳورا ھئا
رکیائون نیھن نرمل سان نرالی ھئي سندن نسبت

اھي غازی مجاہد ھئا اھي قرآن جا قاری
کیئون دیدار دلیر جا رکیئون آقا سندی الفت

ولین جا سلسلا سڀ ملن ٲا انھن مٺڙن سان
کئی قادر کریم آھي سندن اعلیٰ اتم عزت

ابو بڪر و عمر عثمان حيدر جي سدا حب رک
انهن جي ادب سان "ادريس" ملندو فيض ۽ فرحت

فرمانِ مصطفیٰ ﷺ :

"توهان مان هر هڪ پنهنجي ڀاءُ جو آئينو آهي پوءِ جيڪڏهن ان کي
تڪليف مهڙسي ته ان جي تڪليف دور ڪري ڇڏي."

فرمانِ مصطفیٰ ﷺ :

"جيڪو شخص جمعي جي ڏينهن پنهنجي ڀيءُ جي قبر جي زيارت
ڪري ۽ ان وٽ سورہ ياسين پڙهي ته بخشيو ويندو."

(ابن عدي في الكامل 260)

آل رسول جو شان

ازواج مطهرات تي سلام

ٲله: نبي نرمل جون گهرواريون انهن تي لک سلام آهن
اسان جون مائرون ٲياريون انهن تي لک سلام آهن

ٲهرين سائڻ خديجه ڪبريٰ ننگ آ مير مرسل جو
ٲلايون جنهن ڪٿيون ساريون

امان ٻي عائشه صديق اڪبر جي هئي شهزادي
ڪنوارين ۾ ٲليون ڪنواريون

ميمونه، سیده حفصه، جوڀريه، ام حبیبه
صفیه امڙڪي ساريون

گذاريئون زندگي محبوب مدني ساڻ تن گڏجي
جنهين مرده دليون جياريون

رهي اڃ بک ۾ آقا سان رڪيائون رب ٲاڪ کي راضي
خوشيون رب تن کي ڏيڪاريون

سندن صدي اسان عاصين اٻوجهن ڪو جهڙن ڪڙن
جون ٻيڙيون ٲاڪ رب تاريون

لڪي ڇا اڏاهري ننگدار جي پاڪن ننڪن جي لاءِ
جنين سَوَ عـــــــورتون سڌاريون۔۔۔

عقيدن جي ترجماني ڪئي ”ادرس“ شعرن ۾
ٻڌي سنين دلـــــــيون ٺاريون ۔۔۔۔۔

فرمانِ مصطفیٰ ﷺ :

”جيڪو نرميءَ کان محروم رهيو اهو ٻلائيءَ کان محروم رهيو.“ (مسلم شريف)

آل رسول جي عظمت

تِلھ: آل رسول جي تون عظمت، قرآن ۾ پڙھ
هن شاندار گھر جي شوڪت، قرآن ۾ پڙھ

جن کي بنايو پرور آ پاڪ صاف سھڻو
”اِنَّا يُرِيدُ“ واري آيت، قرآن ۾ پڙھ

جنهن تي هي راضي تنهن تي رب ۽ رسول راضي
هنن ڀلن جي ڀلائي، برڪت، قرآن ۾ پڙھ

جڏهن مباحلي لاءِ ميدان ۾ هي آيا
تي دشمنن تي طاري هيبت، قرآن ۾ پڙھ

محبوب جي مٿن سان ڪر پيار منهنجا پيارا
مٿن جي آ ضرور مُوڙت، قرآن ۾ پڙھ

آل رسول وڌندو رهندو قيام تائين
ڪوثر نالي سان سھڻي سورت، قرآن ۾ پڙھ

”ادرس“ مصطفیٰ جي اولاد پاڪ جي تون
محبت رکي اندر ۾ مدحت، قرآن ۾ پڙھ

سیدہ خاتون جنت جي منقبت (1)

طرز: ويھ منا منهن ڪولي

ٿله : پياري حبيب جي پياري نياڻي
خاتون جنت راڻين جي راڻي

”بِشْعَةُ“ مٿي ”جنهن لاءِ آيو
سهڻي نبي آهي فرمايو
بيشڪ آهي سا جنتيائي....

اسم مبارڪ فاطم ان جو
لقب آ سیده صائم ان جو
واھ سمجھ واري هئي سياڻي....

پيار سان جنهن هئا ٻچڙا پاليا
حسن حسين پئي سهڻا سنڀاليا
جنت جي مٽڙي مالڪيائي....

عمر گذاريائين صبر شڪر ۾
راتيان ڏينهان رب جي ذڪر ۾
حق چو لڪاڻان ڄاڻي وائي....

عمر سڄي رهي قرآن پڙهندي
فائق رب جو فرمان پڙهندي
نور نبي جي نياڻي نمائي....

سڀني کان اعلىٰ ان جو نسب آ
راضي ڪيو ان پنهنجو رب آ
واهو منزل هتي ان ماڻي....

”ادريس“ ان جي آ پلاڻي بي غايت
جنهن تي ڪئي ان نظر عنايت
منزل ملنديس هاڻي جو هاڻي...

فرمانِ مصطفیٰ ﷺ :

”دنيا ان شخص جو گهر آهي جنهن جو ڪو گهر نه هجي، ۽ ان شخص جو مال آهي جنهن وٽ ڪو مال نه هجي، ۽ ان کي (ضرورت کان وڌيڪ) اهو شخص جمع ڪندو آهي جنهن ۾ عقل نه هجي.“
(بيهقي و احمد)

سبده خاتون جنت جي منقبت ۽ ان تي سلام

ٿله : جنهن جيگل ماءُ حسين چئيو. ان ماءُ کي منهنجو سلام آ
محبوب جي نياڻي بتول ڀلي، زهراء کي منهنجو سلام آهي

بيشڪ آ پلارو بيحد گهر، جنهن گهر ۾ ڄائو هي دلبر
جنهن جاءِ کي سهڻو هي شرف مليو، ان جاءِ کي.....

خاتون جنت جي خدمت ۾، جادائي آهي محبت ۾
ان صديق جي گهرواري ساڻن، اسماء.....

جنت ۾ لڪل هي نالو هو، جيڪو سهڻي حسن تي رکيو ويو
هن نالي جو جيڪو ادب ڪندو، ان ڀاءُ کي.....

ٿي بانگ پلاري هڪ ڪن ۾، تڪبير پياري ٻي ڪن ۾
هن جوان جي بخت پلاري، جلوي جلاءِ کي.....

خوشبوءِ ويو بنجي سارو گهر، جڏهن ڄائو پيارو حسن پرور
سرهو جو واءِ هليو هر هنڌ ان واءِ کي.....

ڏاهري هي ذات ڏٺي آهي، جنهن جي صفت ساراهه گهڻي آهي
ناني جي امت لاءِ هن جي هر هڪ دعاءِ کي.....

بيشڪ ٿيا ڀاڳ پلا ان جاءِ، محبوب ڄميا هئا ڇپ جنهن جا
”ادريس“ ٻنهي جي محبت لاءِ ۽ لڳاءِ کي.....

سبيده فاطمه زهره جي منقبت (3)

تلھ: دل کولي ويھ دلارا، محفل ۾ اي موچارا
خاتون جنت سائن جو پٽ شان پيارا هي بيان پيارا

جنهن جي آمد ويلي خدمت ۾ آيون نه مڪي جون مايون
في الفور لهي خدمت جي لاءِ جنت جون حورون آيون
هيءَ عظمت ڪيڏي آهي، هيءَ رفعت ڪيڏي آهي،
هت هر ڪنهن جو آهي عقل حيران پيارا۔۔۔

خوشبوءِ سان پر جي مڪي جي وٺي هر هڪ يار گلي آ
اڄ آمد آ ان نياڻيءَ جي جنهن جي ذات صفات ڀلي آ
هر هنڌ تي ٿيا هڪار، ٿيا رحمت جا وسڪارا
لٿو شان ۾ جنهن جي فائق جو فرمان پيارا

جنهن کي پاڪ جسم جو ٽڪرو سڏيو آ سردار سونهاري
هيءَ دنيا جي هر عورت کي وٺي مرتبي ۾ ماري
بي مثل هئي غيرت ۾ دنيا آ سڄي حيرت ۾
جنهن بيهي ساري رات پڙهيو قرآن پيارا۔۔۔

جيڪا پردي ۾ هئي پنهنجو مٿ ٻئي ڪنهن جي جاءِ ڇا هي؟
هن نياڻي جهڙي دنيا اندر ٻي ڪا نياڻي ناهي
سرڪار جي آ شهزادي، سردار جي آ شهزادي
جنهن بابي پاڪ جو مڃيو هر فرمان پيارا۔۔۔

جنهن لاءِ ڄمڻ سان جنت جو ڪپڙو لهي هو آيو
اهو جنهن تي فرشتن آئي هو خدمت ۾ پهچايو
واھ برڪت واري نياڻي، واھ عظمت واري نياڻي
جنهن جي جلوي تي حورون هيون حيران پيارا، هي بيان پيارا

قيامت جي ڏينهن به جنت ۾ سرداري هن جي هوندي
جنهن کي به گهراڻي مرضي ۽ مختياري هن جي هوندي
حيدر جي آ گهرواري، حسنين جي ماءُ پياري
آ مرتبو مٿاهون ان جو مان پيارا، هي بيان پيارا

جڏهن محشر جي ميدان مان لنگهندي اعلان هي ٿيندو
سڀ ڪنڌ جهڪايو خاتون جنت کي ڀرڻ هوندو
هت سوچ نه ڪنهن جي هلندي، ايڏي آ ان جي بلندي
جنهن دعائون گهري ڪيو امت تي احسان پيارا، هي بيان پيارا

”ادريس“ سندس تعريف ڪبي جيستائين زندگي آهي
ان سائن جي ساراهه ڪرڻ منهنجي لاءِ بندگي آهي
هيءُ ڪيڏي سعادت آهي، جنهن کي به ارادت آهي
ان کي ملندو هن در تان فيضان پيارا

سبده خاتون جنت جي منقبت (4) ۽ ان تي سلام

ٲلهم: يا سبده ! يا طيبه! تون زاهره توتي سلام
حسنين جي جيجل امان! تون طاهره تو تي سلام

ٲٲي پينرون توکان وڏيون پر تون انهن ۾ شاندار
تنهنجو مقام اعلى اوچو تون فاخره تو تي سلام

حسنين جي تڪليف جي توکي خبر ٻاري هئي
پر تو صبر ڪيو واه وا تون صابره تو تي سلام

راتين جون راتيون جاڳندي توڻي پڙهيو قرآن ڪي
تنهنجي تلاوت بي مثل تون قارعه تو تي سلام

بابي جي امت لاءِ تو روئي روئي دعائون گهريون
امت جي عيين جي تون ٿئين ساتره تو تي سلام

”ادريس“ سڪ ۽ سوز مان تنهنجي لڪي آ منقبت
نظر ڪرم ڪر ان مٿان ٿي
ناظره تو تي سلام

فرمان مصطفیٰ ﷺ

”توهان مان بهتر ماڻهو اهي آهن جن کي ڏسي الله ياد اچي.“

(ابن ماجه ج 2 ص 1379)

حضرت امام حسن سهڻي جي منقبت

ٿلهه : حسن پاڪ حضرت آبيشڪ ڀلارو
نبي پاڪ جو ڏوهڻو شان وارو

★
هي نبوي حسن جو آ مظهر اي مٿڙا
هي هر امتي جو آ دلبر اي مٿڙا
آ حيدر جو فرزند قرين قرارو

★
ڄمن سان چين تي نبي چميو جنهن کي
ڪلهن تي ڪئي گهوٽ تي گهميو جنهن کي
آ اهل سنت جي اندر جو اوجارو

★
وهاري منبر تي، مٺي مير مرسل
چيا جنهن لاءِ ”ابني“ جا الفاظ اڪمل
هي ”سيد“ آ سهڻو سلجهيل سونهارو

★
ختم جنگ ڪرائي انهيءَ امن آندو
ٿي غافل ذڪر کان ويٺو ڪين واندو
حبيب جو هم شڪل سهڻو سويارو

★
لکي ان جي منقبت ”ادريس“ آهي
پڙهن پيار وارا سدا ٺاهي ٺاهي
سواءِ سڪ سيد جي نه آهي ٻيو چارو

حضرت امام حسين جي منقبت (1)

ٿله: عشق جي للڪار ڪي، سيد چيو خوش آمدید
دشمن سندي ڌڌڪار ڪي سيد چيو.....

قوه جوانيءَ ۾ علي اڪبر مٿان وهندي ڏسي
هر تڪي تلوار ڪي، سيد چيو خوش آمدید

هڪ حرف اڃ بک پئي پاسي جنت جلوا ڪيا
جنتي جنسار ڪي، سيد چيو خوش آمدید

اهم عهدي ڪي ڇڏي آيو جڏهن حُر حب منجهان
نينهن ۾ نروار ڪي، سيد چيو خوش آمدید

هر نماز ادا ڪري راضي ڪيو رب پاڪ جنهن
هر بانگ جي پوڪار ڪي، سيد چيو خوش آمدید

ڪريلا جي پڙ ۾ جيگل ماءُ جا جلوا پسي
پاڪ پرديدار ڪي، سيد چيو خوش آمدید

پنهنجي دلبر پيءُ ڪي جنگ ۾ اندر ايندو ڏسي
حيدر ڪرار ڪي، سيد چيو خوش آمدید

سجدي م سر ڏاهري ڏٺي ٿيو شهيد حسين آ
ظلم جي هر وار کي سيد چيو خوش آمديد

فرمان مصطفيٰ ﷺ :

”انسان پوڙهو ٿيندو آهي پر ان جون ٻه شيون جوان رهنديون آهن، جيئن جي
خواهش ۽ مال جو حرص.“

(ترمذي شريف)

حضرت امام حسين جي منقبت (2)

طرز: جيسين جيارِي رب شل جيارِي

ٲلھ: ڪربلا واري گھوٽ حسين جو شان مٺا ٻڌ تون
ڪيئن ٿو ٻڌائي شان سندس قرآن، مٺا ٻڌ تون

مديني مديني ۾ ڪيو مٻاهلو جڏھين مسيحين سان
ان ۾ حسين به ڪڏ هو مٺي جو مان.....

تطهير واري آيت جڏھن قادر نازل ڪئي
چادر ۾ هو حضور سان ڪڏ هي جوان.....

ڀاڻ نه ڪائي پي هو ٻين کي ڪاٽو ڪارائيندو
ڪيڏو ڪشادو هو ان جو دسترخوان.....

آل ياسين تي جيڪو سلام قرآن ڪريم ۾ آ
ذڪر حسين جو ان ۾ به آ فرقان.....

”سورة وَالصُّحٰى“ جي تفسير ۾ امام رازي لکيو

”واللّٰيل“ آل رسول آهي فرمان.....

”اَنَا أَعْطَيْتُكَ الْكَوْثَرَ“ ڪثرت سان وڌيو
سهڻي جيب جو خالص هي، خاندان

آل رسول جي هر مدحت ۾ آهي حسين ڪئي
”ادريس“ ان جي درجو آ دربان

فرمان مصطفیٰ ﷺ :

”هن شفا ڏيڻ وارين شين کي ضرور اپنايو، هڪ قرآن پڻ ماڻي“
(ابن ماجه)

شهادت جو شان

ٲلهم: شهادت سعادت آ جنهن ڪي عطا ٿئي
الاهي عنايت آ جنهن ڪي عطا ٿئي

اهو عشق ۽ عمل جو ٽڪر آهي
نہ ڪا چالبازي نہ ڪو مڪر آهي
هي حق جي حمايت آ.....

شهادت کان پوءِ ڪن ٿي قرآن پڙهيو
خدا پاڪ فائق جو فرمان پڙهيو
عجب هيءَ تلاوت آ.....

محبت جي ميدان ۾ جوان ڪُسندا
ڏسي تير تلوار ڪي ڪين گسندا
وڏي هيءَ شجاعت آ.....

شهادت کانپوءِ ڪيترن هو ڳالهايو
گهوري سر هو ميدان ڪي تن ملهايو
وڏي هيءَ ڪرامت آ.....

مهرباني ٿيندي نين جي صدي
 صديقن شهيدن ولين جي صدي
 هي اذن شفاعت آ.....

خدا ۽ نبي سان محبت اي مومن
 صحابن امامن سان عقيدت اي مومن
 پلي بي نهايت آ.....

غلامي ڏي تون ڏاهري عاشقن جي
 اي "ادريس" آقا جي غلامن نچن جي
 هي سنڌ ولايت آ.....

نصيحت

ماءُ پنهنجي ننڍي پٽ کي هڪ پيري هڪ ڀل پار ڪندي
 چيو ته پٽ منهنجو هٿ مضبوطيءَ سان پڪڙ. ٻار چوڻ لڳو: نه امان توهان
 منهنجو هٿ پڪڙيو. ماءُ چوڻ لڳي ان ٻار ڪهڙو فرق آهي؟ ٻار چيو:
 جيڪڏهن مون توهان جو هٿ پڪڙيو ته شايد مان مشڪل ۾ توهان
 جو هٿ ڇڏي ڏيان ليڪن جيڪڏهن توهان منهنجو هٿ پڪڙيو ته مون
 کي يقين آهي ته اوهان منهنجو هٿ ڪنهن به حالت ۾ نه ڇڏيندو.

ڪربلا جو منظر

طرز: دلبر جي در تي ونهي ديدار جا مزا وٺ

تِلھ: ميدان ڪربلا جو منظر اکين اڳيان رک
ڪيئن ڪيو جھاد آل اطهر اکين اڳيان رک

هڪ طرف هئا يزدي پئي طرف هئا حسيني
پاڻي پيئڻ جو بند ڪيو بدتر ———

حضرت حسين سڀني سان ڪيو خطاب سهڻو
ٻڌنديئي جيءَ چئي آيو هو خُرو ———

آل رسول مان هئا ايڪيه مرد غازي
قربان گھوٽ تان ڪيئون سر ڪهر ———

دشمن جڏهن به سڏيو واري تي وير آيا
عباس غازي آيو گوهر ———

ميدان کي ملهايو، ڦي مرد سهڻي قاسم
ڪيڏو دلبر هو هي دلبر ———

حضرت حسين جو پٽ دلبر علي اڪبر
ٿيو شهيد سهڻو حضرت اصغر ———

★
 ٻيوس ٻيمار زينل، ميدان ۾ نه آيو
 ته به ان جو مرتبو آ برتر.....

★
 زنده حسين آهي ساڻي سندس به زنده
 ٿيا شهيد راهم حق ۾ رهبر.....

★
 ڏاهري ڏٺا انهن ڏک، حق چوڻ تان هزارين
 ”ادرس“ تن جي عزت اظهر.....

فرمان مصطفیٰ صلی اللہ تعالیٰ علیہ وآلہ وسلم :

”الله عزوجل جڏهن زمين ۽ آسمان پيدا فرمايا ته پنهنجي لاءِ هي متعين ڪري
 ڇڏيو ته منهنجي رحمت منهنجي غضب تي غالب آهي.“ (ابن ماجه)

حضرت حسين جي منقبت (3)

ٿلهه: حضرت حسين وهوا هم رب شان ٿئي وڌايو
جنتي جوان تنهنجو جو رو جنت کان آيو

شعبان جي پنجين ۽ چوٿون هو سال هجري
جي جمل امان مان ٻاهر نروار ٿئين تون نسري
ناني لعاب توکي هو چاه سان چٽايو.

شير خدا کان پڇيو حضرت حبيب پياري
نالو رکين ٿو ڪهڙو ڪر خبر دل کي ٺاري
شبير آهي دل ۾ شير خدا ٻڌايو.....

شبير جي ڇا معنيٰ جبريل کان پڇيو ويو
معنيٰ حسين آهي نالو اهو رکيو ويو
توتي ڪرم ڪرمن آهي مٿا ڪرايو

مان آهيان حسين مان مون مان حسين آهي
فرمان نبوي امت جي دل جو چين آهي
چمندي اوهان امڙ ۽ ناني سان هو ڳالهايو

ناني ڪرم تي ڪيئي سجدي اندر سواي
ڪڏهن ڇڙهي ڪلھن تي دل دلريا تو ٺاري
هر انگل ٿي مٿا تو محبوب کي مڃايو

آقا ڪيو عقيقو ڄمندي هو ڄام تنهنجو
دل ٿار دلربا آ نوراني نام تنهنجو
ناني جي دين سان تو هو نينهن کي نپايو

ننڍپڻ کان تنهنجي سڪ آ "ادريس" کي اندر ۾
ڏاهري جي سار لهجان ڪامل اچي قبر ۾
تنهنجي دعا کي خالي والي نه ڪڏهن ورايو

فرمانِ مصطفیٰ ﷺ :

”ماڻهن جي وچ ۾ صلح ڪرڻ بهترين صدقو آهي.“ (طبراني)

ذڪر شهادت حضرت امام حسين رضی اللہ تعالیٰ عنہ

طرز: دل جي دنيا کي جو ٺاهي

ٿله: ماهم محرم آيو مٿڙا، ذڪر حسين جو ڳايو، مٿڙا

پنجين شعبان ولادت ٿي هئي
عاشوري ڏينهن شهادت ٿي هئي
ان جي منقبت ٺاهيو مٿڙا.....

سني صالح سالڪ ٻانهي
حسن حسين جا عاشق ٻانهي
ڳڻ ٻنهي جا ٻڌايو مٿڙا.....

شبر خدا جا دلبر پٽ هئا
امت جي لاءِ چپر ۽ چٽ هئا
نينهن انهن سان لايو مٿڙا.....

جنهن کي ڪلهن تي ڪرم ڪيو آ
نبي رؤف رحيم ڪيو آ
مولا محب ملايو محب مٿڙا.....

ظلم خلاف هنيائين نعرو
ڪٽنب ڪرايائين شهيد سارو
ڪوفين کي جنهن ڪنبايو مٿڙا.....

ذڪر حسين جي محفل قائم
 ڪيو سدائين دل سان دائم
 سڀني کي سمجهايو مٿر.....

”ادريس“ شان شهيد سندو پڙه
 مرتبو مان شهيد سندو پڙه
 ڪرڻ جنهن آ وسايو مٿر.....

دانشمندان ٻالھ

”جتي ماني مزدور جي آمدني کان مهانگي ٿي وڃي اتي ٻه شيون سستيون
 ٿي وينديون آهن هڪ عورت جي عزت ۽ ٻيو مرد جي غيرت.“
 (سلطان صلاح الدين)

صبر جي تلقين

ٿله: پٽن ڇڏ پٽن مان نه ڪجهه پلٽ پيو آ
خدا جي پيان سدا صبر ڪيو آ

اسيءَ کان مٿي صبر جو امر آهي تڏهن سور وارن ڪيو صبر آهي
خدا پاڪ قرآن ۾ هيئن چيو آ.....

صبر ۾ سڀن کان مٿي مصطفيٰ آ... نبي نور نرمل نبي الهدى آ
صبر ۾ وڏو راز مالڪ رکيو آ.....

خدا جي حوالي ڪري جان بچڙا. امان ڪيا سر ۽ قربان بچڙا
ڪرم جو ڪڪر تن تي وهوا وسيو آ.....

سچا سمجهندا سور کي سوکڙي هن... خدا جي حوالي رهيا هر گهڙي هن
انهن تي هي احسان ٿيو ان ميو آ.....

صحابن به ڪئين سور صدمو سٺا هئا، قربان قدمن مٿان سي ڪُئا هئا
ڪري هر شيءِ صدقي نه تن سوچيو آ.....

اي ”ادريس“ صابر وڏي شان وارا آهن پاڪ رب ۽ پيغمبر جا پيارا
تڏهن تن کي مليو وڏو مرتبو آ.....

حرمين شريفين جي متعلق

مکي جي حاضر ٻي تمنا

ٲلهم: شل مکي شرف ڏي واڳ وري
ڏسي حرم خدائي دلڙي ٺري

ڪيان طواف ڪعبه ڪريم سڏو
جيڪو گهر آ الله عليم سڏو
آهي پسند رؤف رحيم سڏو
رب مشڪل ٿو اتي معاف ڪري

پهرين نظر پوي ڪعبه تي جڏهن
ڪٿي هٿڙا گهران دعا دل سان تڏهن
اتي دعا خالي ويندي نه ڪڏهن
ڪري عرض اڇان اتان جهوليون پري

هتي آهي حظيم حجر اسود
ٿيندي نه اتي ڪنهن جي دعا آ رد
اتي يار پلاني آ بيحد
ٿيان "مقام" سٺي کان پل نه پري

صفا مروه وچ ۾ ڊوڙي مٺا
ڪيان صالح سهڻا عمل سٺا
جتي ڪئين عاشق ٿا ٿين ڪٺا
پيٽان زهر زهر تان هر مرض ٺري

عمري جا حڪم بجا آئي
اڇان محبت وارا مڙا مٽي
"ادريس" سڏا دل ٿي ٽاڻي
هر سال پٽي ڪ مان سنڀري

شاندار شهر ”المدينة المنورة“

تِلھ: واھ سھڻي حبيب جو شھر شاندار آ
ڪيٽو به ڪو گنهگار آ، پهتو ته ٻيڙو پار آ، واھ.....

اعلىٰ نعمت آ آتي، رياض الجنة آ آتي،
رحمت جي وسڪار آ.....

مٺڙي مديني کي ڏسي، پياري پيغمبر کي پسي
رهندو نه غم ۽ غبار آ.....

ماڻهو مديني ملڪ جا، صاحب اعلىٰ خلق جا
هر هڪ دل جو ٺار آ.....

حرم جو منظر بي مثل، ديدار سان ٽرندي آ دل
چنڊڪان وڌ چمڪار آ.....

سامهون پڙهجي سلام ٿو، اچي اندر کي آرام ٿو
واھ قلب کي قرار آ.....

برڪت وارو آ ڀلو، صُفہ وارو سھڻو ٿلھو
چھچٽو چوڌار آ.....

ڏاھري هي ڏيھ عجيب آ، جتي آرامي حبيب آ
نور سندن نروار آ.....

مٽي مديني جي چُمان، پيادل ٿي گھڻيون گھمان
”ادريس“ اميدوار آ.....

مبارڪ آ

تلھ: مديني ڏانهن ويندڙ کي مبارڪ آ. مبارڪ آ ٻرين وٽ پيش ٿيندڙ کي مبارڪ آ

اول نالو هو يثرب مصطفى صدي مدينو ٿيو، منور لقب ملندڙ کي، مبارڪ آ مبارڪ آ

هتي جي خاڪ محبت واري مومن لاءِ شفا آهي، هتي با ادب ايندڙ کي.....

روئي دلدار جي در تي وٺي مالڪ کان جو معافي، گناهن جي ڇڏيندڙ کي.....

اهو ئي در آ جنهن جي لاءِ ڪيو هادي حڪم آهي ”وَلَوْ أَنَّهُمْ“ مڃيندڙ کي.....

کٽي ويو جنهن ڪيو ديدار سهڻي جو گهڻي سک مان، هتي جهولي جهليندڙ کي، ...

دنيا ۾ دل ڏني ”درس“ ڪنهن ڪنهن کي ته ڪنهن ڪنهن کي، نبي سان دل ڳنڍيندڙ کي.

فرمانِ مصطفى ﷺ

”الله توهان جي شڪل ۽ صورت ۽ توهان جي ظاهري اعمال کي نه
ٿو ڏسي هو ته توهان جي دليين ۽ نيتن تي نظر فرمائيندو آهي“
(سنن ابن ماجه)

مديني پاڪ جا منظر

تِلھ: مديني پاڪ جا منظر و سارن سان نہ ٿا و سرن
پون ٿا پور پلپل ۽ نئين سر سور ٿا نسن

اتي جي هڪ منت جو مت هتي جا لک وره ناهن
مديني ڇڏڻ وان جا ڏکيا هت ڏينهن ٿا گذرن

روئي دل ٿي ڪري دانھون، سڄڻ جي شهر کي ساري
سدا دلبر سندي در لاءِ اندر مان آھون ٿيون اڀرن

مدينه رب جي رحمت جو خزنه بي مثال آهي
کٽي ويا جي اتي رهيا نہ ٿا هن شهر مان نڪرن

ڪندو قادر جڏهن قسمت مديني پهچبو تڏهين
ڪرم ريءَ ڪجهہ نہ ٿيندو ڪئين ويچارا سال پيا سٻرن

نبي صديقي خدا چاهي تہ هر هر حاضري ٿيندي
ڏکويل ڏاهري دليون ڏسي ٿهہ پھہ پيون ٿيون ٿرن

پڪي اميد رک "ادريس" تون پرور پياري ۾
انهيءَ جي لطف سان ڪيئي ٻڌل پيڙا ٿا ترن ترن

ميري آقا آؤ که مدت هوئي

ٿله: ڪري شال مولا، مديني وچان مان
 ٺاريان دل کي نيلن ڏي نهاري نهاري
 بيهي سهڻي سامهون صلواتون پڙهان مان
 ادب سان اکين مان ڳوڙها هاري هاري

”وَلَوْ أَنَّهُمْ“ آ چيو پاڪ پرور
 گناهن جي معافي جي لاءِ آ اهو در
 اتي جيڪو روئندو کڻي خير ايندو
 کڻي ديني دولت ٻوهاري ٻوهاري

سندن ساٿ ۾ آهي صديق پيارو
 ٻيو عمر فاروق آ فيض وارو
 پنهي تي ڪٿي ٻاجهه آ رب ٻاجهاري
 غلامي ۾ عمر چڏيئون گذاري گذاري

پيغمبر جا پاڙسري سڀ پلارا
 بلاشڪ رحم ۽ ڪرم ڪرڻ وارا
 ملي تن سان تن جي مٺي ٻولي ٻولي
 ڪيان حال پر ۾ ويهاري ويهاري

پنهنجي رب جي اڳيان ڪري عجز آزي
رياض الجنة ۾ ڪيان روح راضي
ولين جي صف ۾ ڪلهي ۾ ڪلهو ڏني
بيهان پاڻ کي مان قطاري قطاري

اي "ادريس" الله تعالى ڪريم آ
۽ محبوب ان جو رؤف رحيم آ
گهرائيندا جي هي گنهگار گندڻو
ڪندس شڪر صد بار هر واري واري

عبرت

هڪ ماڻهو هڪ ڪنڊ ۾ روئي رهيو هو. ڪنهن ان کان سبب پڇيو، ته ان چيو منهنجو هڪ ئي پُٽ هيو مون ان کي پڙهايو ۽ سوچيو ته ان کي وڏو ماڻهو بڻائيندس سو ان کي ميٽرڪ، انٽر بي اي، ايم اي ڪرائي ۽ پوءِ ٻاهر پڙهائي لاءِ موڪليو پر اچانڪ اهو بيمار ٿي پيو ۽ پنهنجي زندگيءَ جا آخري پساهه ڳڻي رهيو هو ۽ نهايت بيوس ٿي چوڻ لڳو ابو: منهنجا سرٽيفڪيٽ ڪٿي اچ جڏهن مان ڪٿي آيس ته چوڻ لڳو: هي منهنجون ڊگريون آهن پر ابو اوهان مون کي قرآن ۽ حديث نه پڙهايا مان هاڻي قبر ۾ ڇا ڪٿي وڃان

مديني شريف جي برڪت

ٿله: زندگي جي برڪت آ، واهوام مديني ۾
بي مثال نعمت آ، واهوام مديني ۾

ظاهري حياتيءَ جا سال ڏهه حبيب هتي
رهيا خاص رحمت آ، واهوام مديني ۾

مصطفیٰ ڪريم جي ڪري هن شهر کي شان مليو
دين واري دولت آ، واهوام مديني ۾

اڄ به هت آ آرامي تاجدار نبين جو
صاحب رسالت آ، واهوام مديني ۾

جنهن مٿي مبارڪ تي قدم ها ڪريم رکيا
فيض ۽ فضيلت آ، واهوام مديني ۾

هن شهر ۾ رهندڙ تي راضي پاڪ پرور آ
راضو ۽ رفعت آ، واهوام مديني ۾

جيترو به روئي گهٽ آ جنهن ڇڏيو مديني کي
صاحب شفاعت آ، واهوام مديني ۾

★
بابِ جبرائیل کان پاک پیرانديء وٽ
قرب ۽ ڪرامت آ، واهوام مديني ۾

★
سامهون درود پڙهڻ سان ٿا درد دور ٿين
ايتري عنايت آ، واهوام مديني ۾

★
عاشقن سنديون ”ادرس“ ٿيون رهن اڪيون آليون
عشق ۽ عقيدت آ، واهوام مديني ۾

فرمانِ مصطفیٰ ﷺ

”جنهن مون تي سؤ پيرا درود شريف پڙهيو الله عزوجل ان تي سؤ
رحمتون نازل فرمائيندو.“

منار مديني ۾ آ

طرز: اهڙي خوشبوءِ نه ڏئي آ، مون جهڙي هر باغ جي هڪار مدينه ۾ آ

ٿلهه: منهنجي دردن جي دوا دارو منهنجو دلدار ۽ دل ٿار مديني ۾ آ
جنهن جي سڪ آهي سدا سيني، اهو منهنجي سامه جو سينگار مديني ۾ آ

جو يتيمن کي کڻي کلن تي گهر پهچائي
جيڪو همدرد آ هر ڪنهن جو سو مهربان ۽ منار مديني ۾ آ

جنهن جي اخلاق کي الله سڏيو خُلقِ عَظِيمُ
جيڪو رحمت آ جهانن لاءِ اهو سرتاج ۽ سرڪار مديني ۾ آ

جنهن جي صدقي آهي سڪرات سٺائي ٿيندي
جو غريبن جا ٿو غم لاهي اهو غمخوار ۽ غم ٿار مديني ۾ آ

جيڪو محشر ۾ به ميزان ۽ پل تي ملندو
جيڪو ڪوثر جو آ هي ساقي سو سڀن والي وفادار مديني ۾ آ

ڪري سجدو در کولائيندو شفاعت جو
جيڪو قاسم آ خزانن جو اهو سڀني جو سالار مديني ۾ آ

هر شيءِ آهي خدا ڏيندو ونديندو هي آ
جيڪو قاسم آ خزانن جو اهو سڀني جو سردار مديني ۾ آ

ڪهڙا احسان بيان ان جا هي "ادريس" ڪري
ان حضرت جو حرم مسجد نبوي ۽ مٿي دربار مديني ۾ آ

ديدار جا مزا

تِلھ: دلبر جي درتي ويھي ديدار جا مزا وٺ
 پيا پيار سڀ ڇڏي هن جي پيار جا مزا وٺ

جيڏو حرم نرالو، تيڏو ڪرم نرالو
 ڪيئن ٿو ڪري سخاوت اظهار جا مزا وٺ

زندهه حبيب تو ڏي ڪٿي نيڻ ٿو نهاري
 سامهون ڏسي سڄڻ جي سينگار جا مزا وٺ

رياض الجنة ۾ رهندي پڙهه نياز سان نمازون
 مدني مهربان مريدان جا مزا وٺ

سڪ سوز سان سلام حبيب خدا تي پڙهه تون
 جانب سندي جواب جي جنسار جا مزا وٺ

جهولي جهلي عرض ڪر پاڻهي پريندو ڀول
 سهڻي سندي سخا ۽ ايشار جا مزا وٺ

سامهون سيد جي بيهي "ادريس" پڙهه صلواتون
 قادر جي ڪرم جي پوءِ وسڪار جا مزا وٺ

الله عزوجل جا احسان

طرز اکين کي ڪيان ڇا مان
 ٿلهه: اکين تي الله ڪيو احسان عظيم آهي
 دربار ڏٺون ان جي جو رؤف رحيم آهي

رياض الجنة ۾ آ محراب حبيب جو
 منبر ۾ اتي آهي مهتاب حبيب جو
 هن جاء ڪي واه گهرو الله عليم آهي

ٻئي طرف پيراندي آهي پاڪ ڀرين پيارا
 جت ادب محبت سان وهندا ڀاڳن وارا
 ڪنڌ هيٺ ٿا ڪن ڪامل جو حبيب ڪريم آهي

بيهي ”مواجهه“ کان پڙهيئون صلوات سلام گهڻا
 جت سڪ سان بيهندا هن با ادب غلام گهڻا
 هن حضرت جي هٿ ۾ جُٽُ النعيم آهي

جنت البقيع ۾ وڃي جو حاضري ڏيندو آ
 ان تي سردار سڄو گهڻو راضي ٿيندو آ
 هن ڀاڳ جي منڪر لاءِ ”عذاب اليم“ آهي

هت ائمد سرمو سڄن اکين لاءِ عجيب آهي
 اڪيون ٿو ڪري ان جون روشن جو اديب آهي
 هي رکنو عقيدو جو فاضل ۽ فهيم آهي

”ادرس“ الله ڪندو ايندو ويندو رهنديس
 دلبر جي در جي سدا ڀيو حاضري مان ڏينديس
 ٿو مهر ڪري مذهبي جي قلب سليم آهي

پلا پاڪ

طرز: مديني پاڪ ۾ گهڙيون گذارڻ

ٿلهه : پلا ٿيا پاڪ تن جا جي مديني ٿا رهن پيارا
صبح ۽ شام سهڻي جو حرم سهڻو ڏسن پيارا

گهڙي باب السلام منجهان پڙهن ٿا نقل شڪر سندو
اچي پوءِ سڄڻ جي سامهون سلام پيا پڙهن پيارا

اتان کان پوءِ رياض الجنة ۾ پڙهندا نقل آهن
جتي محراب مديني جو اتي سجدا ٿا ڪن پيارا

مئي محبوب جي منبر جو ڪن ديدار ٿا دم دم
سدائين شوق سهڻي جي ڏسن جو ٿا رکن پيارا

صحابن جي ٿلهي تي ٿا نماز پڙهن نياز ڪندي
ايڏي الله تعالى جي عنايت هيءُ اٿن پيارا

پيراندي پاڪ کان بيهي اندر جو حال اورن ٿا
پوءِ نڪري باب بقیع کان بقیع ڏي ٿا اچن پيارا

جتي مدفون صحابي ۽ رسول الله جي آل آ
انهن جي حاضري سڪ سان سدائين ٿا ڏين پيارا

ڪندو الله شل "ادرس" تون مرندين مديني ۾
جتي جي موت لاءِ عاشق لکين سڪندا وڃن پيارا

مدینہ ڏی

طرز: رب وري وري آئي

ٲله: هل، هل، هل، هل هڪدم حبدار مدينه ڏي
رب طاقت ڏيني ته سگهو ٿي تيار مدينه ڏي

جت آرامي آهي سردار سڄي جڳ جو
دل چئي ٿي رهان ويندو صد بار مدينه ڏي

مڪ به ٻو آ ٲر واه شان مدينه جو
مڪ کان ڪئي هجرت منار مدينه ڏي

هو شام ۾ رهيو ٲر محبوب ميار ڏنس
ڪيئن روئندو بلال آيو ڏس يار مدينه ڏي

ابوبڪر عمر عثمان ڪري هجرت هت آيا
ڪئي هجرت ٲڻ حيدر ڪرار مدينه ڏي

”ادريس“ ادب خاطر ڪئين ٲير اگهاڙا ڪري
روئندا ايندا آهن دلدار مدينه ڏي

مدينه منوره جي حاضري

ٿله: الله نصيب ڪئي ديدار جي دولت آ
ان شهر ۾ آيس جت رڳي فيض ۽ فرحت آ

جيئن نظر پئي نيلن تي رب پاڪ جو شڪر ڪيم
جنهن مون کي نصيب ڪئي هي نرالي نعمت آ

جنهن شهر ۾ خاڪ شفا جتي رڳي نفعا ۽ نفعا
هن حرم ۾ رڪرائي رب رياض الجنة آ

مت باب السلام کان بهتر آ اول اچجي
پڙهي نقل الله اڳيان ڪبي نياز ۽ نور آ

واھ شهر مدينه آ، رحمت جو خزنو آ
هن شهر جي هر عاشق جي دل ۾ عزت آ

”مَنْ زَارَ قَبْرِي“ آ فرمان حبيب جو
جنهن زيارت ڪئي تنهن لاءِ واجب ٿي شفاعت آ

”ادريس“ الله ڪري هر هر پيو حاضر ٿيان
هن کان زياده مون لاءِ ٻي ڪانه سعادت آ

بھاري آ مدينه ۾

تلھ: سدا سياري اونھاري ۾ بھاري آ مدينه ۾
نبي نرمل عمر ڏھ سال گذاري آ مدينه ۾

ھزارين سال اڳ جيڪي لنگھيا هن سر زمين وٽان
ٻڌايو تن تہ اچئي ذات پياري آ مدينه ۾

خليل گھري مک لاءِ دعا حبیب گھري مدينه لاءِ
سندن صدقي ٻيئي برکت ڀلاري آ مدينه ۾

هتي سھڻو حرم آھي هتي بيحد ڪرم آھي
ڪرم سندي وڏي ڀر ڦرنداري آ مدينه ۾

هتي جون ڪارڪون وهوا مگر عمدي آھي عجوا
خصوصي مصطفیٰ جي نظرداري آ مدينه ۾

تہجد کان وٺي ويھندا پڙھي اشراق آھن اٿندا
تئين زندگي صلواتن سان سينگاري آ مدينه ۾

خدایا خير سان "ادريس" کي پھچايو ٻرين وٽ
گنھگارن جي ٿيندي غمگساري آ مدينه ۾

سچا عاشق

طرز: چوي دل ٿي هجي سامهون سدا سردار جو روضو

ٿله: نبي ننگدار جا عاشق سچا سني سونهارا ٿئي
سدا ورد زيان جن يا رسول الله جا نعرا ٿئي

سني ناهين ته ڪر توبه سني ٿي ڇڏ ٻيا مذهب
ٻيا مذهب رکڻ وارا ويا ڀلجي ويچارا ٿئي

اهو ئي حق جو آ رستو اهو آ دين سر بستو
عقيدي ان تي اصحابي شهيد ۽ ولي سارا ٿئي

چيو سرڪار آ منهنجي خليفن جي سنت پڪڙيو
انهيءَ ارشاد تي عامل سڀئي الله وارا ٿئي

جهلن جيڪي نڀاڳا يا رسول الله جي نعره کان
ڀليل آهن توڙي ڪن جي نظر ۾ سي ڀلارا ٿئي

ڀلي پورا هجن تڏهن به نمڪ ناهي ذرا تن ۾
جهڙو منهن تن جو تهڙا تن جا ڪٽيل قلب ڪارا ٿئي

قرآنِ حديث پڙهندا پر نه لهندا تن جي نڙي منجهان
ڏنا آقا حديثن ۾ اهي واضح اشارا ٿئي

وتن ٿا امت ڪاريندا سچن سنيين کي ماريندا
خبر ناهي الا ڇو تن سان تنهنجا گڏ گذارا ٿئي

خدا محفوظ رکي شل سندن پڄڻ عقيدن کان
سچا سني ادا "ادريس" پرور کي پيارا ٿئي

فرمانِ مصطفیٰ ﷺ :

"جنهن مون تي درود شريف پڙهڻ وساري ڇڏيو اهو جنت جو رستو
ڀڳي ويو."

وسيلو ونڻ

ٿله: نبين ۽ ولين جو وسيلو وڻن سنت آ
وسيلي وڻن وارن تي خدا جي خاص رحمت آ

وسيلو حضرت آدم جڏهن ورتو مليس معافي
وسيلو وڻن وارن لاءِ ڀلائي آهي برڪت آ

”وَابْتَغُوا“ وارو آ فرمان فائق جو ڀلو ٻيڻو
عمل ڪن ٿا سڻي ان تي مٺي تن جي محبت آ

بخاري جي روايت سان آهي حديث ڀلي
وسيلو حضرت عباس جو ورتو عمر حضرت آ

جڏهن ٿي فوت حضرت علي جي جيڄل امان ساڻن
سمهي ان جي قبر ۾ مصطفى ڪئي ان تي شفقت آ

پنهنجي سر ۽ نبين ٻين سان سهڻي وسيلو وڻي
علي جي پاڪ امان تي ڪئي عربي عنايت آ

وسيلي جا دليل ڪئين لکي ”ادرس“ ڇا لکندين
لڪاء نه ڏاهري ڪڏهن جو حق آ ۽ حقيقت آ

خدا وارن جي خدمت

ٿلهه: جي چاهين ٿو ملي جنت، خدا وارن جي خدمت ڪر
گهرين جي رب سندي رحمت

خدا جي ذات جي توحيد نبين جي نبوت کي
مجي مومن رکي محبت

ڪتابن ۽ قيامت تي رکي تقدير تي ايمان
فرشتن جي مجي عصمت

عقيدو رک ادب وارو بي ادبن کان پري پڇ تون
عقيدو رک اهل سنت

پلاني بي حساب آهي پلان جي غلامي ۾
ملي ٿو فيض ۽ فرحت

ڪئي خدمت حبيب جي صحابن شوق ۽ سک سان
کٽي ويا دين جي دولت

صحابن ۽ امامن اوليائن سان عقيدو رک
چڏي بدڪاريون بدعت

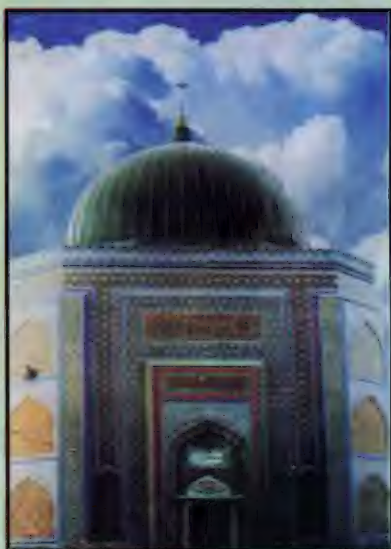

خدا وارن کان ذڪر پڇي قلب ڪاري کي ڪر روشن
ملي ٿي لاجواب لذت

مزو "ادريس" آ الله وارن جي غلاميءَ ۾
اتان ٿيندي عطا عظمت

روضو مبارک
حضرت مخدوم
سرور نوح
رحمتہ اللہ علیہ

روضو مبارک
حضرت مخدوم
شہید بلال
رحمتہ اللہ علیہ

حضرت علامہ مخدوم ابوالحسن ڈاهري
نقشبندی رحمۃ اللہ علیہ
جو زیر تعمیر روضو مبارک

مزار مبارک
حضرت مخدوم محمد اسماعیل پریالو وارو رحمۃ اللہ علیہ

مزار شریف
حضرت حبیب حضور رحمتہ اللہ علیہ

درگاہ شریف ذاکری سکرنہ

درگاہ
حضرت قبلہ سید امیر محمد شاہ امینائی شریف

روضو مبارک
حضرت علامہ مولانا
سائین نالی منو
رحمتہ اللہ علیہ

مزار مبارک
حضرت علامہ مفتی عبداللہ نعیمی رحمۃ اللہ علیہ

عقيدت ۾ مزو

طرز: محبت عشق جو مظهر علي المرتضى آهي

تِلھ: ادا الله وارن سان عقيدت ۾ مزو آهي
خدا جي خاص ٻانهن سان عقيدت ۾ مزو آهي

پڙهي اصحاب كهف سندو ذڪر قرآن ۾ ڏس تون
خدا جي نينهن وارن سان نسبت

ڏسڻ سان جن جي ٿئي ٿو اندر ۾ ذڪر خدا جاري
اهي آهن ولي تن جي ولايت ۾

”وگوتو“ امر بيٺو آ سچن جي سڀ ڪيو صحبت
سچن ۽ صالحن ٻانهن جي صحبت

سچن جي صحبت آهي عطر جي دڪان جيئن دلبر
انهن جي قلب واري فيض فرحت ۾

نبي سهڻي ڪني تعريف تن جي آ حديثن ۾
ٿنا تن جي ڪرڻ عزت ۽ عظمت ۾

مزارن ۾ به مرد ستل آهن جيئرا مثل ناهن
انهن جي درشن و ديدار دولت ۾

انهن جي صدقي ٿي ”ادرس“ تي ان ڪٽ عنايت آ
سندن صدقي ملي جو ڪرم ڪرامت ۾

اولیاء اللہ جون منقبتون

حضرت غوث اعظم رضی اللہ تعالیٰ عنہ جي منقبت

ٿله: دوست مون تہ دامن ورتي آ دستگیر جي
پيرن جي ان پير جي مرشد محي الدين مير جي دوست.....

☆
حسب نسب مہ آ مٿي ان کي ٻيو پھجي ڪٿي
حسني حسيني وير جي.....

☆
ڪرم مٿس آ ڪريم جو رب العزت رحيم جو
ڪالھ سڄي آ تقدير جي.....

☆
جنهن بہ عقيدت سان ڏٺو، مڃي ٿو مرشد آ منو
جاء ناهي ڪنڊ کير جي.....

☆
ذاڪر شاکر بي مثل، جنهن جو نرالو آ نسل
آل آ شبر شبير جي.....

☆
سڪ مان جنهن کيو سوال آ، لهندو اچي لڄال آ
سار صغير کبير جي.....

☆
اهڙي عظيم هيءَ ذات هئي، پرواهه پياري ڪانه ڪئي
ڪنهن بہ صدر يا وزير جي.....

☆
مون تي مهربانيون ڪري، آيو قرب جا قدم پري
سڪ ڏنائين سرير جي.....

ان جي دعا هيءَ يار آ، ذات ذني ذاتار آ
تحرير ۽ تقرير جي -----

★
ڏاهري ڏاج خدا ڏنس، عام نه پير تڏهن ڀُٺس
جاء نه زور زنجير جي -----

★
”ادريس“ ولي هي واه آ، مدد ڪندو الله آ
دڪن ڀرئي دلڪير جي -----

فرمانِ مصطفیٰ ﷺ

”جنهن مون تي سؤ ڀيرا درود شريف پڙهيو الله عزوجل ان تي سؤ
رحمتون نازل فرمائيندو.“

حضرت مخدوم علي هجویری "المعروف"
دانا کج بخش لاهوری رَحْمَةُ اللهِ تَعَالٰی عَلَیْهِ

ڏاهري، الله ۽ سهڻي نبي کي راضي ڪيو هو هن ڪامل
هن سان راضي صديق، عمر هن سان راضي عثمان علي

”ادرس“ اڃان تائين جيڪو هن جوان جي در تي ايندو آ
ڪندو نظر عنايت ان تي آ رب جو هي ڪامل ولي جلي

فرمانِ مصطفیٰ ﷺ: ۽

”تو مان بهتر اهو آهي جيڪو پنهنجي گهروارن جي لاءِ
بهتر هجي ۽ آءٌ پنهنجي گهروارن لاءِ سڀني کان ڀلو آهيان“

حضرت امام رباني مجدد الف ثاني رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ جي منقبت (1)

ٿله: تنهنجو منهنجو سڀ جو رهبر آهي امام رباني پيارو
هر دوجھان ۾ دل جو دلبر آهي امام رباني پيارو

الله وٽ مقبول بنائي، مالڪ مٽري سان جو ملائي
جنهنجو شان آ اعلیٰ اظهر.....

سهنو شهر آ جنهن جو سرھند، فاروق اعظم جو آ فرزند
راضي ڪيو جنهن پنهنجو پرور.....

وهوا حسن جمال آ ان جو. قلبي ذڪر ۾ ڪمال آ ان جو
صورت سيرت جنهن جي بهتر.....

نئين سندي تجديد ڪئي جنهن، سنت جي تائيد ڪئي جنهن
روشن ڪيو جنهن دين سان جهنگ جهر.....

حضور کان پوءِ نبي نه ٿيندا
مگر مجدد دنيا تي ايندا
محبوبن جي فيض جو مظهر.....

پونتي نه حق کان پير ڪيا جنهن
باطل ٽوڙي ڏير ڪيا جنهن
سامهون نه بيٺا شير ٻير.....

ان جي طفيلي معاف خطا ٿئي
 ان جي هٿان تو فيض عطا ٿئي
 ڏاهري جنهن جو نجو آ نوڪر.....

ٿورا هزارين هڪ به نه لاهيان
 ”ادريس“ ان جا ڪڍ ٿو ڳايان
 شان ٿو ٻڌايان جنهن جو درد.....

فرمانِ مصطفیٰ ﷺ :

”جيڪو مون تي درود شريف پڙهندو قيامت جي ڏينهن مان ان
 جي شفاعت ڪندس.“

منقبت

حضرت امام رباني مجدد الف ثاني رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جِي منقبت (2)

ٿله: سرهند وارا سائين توتي سلام آهي
جيڪو سچو سني آ تنهنجو غلام آهي

عادل عمر جو پڙو، ڪامل ولي خدا جو
توڪي عطا ڪيو رب اعلى مقام آهي۔

تجديد دين ۾ آ توڪي ڪمال حاصل
تنهنجي فيض کي مڃيندو هر خاص عالم آهي

جيڪو رکي محبت دل سان مريد ٿيندو
ان کي اوهان کان ملندو اعلى انعام آهي۔

غوٽ الورى جي طرفان خرقو اوهان لاءِ آيو
ولين اڳين ڪيو جانب تنهنجو ذڪر جام آهي۔

اسلام جي جهنڊي کي ڪيو تو بلند بالا
ڪوٽو دين اڪبري ٿيو نيست ۽ ناڪام آهي۔

تنهنجي اچڻ جو آقا عربي اڳتي ٻڌايو
”صلة“ جي لفظ ۾ هي محبوب مام آهي۔

تنهنجو اسم آ "احمد" حضرت حبيب وارو
اوپر ۽ اولھ ۾ تنهنجو نروار نام آهي.....

"ادريس" کي قلب جي تقوىٰ ۽ تزکيو ڏي
هي ڏاهري جي خواهش مٿڙا مدام آهي.....

فرمانِ مصطفیٰ ﷺ :

”قوم جو سردار اهو آهي جيڪو ان جي خدمت ڪري.“

مرشد ڪريم حضرت خواجہ سچڻ سائين مدظلہ العالی جي منقبت

ساري دنيا ۾ سچڻ اوهان جو فيض آ جاري وهوا وهوا
اوهان ئي سُنِي، حنفي، بخشي اوهان غفاري وهوا وهوا

هتان نہ خالي ڪوئي وڃي ٿو. محبت وارو هر ڪو مڃي ٿو
جهڙي صورت پياري تهڙي سيرت پياري وهوا وهوا

دين دنيا جي برڪت تنهن کي. اوهان سان آهي محبت جنهن کي
پنهنجي صاف ۽ سهڻي زندگي تنهن آ گذاري، وهوا وهوا

انگلينڊ ۽ آمريڪا وارا. وٺن ٿا فيض فقير پيارا
چين ملائيشيا وارن جي دل اوهان آ ٺاري وهوا وهوا

قلب هو جنهن جو ڪٽيل ۽ ڪارو اندر هو. جن جو صاف اندازو
تن جي اندر ۾ اوهان ذڪر جي شمع آ ٻاري وهوام وهوام

جي به ڏکائيل در تي اچن ٿا، دعا جي لاءِ درخواست ڏين ٿا
اوهان جي دعا سان مالڪ تن جي مشڪل ٺاري وهوا وهوا

ذڪر ڪرائڻ وارا ڪامل، سنت مصطفوي جا عامل
اوهان جي ذاڪر قلب جي آ چمڪار چوڌاري وهوا وهوا

★
مون جهڙا مسڪين هزارين، حاصل ڪن ٿا يقين هزارين
ڏاڙهي، ڏندن، پٽڪو اوهان هر سنت جياري وهوا وهوا

★
”ادريس“ جي بيعت آ اوهان سان، خاص مٺا محبت آ اوهان سان
ان جي دردن واري دل کي ڏيو دلداري وهوا وهوا

فرمانِ مصطفیٰ ﷺ :

”مون تي درود شريف جي ڪثرت ڪريو ڇوڪري ڇوڪري هي توهان جي
لاءِ طهارت (يعني پاڪائي) آهي“

حضرت مخدوم نوم رَحْمَةُ اللهِ تَعَالٰی عَلَیْهِ جِي منقبت

ٿله: هالا وارا حضرت سائين

رب جي اوهان تي رحمت آ سائين

آل صديق سچي جي آهيو، معمولي شخصيت ناهيو

هي آنرالي نسبت سائين.....

مشكل وارا جي ايندا هن، تن جا مشكل حل ٿيندا هن

فيض پرايون فرحت سائين.....

هنڊ بلوچستان ۽ سرحد پنجاب وارا دلبر دلبنڊ

اوهان سان ڪن ٿا الفت سائين.....

اوهان لکي قرآن جي معنيٰ، فائق جي فرمان جي معنيٰ

ايتدي هني علميت سائين.....

لطف الله آ اسم مبارڪ، فيض سان ڀريل جسم مبارڪ

اسان جي هيءَ آ عقيدت سائين.....

کولي جڏهن ڪتاب پڙهيا اٿم هڪ سو ڏهه القاب پڙهيا اٿم

واھ اوهان جي عظمت سائين.....

لقب اوهان جو امين انور مشهور آهي سخي سرور

ڪهڙي ڪيان مان وضاحت سائين.....

دعا جي طلب لاءِ شعر چيو اٿم دل جو پورو شوق ڪيو اٿم

”ادرس“ تي ٿي عنايت سائين.....

شھيد راه حق حضرت مخدوم

بِلال رَحْمَةُ اللهِ تَعَالٰی عَلَیْهِ جِي مَنَقِبَت

(سندن سالياني عرس جي موقعي تي)

ٿلهه : حضرت بلال جو اڃ آ عرس ساليانو
راضي انهيءَ تي رب ۽ حسنين جو آ نانو

سهڻي نبي جي بانگي وارو آ اسم ان جو
راه خدا ۾ صدقي ٿيو آهي جسم ان جو
سهڻو نه دين تي هو ڪڏهن طنز ۽ طعنو.....

جنهن خواجه نقشبند جو فيض سنڌ ۾ آندو
محبوب مصطفيٰ جي محبت اندر هو ماندو
هي ان جو آهي عمدہ ۽ اعلى آستانو.....

سن وارا سيد سائين هن جا خليفه آهن
حضرت هنگوري هٿري ڪيا ٿي لطيفا آهن
قائم ڪيو محبت جو محبت هت ميانو.....

جڏهن ذڪر جو غلبو هن جوان تي هو ٿيندو
پاڻي ٿڌي ۾ ويهي گرمي ڪي هو لاهيندو
پاڻي به هن سان ٿيندو هو ذڪر ۾ روانو.....

مولا رکي سدا هن درگاه ڪي سلامت
مشهور آ ملڪ ۾ جنهن جو ڪشف ڪرامت
ياد خدا ۾ يارو هي مرد هو يگانو.....

هن جاء تي آ مولا جي خاص مهرباني
 هت فيض جو ورهائيندڙ جوان آهي جاني
 هت علم ادب آهي ۽ راز عاشقانو...

ڏاهري نه رهندو ڏک هت بيشڪ ٿيندي پلائي
 ڪامياب ٿيندي جيڪا اڄ هت جماعت آئي
 هت رات ڏينهن ونڊجي ٿو خير جو خزانو...

فرمان مصطفیٰ ﷺ :

”جيڪو مون تي جمعي جي ڏينهن درود شريف پڙهندو آءٌ قيامت جي
 ڏينهن ان جي شفاعت ڪندس.“

خواجہ مخدوم محمد اسماعيل پريالو واري جي منقبت

طرز: اٿو اي فرشتو

ٿله: خصوصي ڪرم آ اوهان تي خدا
سائين خواجہ محمد اسماعيل پيارا

اوهان پٽ ڌڻي کي ڏنو پيار اهڙو
اوهان جي سلسلي جو ٿيو سالار اهڙو
جنهن جي در تان رڱجي ويا راج سارا.....

جوڻيجا اوهان جي آ هي ذات سائين
مگر ذات تي ڪانه آ ذات سائين
پلائي اوهان تي ڪئي رب پلارا.....

مٿو عبد الرسول اوهان جو لقب آ
بنايو اوهان راضي پنهنجو پاڪ رب آ
ڪيا ڪيئي روشن اوهان قلب ڪارا.....

علم جا اوهان عالم وڏا باعمل هئا
اوهان فيض جا چشما پلا بي بدل هئا
آهيو سنڌ سهڻي جا چمڪندڙ ستارا.....

اوهان جي مزار آمرجع خلائق
اوهان آهيو فيض نبوي ۾ فائق
جهلي جن به دامن ٿيا صالح سوپارا.....

غرق ٿيل گناهن ۾ ”ادرس“ آهي
 ڪيو دعا دعا ريءَ ٻي ڪا واهه نه آهي
 رکو نظر پنهنجيءَ ۾ سدائين سونهارا.....

حضرت قلندر شهباز رَحْمَةُ اللهِ تَعَالٰى عَلَيْه جِي منقبت (1)

ٿله: آهيون عاصي عنايت ڪر سخي شهباز سيوهاڻي
 عطا والي ولايت ڪر.....

ڪبير الدين سيد جو ٻچو سيد سچو آهيون
 آهيون سائل سخاوت ڪر.....

اسم تنهنجو رکيو عثمان تنهنجي والد گرامي آ
 آهيون هيٺان حمايت ڪر.....

شريعت جو علم اول پڙهيو تو پيار سان پيارا
 ڪرم جي ڪا ڪرامت ڪر.....

مزار اندر به زندهه آهيو پيا فيض ونديو ٿا
 اسان ڏي نظر حضرت ڪر.....

گهري دعا پاڪ پرور کان ڪرايو حل مڙئي مشڪل
 ضعيف آهيون شفاعت ڪر.....

سلامي ڏيڻ لاءِ ”ادرس“ ايندو رهندو آ تو در
 عطا فيض و فضيلت ڪر.....

حضرت قلندر شهباز
جي منقبت نمبر (2)

شهباز قلندر جو احوال ٻڌايان ڇا
رب ڪيٺو ڪيو ان تي آ پال.....

ڏاڪر شاڪر آ محبوبن جو عاشق
هن ڪامل اڪمل جو مان ڪمال.....

سني هو سندس نالو عثمان پلارو آ
هي سهڻي حبيب سنڌي آ آل.....

هي عالم عابد هو قرآن سندو حافظ
ٿيو عشق محمد ۾ هي لال.....

هنا وار سندس ڪنڌ تي ۽ چهري تي ڏاڙهي
هن عامل سنت جو اعمال.....

سيوهڻ ڪي نوازيو آ الله سندس صدقي
ان جي تعريف سنڌي آ مجال.....

مخدوم ٿئي واري تعريف لکي وهوا
اِهي مدح نام سنڌ ۾ اقوال.....

ڏاهري ڏاڏار ڏني آ ذات قلندر ڪي
هن سيوهڻي سهڻي جي ڳالهه.....

★
 ”ادريس“ اگهائي ٲو الله سندس در تي
 سڪ واري سائل جو هر سوال
 ★

فرمان مصطفیٰ ﷺ

”ڪامل ايمان وارن مان اهو به آهي جيڪو عمدہ اخلاق وارو ۽
 پنهنجي گهرواريءَ سان سڀ کان وڌيڪ نرم طبيعت
 هجي.“
 (ترمذي جلد 4 ص 278)

حضرت علامہ الحاج مخدوم ابوالحسن ڏاهري نقشبندي قدس سره العزيز جي منقبت

ٿله : سٺين سنڌين جو فخر ابوالحسن سائين سونهارو آ
هي ڏاهري قوم جو نڪ، ناز ۽ قرن ڦارو آ

آ بادل ڏاهريءَ جو پٽ ۽ عبد رشيد جو پوٽو
هي عبدالرسول جو بابو ڀلو بيحد ڀلارو آ

شروعاتي علم پڙهيو، محبت سان پنهنجي پٽ ۾
هالاڻيءَ ۾ وڃي حضرت پڙهيو ٻيو علم سارو آ

ابوبڪر آ پنهنجي استاد جو نالو لکيو مٺڙي
جو پنهنجي دور جو بزرگ وڏو پرور جو پيارو آ

نالي عبدالرسول ولي جي دلبر دست بيعت ٿيو
وڏو زاهد، وڏو عابد وڏو ساجد سوڀارو آ

پڪو سٺي، پڪو حنفي سچو عاشق، سچو سالڪ
سندس در تي اچڻ سان ٿيندو روشن قلب ڪارو آ

نقشبندي سلسلي ۾ ٿيو فياض فيض ڌڻي
اسان جي لاءِ هي ”ادرس“ محبت جو مُنارو آ

حضرت خواجہ محمد ابراهيم جان سرهندي رحمة اللہ تعالیٰ علیہ جي منقبت

فيض وارو سائين ابراهيم جان
رب جو پيارو۔۔۔

عشق جي ميدان ۾ نسري هنيو، واه نعرو۔۔۔

دين جو ڏٺي درس آندو ملڪ ۾، هو سڌارو۔۔

آ مجدد پاڪ جي اولاد مان، هي ڀلارو۔۔۔

ڪڏهن ڪنهن کي حق چوڻ ۾ ڪين هو، ڊڄڻ وارو۔

بوبڪر فاروق عثمان و علي، جو ڏلارو۔۔۔۔۔

سنين جي ننڍڙي وڏي کي ٿو رهي، ياد يارو۔

حق چئي راضي ڪيئن رب ۽ رسول سچ هو سارو۔

ڏاهري دعا سان ٿو ڏياري ڏکڻ کان، چوٽڪارو۔۔

ڪر شڪر "ادريس" توکي دعا ڪندو، هو سونهارو

حضرت حبيب حضورى رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جِي منقبت

ٲله: دور ڪري ڇڏ دلبر دورى. حضرت سائين حبيب حضورى

ڪرم ڪيو آ ڪرم ٿو ٿي، نبي رؤف رحيم ٿو ٿي
معاف ڪرائج هر مجبورى.....

جنهن به آ قلبي ذڪر ڪمايو، جڏهن به دلبر تو در آيو
نظر سان دل ٿي ان جي نوري.....

سهڻي نبي جو وارث آهين، اسان لاءِ پيارو پارس آهين
سچي حقيقت هي آ سمورى.....

نفس شيطان ٿا جنگ سدا ڪن، طبيعت کي پيا تنڪ سدا ڪن
تن کي ڪري ڇڏ چڪنا چوري.....

عشق جو پيالو پيار اي پيارا، مثل دلين کي جيار اي پيارا
رهي محبت ۾ مخمورى.....

ڏاهري کي ڏيو ڏاج اي سائين، روحانيت جو تاج اي سائين
مجيئو هي منهنجي منٺ ضرورى.....

”ادرس“ عرض ڪرڻ لاءِ آيو، ان تي نظر ڪرم فرمايو
ڪري الله سائين اميد پوري.....

استاذ الاستاذ حضرت علامہ قبلہ سائين امير محمد شاہ
الحسيني النقشبندی رحمہ اللہ تعالیٰ علیہ امينائي واري جي منقبت

امينائي واري سائين جو منصب بي مثال آهي
علم جو با عمل عالم نبي جي پاڪ آل آهي

امير محمد نالو آ، نسب ان جو نرالو آ
حسيني آهي هي حضرت سندس ڪيٽو ڪمال آهي

پلائي ڪئي مٿس باري پڙهاين عمر ساري
سڄي سنڌ ۾ رهيو مشهور جانب جو جمال آهي

سائين محمد هاشم وٽ ڪئين ڪتاب پڙهيو هيو پيارو
عطا ڪئي رب انهيءَ کي هيءَ نعمت لازوال آهي

سڄي زندگي پڙهائڻ ۾ رهيو مصروف هي مٿڙو
پسند ڪيو کيس پرور پاڪ رب ذوالجلال آهي

منهنجو استاد سائين پيارو سندس شاگرد سونهارو
مدرس بي مثال هيو اها مشهور ڳالهه آهي

نقشبندي سلسلي ۾ ڪيئن حاصل ڪمال وڏو
ڪيان تعريف تنهنجي مان، مون کي ڪهڙي مجال آهي

خدائي ذات آهي ڏاهري، جنهن کي گهري ٿو ڏي
انهيءَ جي ڪرم ريءَ ”ادريس“ پانهي جو ڇا حال آهي

درگاه خياري شريف جي منقبت

ٿله: خدا پاڪ ۽ ان جي پيارن کي پياري
آ درگاه خياري، آ درگاه خياري

نقشبندي نيڪن جو هي سلسلو آ
هتي ذڪرِ قلبي سڏو ولولو آ
هتي ٿيندي روشن آ دل ڪٽيل ڪاري...

هتي هر سجاده نشين آ پلارو
خدا جو سو ٻانهو آهي فيض وارو
ذڪر ذات سان آ دنيا جنهن اجاري...

عقيدت، ارادت رکي جيڪو ايندو
خدا جي ڪرم سان ڪامياب ٿيندو
عطا ٿيندي ان کي بلاشڪ بهاري...

خدا جو ڪرم آ پلان هنن تي
جيب خدا جي پيارن هنن تي
ذڪر ۾ جنين زندگي آ گذاري...

هتي ماڻ ۾ نفس ماريندا آهن
دعا سان دڪي دل کي ٺاريندا آهن
شريعت تي عامل رهن عمر ساري

ڏيندو ”ڏاهري“ هت سدا حاضري آ
 هي درگاه دلبر محبت پري آ
 اندر ۾ شمع عشق جي جنهن آ ٻاري.....

ڪري عرض ”ادريس“ ٿو اي مريدو،
 ڪري دين تي عمل جيڪڏهن ايندو
 پلايون اوهان تي ڪندو يار باري.....

فرمانِ مصطفیٰ ﷺ :

”توهان جتي به هجو مون تي درود شريف پڙهو توهان جو درود مون
 تائين پهچندو آهي.“

منقبت درگاه ذاکري

ذکر ۽ اذکار جو، مرکز آ درگاه ذاکري
عشق جي اظهار جو، مرکز آ درگاه ذاکري

هت "محمد شاه" مٺو هجرت ڪري آيو هلي
ان مٺي منار جو، مرکز آ.....

جنهن جي دعا سان رب انڌي جي اکين کي روشن ڪيو
ساهه جي سينگار جو، مرکز آ.....

سائين "احمد شاه" سهڻو سائين آ جنهن جو لقب
ان پرين جي پيار جو، مرکز آ.....

شهر سڪرنڊ تي وسايو هي ڪڪر قادر ڪريم
فيض جي وسڪار جو، مرکز آ.....

ادب سان ايندو سدا "ادريس" عاجز آ هتي
هر سني حيدار جو، مرکز آ.....

رَحْمَةُ اللهِ تَعَالٰی عَلَیْهِ

منقبت حضرت علامہ مفتي عبداللہ نعیمی

(باني مدرسه جامعہ مجدديہ نعیمیہ صاحبداد گوٹ ملیر کراچی)

طرز: محبت عشق جو مظهر علي المرتضى آهي

ٲلہ: علامہ مفتي عبداللہ خداوند جو ٲيارو آ
کيو قائم ملير اندر جنھين علمي ادارو آ

سندس بابو آيو ايران کان ھو سند سھڻي ۾
عطا ٿيو ان کي سھڻي سند ۾ فرزند ٲلارو آ

ننڍي کان ئي سلچڻو سمجھ وارو با ادب ھيڙو
ٲڙھي ديني علم عالم ٿيو سائين سوٲارو آ

بلوچستان، هندستان، سند، پنجاب وارن کان
ٲڙھيو ٲيار ۽ محبت ساڻ ديني علم سارو آ

مفسر ھو محدث ھو فقيه وڏو ھيو فاضل
نقشبندي، سلسلي قادري ۾ ھي قرارو آ

اھم علماء مان اعلى ۽ مدرس بي مثال ھيو
ڪتب خانہ سندس جو واھ واھ نئون نظارو آ

سندس فرزند فاضل با عمل عالم عجيب آھن
محمد جان سڀني ۾ نرالو ۽ نيارو آ

ڪماليت ، ڪرامت ، فيض برڪت ۾ اوچو اعلى
نبي جي عشق الفت جو هي چمڪندڙ ستارو آ

مزار اندر رهي به سندس هلي ٿو فيض دنيا ۾
پڇي ڪيڏانهن منڪر کي پڇڻ جو ڪونه چارو آ

مدرس جامع مجدديه نعيميه جو هيو باني
سوين علماء پڙهي جنهن مان آندو سند ۾ ستارو آ

ڪراچي کان ڪيئي بندر بدين کان هيٺ هليو وڃ
جنهن جا شاگرد ملندا هي اهو ئي جيءُ جيارو آ

سندس صدقي عرض "ادريس" جا مالڪ اگاهيندو
ولين جي وسيلي ڏاهري مٽبو مونجهارو آ

فرمانِ مصطفیٰ ﷺ :

جنهن مون تي سؤ پيرا درود شريف پڙهيو الله عزوجل ان تي سؤ رحمتون
نازل فرمائيندو.

مولانا محمد داؤد لالو مرحوم جي چاليھي نبي چيل

(وفات بمورخ 17 رجب 1431 ھ)

دعا جو شعر

ٿله: مولوي محمد داؤد سائين
جاء تنهنجي جنت آ سدائين

عالم صالح، نيڪ هُئين تون
اهل سنت جي ٿيڪ هُئين تون
هر سني کي ياد تون آهين.....

داؤدي الحان هو تنهنجو
وعظ به عاليشان هو تنهنجو
پڙهي قرآن پيو سڀ غم لاهين.....

عزيز رحمن ۽ تون پيارا
ڀائر هيڙو ٻئي ڀلارا
منزل ماڻي اوهان مٿاهين.....

ٻنهي جا ٻچڙا شاد هجن شل
ننڍا وڏا آباد هجن شل
اها دعا آهي اڄ تائين.....

علم جي دولت ملي اوهان کي
فيض ۽ برکت ملي اوهان کي
قادر ڪرم هي خاص ڪيائين.....

مهر ڪئي مدني مير اوهان تي
نظر ڪئي ڪامل پير اوهان تي
سائين سچن سنڀار لڌائين

”ادريس“ عالم پارس آهن
نبين جا هي وارث آهن
تون به سندن خادم پيو سڏائين.....

فرمانِ مصطفیٰ ﷺ :

”جنهن مون تي سؤ پيرا درود شريف پڙهيو الله عزوجل ان تي سؤ
رحمتون نازل فرمائيندو.“

حضرت علامہ مولانا سائين نالي منو بڻهيو

رَحْمَةُ اللهِ تَعَالٰی عَلَیْهِ جِي منقبت

ٿله: چنڊ چوڏهينءَ جا ڪر خبر ڪاڏي ويو نالي منو
هت دوستن سان مُرڪندي ملندو هيو نالي منو

آ رات ساڳي موقعو ساڳيو آ موٽي آيو
پر ڇا ڪجي جو دوستو ڪين موٽيو نالي منو

هڪڙو هو پٽ ماءُ پيءُ کي ۽ پينرن کي پاءُ هڪ
الله جي آرڊر ڪسي زوريءَ نيو نالي منو

هن پالڻوٽن (بگهين) ۾ ڀلارا ٻيا به ٿي سگهندا مگر
ٿيو آ نه ٿي سگهندو مٺا ڪڏهن ٻيو نالي منو

درگاهه خياري ۽ امينائي ۽ پرچوندي شريف
جي بزرگن جو دادلو دائم رهيو نالي منو

هر عشق جي ميدان ۾ عاشق سڄو ثابت رهيو
ڪيئن عشق جي آڙاهه ۾ ڪاهي پيو نالي منو

هو مرڪزي تنظيم جو هي ناظم اعلى عجيب
تنظيم جي ڪم لاءِ مڙني موڪليو نالي منو

ڪيئي صفون ان جي جنازي جون ڏسي انسان ڇا،
پکين به پنهنجي چهنب کي چوري چيو نالي منو

★
اچ اهلست وارا گڏجي دعا گهرو دلدار لاءِ
سائين محمد داؤد جو پٽ دادلو نالي مٺو

★
ديني علم جو ڪم ڪندي پهتو هي پرور پاڪ کي
”ڏاهري“ هيو هن ڏيه لاءِ روشن ڏيو نالي مٺو

★
هڪ نه هي ”ادريس“ پر ڪئين راڄ ٿا روئندا وتن
جن کي ٿي ڏک سڪ ۾ سدا ڪم آڻيو نالي مٺو

”ايمان اصل ۽ اعمال فرع آهن.“ (حضور غوث پاڪ رضيلله سالوت)

عبادت جي تلقين

نماز جي ترغيب

تلھ: پڙھ نمازون پنج پيارا پاڪ رب سان پيار ڪر
عالم ارواح وارو پورو تون اقرار ڪر

فرض ڪئي فراق ۾ مالڪ مٺي تو تي نماز
فرض لاهن فرض آهي ڪين سستي يار ڪر

بين جي آڏو جهڪي، ٻانهون ٻڌي بيٺو رهين
جهڪ خدا آڏو، جهڪي اسلام جو اظهار ڪر

تنهنجي لاءِ هي تحفو آندو مصطفىٰ معراج تان
سالم سان سانڍي انهيءَ کي راضي رب غفار ڪر

پاڻبندي سان صحابن ۽ امانن آ پڙهي
بي نمازي ٿي نه پاڻ کي خواه مخواه خوار ڪر

بانگ ٻڌنديئي وضو سان ٻهچ مسجد ۾ مٺا
فرض، سنتون ۽ نقل سان نينهن کي نروار ڪر

هٿ ڪٽي تڪبير چئي پڙھ، تون ثنا سبحان جي
پوءِ کولي ديد دل جي يار جو ديدار ڪر

پڙھ قرآن ڪريم ٺاهي نينهن سان نماز ۾
پوءِ رکوع سجدو ڪري سيني سندن سينگار ڪر

☆
پڙه تون التحيات ۽ دلبر نبي جي مٿان درود
راضي محبوب خدا جي دل مٿا منار ڪر

☆
هن سلامن سان نماز ختم ڪري گهر تون دعا
عرض سڀ "ادريس" رب کي روئي زاروار ڪر

فرمانِ مصطفیٰ ﷺ

"توهان جتي به هجو مون تي درود شريف پڙهو توهان جو درود مون
تائين پهچندو آهي."

جمعي جي ٻلائي

ٿله : جمعي ڏينهن جي آهي بيحد ٻلائي
 كلام خدا ۽ حديثن ۾ آئي

آهي ”ذَالِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ“ قول رب جو
 آ ”فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ“ ٻول رب جو
 آهن ڏينهن جي عزت واليءَ وڌائي...

انهيءَ ۾ گهڙي هڪ آهي اهڙي ايندي
 دعا جا به گهري آ مقبول ٿيندي
 سواليءَ جي ٿيندي انهيءَ دم سٺائي...

انهيءَ ۾ جهنم کان ڇهه لک ڇٽندا آهن
 خدا جا ڪرم ڪينڪي ڪٽندا آهن
 ذڪر ۽ شڪر جي هجي وات وائي...

پڙهي سو دفعا جيڪو صلوة ٺاهي
 انهيءَ تي خدا جو وڻو ڪرم آهي
 ٿيندس سو مُرادون پوريون حديث آ اها ئي

ڪري غسل جيڪو آ خوشبوءِ هڻندو
 جمع ڏينهن مالڪ مٽي کي سو وٺندو
 اهڙي ڪٿي رسول خدا رهنمائي

جمعه کي سڏيو عيد عثمان سهڻي
 نبي جي نياڻي مهربان سهڻي
 پڪو قول آ ان ۾ ڪانهي ڪچائي

اي ”ادرس“ اهڙو ڀلو ڏينهن مليو
 اسان عاصيُن جو آهي پاڳ گُليو
 عبادت ڪرڻ ريءِ عمر آ اجائي

فرمانِ مصطفيٰ ﷺ

”مان علم جو شهر آهيان ۽ ابوبڪر ان شهر جو بنياد آهي، عمر
 ان جي ديوار آهي، عثمان ان جي ڇت آهي ۽ علي ان جو دروازو
 آهي.“
 (نزهة المجالس جلد 2 صفحو 214)

زڪوٰۃ جي باري ۾

طرز: ڪڏهن ته مولا

ٿله: زڪوٰۃ فرض آ خدائي مومن زڪوٰۃ ڏي تون ضرور پيارا
زڪوٰۃ ڏيندڙ جي مال ملڪيت ۾ پوندي برڪت ڀرپور پيارا

زڪوٰۃ جو ذڪر بار بار آ نماز سان گڏ ڪيو. خداوند
زڪوٰۃ ڏيندڙ تان رب ڪندو آهي درد دشمن به دور پيارا

جيئن ڪپڙو ٽوٽن سان صاف ٿئي ٿو زڪوٰۃ سان صاف ٿيندي ملڪيت
خدا به راضي زڪوات سان ۽ راضي آ حضرت حضور پيارا

ڪٿي ڪري جو رکي ٿو پيسا زڪوٰۃ ان مان ذرو نه ٿو ڏي
ٿي نانگ ان کي ڏنگيندا محشر ۾ ڪين مڙندا سي مور پيارا

قارون سان گڏ هوندو جهنم ۾ جلندو رهندو بچي نه سگهندو
هتي شراب ۽ زنا حوالي اتي پيو سهندو ڪئين سور پيارا

خدا جو حق آ زڪوٰۃ ڏي تون غريب مسڪين کائي خوش ٿين
انهن جي دعائن جي صدقي بخشيندو تنهن جا قادر قصور پيارا

حلال روزي ڪمائي خود ڪاءُ غريب کي به ڪاراءُ خوشيءَ سان
تنهنجي غذا ۽ تنهنجو اندر ٿيندو نبي جي صدقي ۾ نور پيارا

هي عرض "ادرس" ڪيو آ توکي ادب محبت منجهان اي مومن
زڪوٰۃ ڏيندڙ آ وڌندو رهندو هي قول آهي مشهور پيارا

رمضان ۾ عبادت جي ترغيب

تِلھ: اٺ يار عبادت ڪر. رمضان مهيني ۾
قرآن تلاوت ڪر.....

تيئن پڙھ قرآن پڙھيو جيئن سھڻي سخي سرور
حاصل ھي سعادت ڪر.....

ھن نفس نپاڳي کي ماري مچراءِ مٺا
اظهارِ شجاعت ڪر.....

سردار جي سنت آ پڙھ ٺاھي تراويحون
بس استقامت ڪر.....

ھن ماھ ۾ مسڪينن جي مدد ڪرڻ گھرجي
دل کولي سخاوت ڪر.....

جڏھن روزو کوليندي تڏھين دل ٿي بهار ٿئي
محسوس ڪماليٽ ڪر.....

”ادريس“ محبت سان ھي مھينو ملھائج تون
غافل ٿي نہ غفلت ڪر.....

ليلة القدر جي فضيلت

تِلھ: شبِ قدر گھڻين راتين کان رات پلاري آ
سرڪار جي امت لئھ سوغات پياري آ

★
قرآن ڪريم اندر آيو آ اسم ان جو
هن رات سڳوري جي ڇا بات پلاري آ

★
ھڪ طرف ھزار مھينا ڪري عبادت ڪو
ھي رات ملھائيندڙ لاءِ ذات پلاري آ

★
قرآن ڪريم سنڌو ٿيو نزول آ ان ۾
جبريل ڪٿي آيو آيات.....

★
”تَنَزَّلُ“ مان ثابت آ نزول فرشتن جو
لھندا جيسين نہ ڦٽي پريات پلاري آ

★
محبوب جي امت تي ٿا اچن سلام ڪرڻ
ان سھڻي جي صدقي جنھن جي ذات پلاري آ

★
”ڏاھري“ ڏاتار کان جيڪو ڪھڙو ٿئي ڪھڙ تون
هن رات ۾ خاص ڪري برڪات پلاري آ

★
الله جو ذڪر ڪري ”ادريس“ اُچار اندر
قرآن پڙھڻ سان گڏ صلوات پلاري آ

حج ڪندڙ تي مبارڪ

طرز: دلبر جي در تي ويهي

ٿله: لک لک اٿئي مبارڪ حج ڪرڻ وارا حاجي
بخشائي بديون موٽئين بيشڪ ڀلارا حاجي

حج فرض آ خدا جو قرآن ۾ حڪم آ
طاقت وارو ڪري حج پرور جا پيارا حاجي

احرام سان ڪراچي کان ٿئين جدي روانو
”بيڪ“ پڙهيئي دل سان دلبر ڏلارا حاجي

مڪ شھر ۾ پهچي سامان ڪيو تو سولو
پوءِ حرم ڏي وڌائي وڪ اي سونهارا حاجي

عمره ادا ڪري تو پوءِ ڪئين طواف ڪيئي
لاڻا خدا تنهنجا غم ۽ غبار سارا حاجي

مڪ مان نڪري رهين تون رات جو مني ۾
روئڻ سان ٿين روشن جت قلب ڪارا حاجي

عرفات ۾ ادا ڪيو تو اهم رُڪن حج جو
راضي بنائي رب کي قربن قرارا حاجي

★
 موئي اچي رهين تون مزدلفي ۽ مني م
 پٿريون هني پوءِ قرباني ڪيئي خدا را حاجي

★
 ”ادريس“ حج الاهي انعام آ يقينن
 حج کان پوءِ پاڻ م تون آڻج سڌارا حاجي

★
 (فaint text)

★
 (فaint text)

★
 (فaint text)

★
 (فaint text)

فرمان مصطفیٰ ﷺ

”منهنجي صحابہ کي گار متان ڏجو. چو ته آخري زماني ۾ هڪ قوم
 ايندي جيڪا منهنجي صحابہ کي گاريون ڏيندي جيڪڏهن اهي
 گاريون ڏيڻ وارا بيمار ٿين ته انهن جي عيادت نه ڪجو
 جيڪڏهن مري وڃن ته انهن جو جنازو نه پڙهجو انهن مان
 ڪنهن سان نڪاح نه ڪجو نه انهن کي سلام ڪجو ۽ نه انهن
 جي لاءِ رحم جي دعا ڪجو.“ (تاريخ بغداد جلد 8 صفحو 139)

اضحى واري قرباني

ٲله: خليل خدا جي آ سنت ٲياري
هيءَ قرباني ساري هيءَ قرباني ساري

اهو آ ٲيغمبر خدا كي ٲيارو
جنهن جي ملت تي آ منا ڏيهم سارو
ڏني درس وحدت جو دنيا جنهن سڌاري ...

آيو ڪينڪي هو اڃان جو ان جڳ ۾
خبر ان جي آمد جي ٲني سڀ ڪي اڳ ۾
جنهن جي صدقي ٿيندي بلاشڪ بهاري ...

وڏو ٿيو ته توحيد اظهار ڪيائين
بتن جي عبادت جو انڪار ڪيائين
وڏي مشرڪن ۾ بيحد بيقراري ...

ٲڄي بت جڏهن ٲور ڪيا هن ٲلاري
ڇيائون سزا ڏيوس آڙاهه ٻاري
ڪيو امر نمرود هي جلد جاري ...

وڏائون جڏهن باهم ۾ هي ٲلارو
مٺي مصطفىٰ جو ڏاڏو ٲيارو
سندس نور صدقي خدا باهم ٺاري ...

وئي حضرت لوط کي پاڻ سان گڏ
چيائين ته هن بيقدر ملڪ کي ڇڏ
سندس ذات بهتر ۽ ملت ڀلاري.....

مصر ۽ فلسطين کان ٿيندو آيو
مڪ پاڪ کي واهه وا تنهن وسايو
بنائائين نئين سر اچي بيت باري.....

۽ گهرواريون ان جون هيون ٻئي ڀلايون
ٻئي نيڪ بيبيون وفا ڪرڻ واريون
خليل خدا سان عمر جن گذاري.....

ڄاڻو پهرين مان حضرت اسحاق پيارو
ڄڻو ٻيءَ اسماعيل سائين سونهارو
جنهين تان هئي ڪاٽي خدا پاڪ ٿاري.....

گڻو انهيءَ پٽ ٿي اوهان ڪيئن ڪهنڊو
گهو جانور تان اهو اجر لهنڊو
ڇڏيو سستي مؤمن ڪيو تر تيار.....

ڏٺو امتحان ڏاهري ٻن نبين
سهو سور تيئن جيئن سڻا تن نبين
آهي امتحان تن جي سنت سونهاري.....

ڪُن جانور آ ابراهيمي سنت
هي "ادريس" پورو ڪري امر امت
قيامت ۾ سو ٿيندو تن جي سواري.....

فرمان مصطفیٰ ﷺ

"خدا جو قسم! مون کي اهو خوف ناهي ته مون کان پوءِ توهان
شرڪ ڪرڻ لڳي ويندؤ."

اضحیٰ جي فضيلت

ذوالحج جي عيد آئي. اضحیٰ ڪيو اي مومن
باريءَ ڪٿي ڀلانيءَ اضحیٰ ڪيو اي مومن

الله جو حڪم آءٌ "وَأَنذَرْتُ" لفظ مان واضح
ٿيندي امر ادا ٿي. اضحیٰ ڪيو اي مومن

طاقت جي هوندي اضحیٰ جيڪو نه ٿو ڪري پيو
تبهن عمر آ وڃائي. اضحیٰ ڪيو اي مومن

اضحیٰ نه ڪندڙ جي لاءِ فرمايو حبيب
ان لاءِ نه آ چڱائي. اضحیٰ ڪيو اي مومن

اضحیٰ جي جانور جي هر وار بدلي نيڪي
ٿو لاءِ خدا لکائي. اضحیٰ ڪيو اي مومن

اضحیٰ ڪندي جو رت جو پٽ تي ڦڙو ڪري ٿو
ٿي معاف هر مدائي. اضحیٰ ڪيو اي مومن

"ادريس" اضحیٰ ڪندڙ آندو جڏهن قبر مان
سواري ٿينديس سڻائي. اضحیٰ ڪيو اي مومن

اِيصالِ ثواب

ٿله : مٺي مدني جو امتي مرڻ کان پوءِ نٿڻڪو ٺاهي
انهيءَ کي دعا جو درجو ملندو آ قرآن ۾ آهي

”رَبِّ اجْعَلْنِي“ دعا کي پڙهه ته ان ۾ ”رَبَّنَا اغْفِرْ لِي“

اڳيان ”وَلَوْلِإِلَآئِي“ چٽو ڇڏي ٿو غم سڀني لاهي

دعا وانگر ملي ٿو خير جو درجو به مومن کي
حديثن ۾ انهيءَ جو ذڪر آ منڪر کي پوءِ چاهي

صحابي سعد جي امان اچانڪ فوت ٿي جڏهن
مسئلي پڄڻ لاءِ آيو حبيبِ ڪريم وٽ ڪاهي

امر جي لئه ڪيان جي ڪجهه ته ڇا ان کي اجر ملندو
چيو سائين ڀلي ڪر ٿو غلطين کي ڇڏي ڊاهي

حبيب جي اجازت سان کولايائين کوهه خير آئي
رڪنين نالو امر جو ان تي جڏهن تيار ڪيائين ٺاهي

عقيده اهل سنت جو اهو ”ادريس“ برحق آ
ٻڌايو صاف تو هائي رکي جنهن جي به دل چاهي

والدين جو ادب

سدا ماءُ پيءُ جو ادب ڪر پيارا، جنين صدقي تو هي ڏنا ڏيهم سارا

اهي راضي هوندي ته رب پاڪ راضي، ڪري سندن خدمت تون ٿي مرد غازي
پلايون انهن جون تون پائج پلارا،

فقط ماءُ جو ڪن آهي حق ٻڌايو، ڀرين پيءُ جو تن نه ڳڻ هڪ به ڳايو
جهين ٻچن جي لاءِ سٺا سور سارا،

حبيب چيو پيءُ جنت جو در آ، ٿيندو جنهن مان جنت ڏي ماڻهو اندر آ
سدا خيال ان جو رکج تون خدارا،

سڄو ڏينهن تو لاءِ ٿو جيڪو ڪمائي، امڙ به انهيءَ جي ڪمائي مان ڪائي
ڪري ٻچن لاءِ ٿو غمن ۾ گذارا،

ٻچو ڪوبه جڏهين آ بيمار ٿيندو، ڪٿي پيءُ ڪلهن تي حڪيمن ڏي ويندو
گهرائيندو درويشن کان دعائون دلارا،

امڙ جي قدم هيٺان جنت رکيل آ، حديثن ۾ ارشاد اهڙو لکيل آ
هي ”ادريس“ آهن اندر جا اجارا،

نصیحت

مغرور نه ٿي مٺڙا

هن فاني دنيا تي مغرور نه ٿي پٽڙا
 وياڃي آخواب مثل هن تي مخمور نه ٿي مٺڙا

هر خان ڪپايو هن، ڪنهن سان نه نيايو هن
 ڏسي مال ۽ ملڪيت کي مسرور نه ٿي مٺڙا

فرعون ويو ڪا ڏي قارون ويو ڪاڏي
 شدار مثل تون دين کان دور نه ٿي مٺڙا

رشوت ۽ وياڃ وٺي ڪر دنيا ڪين ڪئي
 ناجائز ملڪيت سان پرپور نه ٿي مٺڙا

الله جو ڏڪر ڪري عقبی جو فڪر ڪري
 پئي ڪنهن جي محبت ۾ مجبور نه ٿي مٺڙا

قرآني آيات پڙهي، سُهي صلوات پڙهي
 ”ادريس“ اڃار اندر بي نور نه ٿي مٺڙا

علماءِ حق، علماءِ اهل السنة
والجماعة علماءِ دين جي منقبت

نفلهم : نبي جي دين جا عالم ڀلارا ٿئي ڀلارا ٿئي
خدا ۽ مصطفیٰ محبوب کي ڏاڏا ڀلارا ٿئي

صبح کان شام تائين جي پڙهائڻ ٿا علم ديني
سدائين سوچ ۾ تن کي قرآن سندا سپارا ٿئي

خدا جي ذڪر ۾ آهن، علم جي فڪر ۾ آهن
حديث حبيب جي پڙهندا محبت سان موچارا ٿئي

محمد مصطفیٰ تن جي ڪني تعريف حديثن ۾
اهي سالڪ، اهي عاشق اهي صالح سونهارا ٿئي

علم ريءَ کي ٿو عابد آ نه مٿ عالم سندنو ٿيندو
اهي فرمان، عربي گهوت جا دلبر دلارا ٿئي

سدا "ادريس" تن جي ڪر پيو خدمت خدا ڪارڻ
جيڪي عالم حبيب جي عشق سک ۾ سوڀارا ٿئي

قَسَمًا بِرَبِّكَ لَا أُحِبُّكَ إِلَّا بِمَا
تَتَّبِعُنِي بِسَمْعِكَ وَبَصَرِكَ وَأَلْفِكَ

يَا لَيْلَى يَا لَيْلَى يَا لَيْلَى
يَا لَيْلَى يَا لَيْلَى يَا لَيْلَى
يَا لَيْلَى يَا لَيْلَى يَا لَيْلَى

يَا لَيْلَى يَا لَيْلَى يَا لَيْلَى
يَا لَيْلَى يَا لَيْلَى يَا لَيْلَى
يَا لَيْلَى يَا لَيْلَى يَا لَيْلَى

يَا لَيْلَى يَا لَيْلَى يَا لَيْلَى
يَا لَيْلَى يَا لَيْلَى يَا لَيْلَى
يَا لَيْلَى يَا لَيْلَى يَا لَيْلَى

يَا لَيْلَى يَا لَيْلَى يَا لَيْلَى
يَا لَيْلَى يَا لَيْلَى يَا لَيْلَى
يَا لَيْلَى يَا لَيْلَى يَا لَيْلَى

يَا لَيْلَى يَا لَيْلَى يَا لَيْلَى
يَا لَيْلَى يَا لَيْلَى يَا لَيْلَى
يَا لَيْلَى يَا لَيْلَى يَا لَيْلَى

يَا لَيْلَى يَا لَيْلَى يَا لَيْلَى
يَا لَيْلَى يَا لَيْلَى يَا لَيْلَى
يَا لَيْلَى يَا لَيْلَى يَا لَيْلَى

مصنف جا ڇپيل ڪتاب

- تفسير احسن البيان مڪمل 9 جلد
- مناقب الصالحين
- الاربعين في فضائل الخلفاء الراشدين
- احسن التشريح لبردة المديح
- جامع تصوف
- الدولة الكبرى شرح اسماء الله الحسني
- سيرت بادشاهه بغدادى
- تحفة الحجاج
- التحفة المرضية شرح القصيدة الغوثية
- الله جو احسان شرح قصيده نعمان
- ترجمه مدح نامه سنده
- احسن التحقيق في سيرت الصديق
- سيرت فاروق اعظم
- سيرت عثمان غني
- سيرت حيدرڪرار
- قادري تحفه
- سيرت اويس قرني
- مومنين جي ماءُ سيده عائشه رضی اللہ عنہا
- سيرت الحسنين
- مائڪ موتي لال
- ترجمه رساله نور
- التحرير المقبول اخبار اولاد الرسول ﷺ
- فضائل مسواڪ
- ترجمه النفحات الباهرة (فارسي)
- نماز جي اهميت
- شاهه جا چونڊ شعر ۽ سندن مختصر سوانح حيات
- سيرت شهيد گرهوڙي عليه الرحمة
- محبوب جون محبوب دعائون
- دلائل ختم نبوة
- دلائل نزول المسيح
- مفتاح السرور في تحقيق مسئلة النور
- كرامات امام رباني
- مجموعة الاشعار
- جمعہ جافضائل ۽ مسائل
- ثبوت ختم النبوة من القرآن والسنة
- عيدين جا فضائل ۽ مسائل

Maktabah.org

This book has been digitized by www.maktabah.org.

Maktabah.org does not hold the copyrights of this book. All the copyrights are held by the copyright holders, as mentioned in the book.

Digitized by Maktabah.org, 2012

Files hosted at Internet Archive [www.archive.org]

We accept donations solely for the purpose of digitizing valuable and rare Islamic books and making them easily accessible through the Internet. If you like this cause and can afford to donate a little money, you can do so through Paypal. Send the money to ghaffari@maktabah.org, or go to the website and click the Donate link at the top.

www.maktabah.org